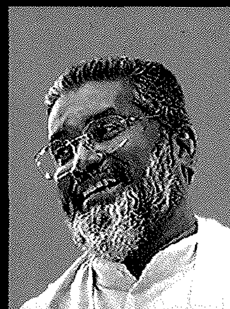

Otac James Manjackal, katolički svećenik iz Indije, pripada Misionarskoj zajednici sv. Franje Saleškog. Zaređen je za svećenika 1973. a karizmatski propovjednik postao je 1975. nakon što ga je Gospodin čudesno ozdravio. Gospodin ga je obdario posebnim darom propovijedanja (bez umora propovijeda satima) i darom spoznanja. Dok moli za bolesne, kad zatvori oči, jasno vidi (kao na ekranu) imena osoba koje ozdravljaju, ponekad i dio tijela koji Gospodin ozdravlja. U službi evangelizacije obišao je mnoge zemlje svijeta a i u našoj zemlji održao je seminare s mnogo plodova tjelesnih i duhovnih ozdravljenja.

Ova knjiga govori o nutarnjem ozdravljenju, posebno o tome kako je svakom čovjeku potrebno oslobađanje i ozdravljenje iznutra. Pročitajte kako naše nutarnje biće može ozdraviti od svih teškoća, slabosti, loših sklonosti, negativnih veza i spona kojima smo povezani sa svojim precima - kako ozdraviti da bismo živjeli novim životom. Čudesna su i prekrasna iskustva molitve za nutarnje ozdravljenje koja o. James opisuje u ovoj knjizi - ona će na vas ostaviti dubok dojam. I ne samo to: pripremit će vas duhovno za molitvu nutarnjeg ozdravljenja u vašim životima i životima vaših bližnjih.

ISBN 953-6952-16-5

Novi Nas Život Liječi

O. JAMES MANJACKAL M. S. F. S.

Otac James Manjackal, katolički svećenik iz Indije, pripada Misionarskoj zajednici sv. Franje Saleškog. Zaređen je za svećenika 1973. a karizmatski propovjednik postao je 1975. nakon što ga je Gospodin čudesno ozdravio. Gospodin ga je obdario posebnim darom propovijedanja (bez umora propovijeda satima) i darom spoznanja. Dok moli za bolesne, kad zatvori oči, jasno vidi (kao na ekranu) imena osoba koje ozdravljaju, ponekad i dio tijela koji Gospodin ozdravlja. U službi evangelizacije obišao je mnoge zemlje svijeta a i u našoj zemlji održao je seminare s mnogo plodova tjelesnih i duhovnih ozdravljenja.

Ova knjiga govori o nutarnjem ozdravljenju, posebno o tome kako je svakom čovjeku potrebno oslobađanje i ozdravljenje iznutra. Pročitajte kako naše nutarnje biće može ozdraviti od svih teškoća, slabosti, loših sklonosti, negativnih veza i spona kojima smo povezani sa svojim precima - kako ozdraviti da bismo živjeli novim životom. Čudesna su i prekrasna iskustva molitve za nutarnje ozdravljenje koja o. James opisuje u ovoj knjizi - ona će na vas ostaviti dubok dojam. I ne samo to: pripremit će vas duhovno za molitvu nutarnjeg ozdravljenja u vašim životima i životima vaših bližnjih.

ISBN 953-6952-16-5

Novi Nas Život Liječ

O. James Manjackal M. S.

James Manjackal M.S.F.S.
NOVI NAS ŽIVOT LIJEČI

Naslov originala:
"New life" healing

Prijevod s engleskog:
Tomislav Meštrović

Omot:
Danijel Pete

Obrada teksta:
Slavko Križnjak

Izdaje:
Svjetlo malo – Udruga za promicanje
kršćanske duhovnosti i moralnih vrednota

Ostale informacije:
www.sveti-duh.hr

Tisak:
Zagraf, Zagreb

ISBN 953-6952-16-5

O. James Manjackal M.S.F.S.

NOVI NAS ŽIVOT LIJEČI

Zagreb, 2002.

Sadržaj

Uvodna riječ

Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša. (Post. 2,7)

Bog je stvoritelj svakoga živog bića i ljudski
je život udahnut Božjim dahom. On čovjeka
stvara od zemaljskoga praha, sjemena i jajašca
muškarca i žene; na taj način bračni parovi sud-
jeluju u Božjem stvaranju. Ljudska seksualnost
je, dakle, jedan od najvećih Božjih darova. Iz ge-
netike nam je poznato da dobro sjeme daje i do-
bar plod. To je razlog zašto agronomi i poljopriv
rednici istražuju i ulažu velike napore da bi dobil
kvalitetnije sjeme – time će povećati prinose. (
posljednje smo vrijeme svjedoci genetskog is
traživanja jajašca i spermija s ciljem umjetne op
lodnje, što je protivno prirodnom i Božanskon
zakonu. Zameci u utrobi majke podvrgavaju s
raznim tehnikama genetskog inženjeringa, sv
do kloniranja ljudskoga bića.

Uzrečica "Kakvi roditelji, takva djeca" ostaj
istinita. Veliki utjecaj na nečiji život, u pozitivnor
i negativnom smislu, imaju obiteljska stabla rc
ditelja, okolnosti u kojima je dijete začeto i rođ
no, kao i okolina u kojoj je netko odrastao.

Na sebi primjećujemo tjelesne sličnosti kao i mentalne i psihološke osobine koje smo naslijedili od roditelja ili predaka. Dok dijete za vrijeme odrastanja iskazuje različite oblike ponašanja, poistovjećujemo ga s nekim od njegovih predaka. Kažemo, na primjer: "Malena je rasta kao njegov pra-pradjed! Ona je tvrdoglava baš poput svoje bake!" Ako se tjelesne i psihološke osobine mogu naslijediti, vrlo se vjerojatno i moralne i duhovne osobitosti i ponašanja mogu prenijeti roditeljskom krvnom vezom. Uzmimo recimo nekog alkoholičara; može se reći da on "pije poput njegova oca." Slično se za nekoga tko je počinio samoubojstvo može reći: "već su dvije osobe u toj obitelji sebi oduzele život." Mnogi ljudi krivicu svaljuju na Boga govoreći da su stvoreni kao alkoholičari, homoseksualci, lezbijke, teroristi, ubojice itd. Poznajem psihologe, čak i neke svećenike koji dijele ovakvo razmišljanje i ne pokušavaju ispraviti ponašanje svojih pacijenata odnosno ljudi s kojima razgovaraju, nego ih čak potiču da nastave u zlu koje čine. Nakon moga dvadesetosmogodišnjeg iskustva s mnogim takvim ljudima, usuđujem se bilo kome od njih otvoreno reći da Bog nikoga nije stvorio lošeg ili zlog. Sve što je On stvorio – dobro je! (Post 1[redacted] Svakoga čovjeka Bog je stvorio na svoju sliku i priliku i sve što nagrđuje tu sliku dolazi iz ljudskih izvora.

Prije četiri godine na jednoj duhovnoj obnovi dvije mlade djevojke iste dobi došle su na razgovor sa mnom. U početku sam mislio da bi mogle biti sestre. Rekle su mi, međutim, da su lezbijke, i to udate! Čudom sam se čudio i upitao ih kako je to moguće, na što je jedna od njih rekla: "Ako se neka žena može udati za muškarca, zašto se isto tako ne bi mogla udati i za ženu. To je njeno pravo i sloboda." Otvorio sam svoju Bibliju i objasnio im, počevši od knjige Postanka pa do učenja apostola, sve što Sveto pismo kazuje o braku. Rekao sam im da je normalna bračna zajednica samo veza između muškarca i žene; da su homoseksualnost i lezbijstvo protunaravni i neprirodni oblici seksualnoga ponašanja koji veoma vrijeđaju Boga jer On ne dopušta zloporabu dara ljudske seksualnosti. Kad sam im prestao objašnjavati, te su dvije djevojke bile u suzama. Upitale su me: "Jesmo li mi u grijehu?" Odgovorio sam: "Da, djeco moja." Tada su rekle: "Ali oče, Bog nas je stvorio takvima, dakle On je odgovoran za naše ponašanje."

Objasnio sam im na temelju Biblije da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku i da je stvorio muško i žensko. (Post 1,27) Sa simpatijom sam im rekao: "Bog nikoga nije stvorio izdajicom, ubojicom, teroristom, homoseksualcem ili lezbijkom. On je sve stvorio na svoju sliku i priliku; sve što tu sliku unakazuje dolazi zbog ljudskih grijeha." Tada je jedna od njih započela svoju priču!

"Rođena sam u razorenoj obitelji u kojoj je bilo mnogo razvoda i odvojenoga života. Bilo je

mnogo izvanbračne djece među mojom rodbinom. Mnogi moji preci imali su izvanbračne veze i djecu. Svoga oca nisam nikada vidjela – napustio je moju majku još dok me nosila. Nisam imala prigode uživati u očevoj ljubavi. Kad mi je bilo godinu i pol moja se majka udala za drugog čovjeka zbog kojega sam mnogo propatila, posebno kad se još dvoje djece rodilo. Iskoristio me seksualno kad mi je bilo samo sedam godina! Od tada sam mrzila seks. Kasnije su me napastovali nekoliko mojih rođaka i dva ujaka. U svojim teenagerskim godinama neopisivo sam mrzila muškarce. U sebi sam nosila teret grijeha i krivnje. Na posljednjoj godini internata koji sam pohađala počele su mi se sviđati djevojke mojih godina i s njima sam se upustila u seksualne odnose. U meni je bio jaki nagon za seksom koji sam zadovoljavala u lezbijskim vezama. Znala sam da radim nešto što je krivo. Noću nisam spavala; mislila sam da ću poludjeti. Mnogo sam puta razmišljala o tome kako ću sama sebi oduzeti život. Otišla sam jednom psihološkom savjetniku i ispričala mu sve o sebi; rekao mi je da se ne brinem jer sam rođena kao lezbijka. Njegov me savjet umirio ali moja savjest još uvijek nije bila mirna. Zato sam otišla jednom svećeniku koji mi je također rekao isto – da me Bog stvorio takvom. Još me savjetovao da se ne brinem i da na ispovijedi ne spominjem svoje lezbijsko ponašanje. Njegove su riječi odlučile; dale su mi potpunu slobodu da nastavim živjeti kao

lezbijka i ohrabrile me da uvučem svoju prijateljicu u ovaj lezbijski brak." Životna priča druge djevojke bila je slična ovoj.

Životne priče ove dvije mlade djevojke jasno pokazuju da su njihovi životi unakaženi obiteljskim nasljeđem i okolnostima u kojima su odrastale. Na duhovnoj obnovi i molitvi za unutarnje ozdravljenje primile su milost opraštanja roditeljima, precima i onima koji su ih seksualno zlorabili. Na kraju seminara iskusile su novi život – ponovno su rođene u Duhu Svetome. (Ez 36,26; Iv 3,3-6; Ef 4,22-24) Jedna od njih nedavno me posjetila s mužem i djetetom. Jedva sam je prepoznao jer je od našeg susreta na tom seminaru prošlo četiri godine. Takozvana lezbijka, i to u bračnoj zajednici s drugom ženom sada je rodila sina! U suzama i s velikom zahvalnošću mi je govorila: "Da tada nisam došla na vaš seminar nastavila bih živjeti kao lezbijka, noseći teret grijeha i krivnje; promašila bih mogućnost dobrog i sretnog obiteljskog života koji Bog planira za svakoga od nas!" Upitao sam za njezinu prijateljicu. Odgovorila je da se ona također udaje za mladića s kojim je u vezi već četiri godine!

Naš je Bog silan Bog! On ulazi u unutarnje odaje našega bića mijenjajući srce, što onda uzrokuje promjene u našem ponašanju. U posljednjih dvadeset osam godina propovijedanja po cijelom svijetu vidio sam na tisuće ljudi koji su čudesno promijenjeni molitvama za unutarnje

iscjeljenje i koji su zadobili iskustvo "novoga rođenja". Svjedokom sam mnogih velikih i čudesnih tjelesnih ozdravljenja. Bračni parovi koji nisu nikako mogli dobiti dijete postali bi sretni roditelji nakon procesa opraštanja i ozdravljenja. Za vrijeme unutarnjeg iscjeljenja ozdravljene su mnoge kancerogene i srčane bolesti. Duhovno i mentalno stanje ima znatan utjecaj na sve metaboličke procese u organizmu. Kao što sve ono što utječe na tijelo, utječe i na um, tako i sve ono što utječe na um i dušu utječe također i na tijelo.

U ovoj knjizi na jednostavan način pokušavam objasniti da svaki čovjek ima potrebu nutarnjega ozdravljenja i oslobođenja. Životnim primjerima iz moga dugogodišnjeg iskustva namjeravam čitatelju pomoći da lakše doprije do onih područja u vlastitom životu gdje je potreban Isusov ozdraviteljski dodir. Svjedočanstva i životne priče u ovoj knjizi su istinite i zaista su se dogodile; promijenjena su tek imena i mjesta događanja, za što vjerujem da će čitatelji imati razumijevanja. Na koncu, od čitatelja očekujem da do kraja čitanja ove knjige uđe u duboku molitvu za nutarnje iscjeljenje i promjenu života. Moja je želja i molitva da Duh Sveti svakoga od vas oslobodi od tereta i spona prošlosti, darujući mu novo rođenje prema slici koja mu je prvotno od Boga dâna. Vjeran je Onaj koji vas je pozvao na novo rođenje i na ulazak u Božje Kraljevstvo, On će to i dovršiti. (Iv 3,3; 1 Sol 5,24) Svima vama koji čitate ovu knjigu obećajem da ću vas se sjetiti u

svojim molitvama. Neka vas Bog obilno blagoslovi!

James Manjackal M.S.F.S.
studeni 2001. na blagdan Svih Svetih
Munchen, Njemačka

A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu. (Fil 4,19)

Čovjek u potrebi oslobođenja

Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama. Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih: stvorenje je uistinu podvrgnuto ispraznosti – ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu – ali u nadi. Jer i stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje. Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada. Ali ne samo ono! I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela. (Rim 8,18-23)

Zbunjeni čovjek

Svaki čovjek na zemlji rob je prošlih događaja svoga života i u svakome postoji velika potreba za oslobođenjem. Kršćaninu koji je krštenjem rođen u Duhu, potrebna je sloboda od tereta i spona koje nosi svojim rođenjem u tijelu. Njemu je, premda želi živjeti dobrim i iskrenim kršćanskim životom na kakav ga upućuje Crkva i Biblija, nemoguće činiti dobro koje želi; on često

čini zlo, koje ne želi. U sebi nalazi staru narav i mnoštvo negativnih silnica koje ga zbunjuju, pomućuju i ponekad lome. (Rim 7,15-25) Tu su također i požude tijela koje se bore protiv želja Duha. Iako dobro zna da se mora usredotočiti na molitvu, slavljenje, ispravno moralno ponašanje i spremnost pomagati drugima, često je slab i nesposoban sve to činiti; u njegovu životu često prevlada tijelo. (Rim 8,5-6; Gal 5,16-17) Nakon dobre ispovijedi, duhovne obnove ili seminara ljudi često stvore dobre odluke i obećanja ali se, prije ili kasnije, vrate starom životu.

Sreo sam mnogo ljudi koji su postavljali isto pitanje: "Zašto donositi dobre odluke u ispovijedi kad ponovno padamo i ponavljamo iste grijehe?" Znam ljude koji su prestali pristupati sakramentu ispovijedi jer se, unatoč mnogim ispovijedima, nije dogodila stvarna promjena njihova života i ponašanja!

I u svom sam vlastitom životu doživio tu zbunjenost iako se nikad nisam prestao ispovijedati. U školi i sjemeništu stalno sam kritizirao i loše govorio o svećenicima. Znao sam da je to loše i grešno, na svakoj bih ispovijedi sâm sebe optuživao i donosio dobre odluke. Tih se odluka, međutim, nisam mogao držati ni svega nekoliko dana. Na jednom seminaru za nutarnje iscjeljenje spoznao sam pravi uzrok moga kritizerskog stava prema svećenicima. Bile su to rane i negativna iskustva koje su mi zadali neki svećenici u mojoj župi i školi. Taj negativni stav prema

svećenicima bio je duboko u meni, u mojoj podsvijesti. Kad sam svoj um otvorio Duhu Svetom, On mi je dao milost da oprostim onim svećenicima koji su me povrijedili. Gospodin je svojim dodirom ozdravio moj um! Otada nikada više nisam kritizirao svećenike; upravo suprotno, Gospodin mi je dao novi stav prema njima, stav ljubavi i simpatije. Ohrabrio me u spremnosti na molitvu za svećenike čak i kada u njima vidim negativnosti i nesavršenosti.

Dubine čovjekova srca

U svakom je čovjeku nutrina i vanjština. U njegovoj nutrini oblikuju se razmišljanja, planovi, riječi, govori, djela i ponašanja. *... ista je kob svima, ljudsko je srce puno zla, ludost je u srcima ljudi dok žive...* (Prop 9,3) Zlo i nepravda nalaze se u čovjekovu srcu. (Mt 9,4; 15,18)

Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka. (Mk 7,21-23)

U Bibliji se čovjekova nutrina opisuje kao srce, um, stara narav, nutarnji čovjek itd. Ta je čovjekova nutrina veoma duboka i skrovita, ponekad puna zamki i zlih planova i želja. (Ps 64,5-7; Jer 9,7) Kad su Ananija i Safira slagali, Petar je rekao: *"Ananija, zašto ti Sotona ispuni srce...* " (Dj 5,3) Područja ljudskoga uma koja nisu iscijeljena mogu postati temelji za đavlovu rabotu. Napasti, udarci, iskušenja, čak i opsjednuća od Sotone događaju se u nutrini čovjeka! Šimunu vraču koji je htio kupiti darove Duha Svetoga za novac, Petar je rekao: *"Nema tebi ovdje dijela ni udjela jer tvoje srce nije pravo pred Bogom."* (Dj 8,21) Iz čovjekove nutrine dolazi i nevjernost, nepoštenje, laž, sebičnost i drugo. (Ez 33,31) Srce ponekad postaje slabo a ponekad tvrdo. (Iz 1,5; Izl 7,13; Mk 10,5) Tama i sljepoća za duhovni život opsjedaju čovjekov um, isto kao što tvrdoglavost i nesposobnost kajanja, srdžba i prevelika tuga dolaze iz srca. (Rim 1,21; 2,5) Idolopoklonstvo se rađa u srcu. (Ez 14,4) Srce čak može nijekati postojanje Boga. (Ps 14,1; 53,1) *Podmuklije od svega je srce. Jedva popravljivo, tko da ga pronikne?* (Jer 17,9)

Problemi dolaze iz naše prošlosti

... da vam je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga varave požude vode u propast, a obnavljati se duhom svoje pameti i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine. (Ef 4,22-24)

Naš je život ispunjen važnim događajima. U svakom čovjeku stanuje dobro jer je stvoren od Boga; sve što je Bog stvorio dobro je. Čovjek je,

već od samoga začeća u majčinoj utrobi, sposoban primati i upijati dobro od drugih ljudi, kao i od životnih okolnosti. U isto vrijeme naš um ima strahovitu mogućnost upijanja svih negativnih i nama neugodnih situacija, u sebi gomilajući osjećaje neugode i zamjeranja. Negativni osjećaji još od začeća, vremena trudnoće i ranoga djetinjstva uhvatit će veoma dubok korijen u nečijem biću. Kada ljudski um primi neko neugodno i neprihvatljivo iskustvo, ako osoba nije u mogućnosti izraziti svoje osjećaje bijesom ili suzama, svi negativni osjećaji odlaze u područje podsvjesnog uma. Ako ih se ponovno ne proživljava, ti će osjećaji nakon nekog vremena potonuti u nesvjesna područja uma. Tako često osoba koja pati od nekog nenormalnog oblika ponašanja ili problema, sama neće biti u mogućnosti doprijeti do korijena i uzroka toga problema.

Duh Sveti može u molitvi, zrakama svoga svjetla doprijeti do podsvjesnih i nesvjesnih područja nečijega bića i osvijetliti duboko skrivene probleme. Duh Sveti je Osoba koja nam pomaže u našim slabostima. (Rim 8,28) On osvjetljava ljudski um i na svjetlo donosi skrivene tajne jer On je Duh Istine. (Iv 14,26; 15,26) Jednom mi je došla gospođa koja mi je ispričala da je opsjedaju misli o samoubojstvu. Bila je u petom mjesecu trudnoće. Premda je nakon osam godina braka prvi put začela, nakon mnogo molitve i posta, često su joj dolazile misli o pobačaju. Bila je veoma napeta, zabrinuta i nije mogla spavati.

Imala je zgrčene zglobove i velike probleme s disanjem, pogotovo u večernjim satima. Muž joj je bio dobar i pun ljubavi; s njim je živjela u skladnom braku. Kada sam počeo moliti za nju, imala je viđenje svoje majke kako odlazi u kliniku na pobačaj i kako dobiva batine od oca djeteta. Čak je vidjela svoju majku kako trči do pruge da bi sebi oduzela život. U svome svjesnom umu nije se mogla sjetiti takvih događaja koje bi povezivala sa svojom majkom. Sve što je znala bilo je da se njena majka razvela još dok ju je nosila u utrobi.

Na naš drugi susret, kad smo se dogovorili za molitvu, pozvao sam i njenu majku da bih saznao što se događalo za vrijeme trudnoće. Ona je ispričala da se radilo o neželjenoj trudnoći koju muž nije želio. Zbog toga ju je zlostavljao; čak je jednom pokušala pobačaj koji nije uspio. Za vrijeme trudnoće nekoliko ju je puta jako istukao, rane su joj često oticale a dva puta umalo ju je zagušio vlastitim rukama. U suzama je govorila i o odlasku na željezničku prugu s namjerom da se baci pod vlak. Budući da je potjecala iz bogate i ugledne obitelji, o ovome nikada nikome nije pričala, čak ni vlastitoj kćeri! Dijete u njenoj utrobi bilo je ispunjeno osjećajima odbijanja, neželjenosti i mržnje. Još kao zametak dijete je upijalo negativnosti od majke; sve te rane spustile su se duboko u područje nesvjesnog uma. Kasnije u svome bračnom životu, premda je imala sigurnu materijalnu situaciju i muža koji ju je volio,

"dijete u njenoj utrobi" izražavalo je negativne emocije. Kad su svi ti osjećaji dovedeni u njen svjesni um, oprostila je roditeljima i životnim okolnostima. Nakon toga primila je duboko nutarnje ozdravljenje i novi život u Kristu. Sada je veoma sretna i zdrava sa svojim mužem i troje djece. Naš Bog je silan Bog!

U mojoj službi savjetovanja vidio sam na tisuće ovakvim slučajeva gdje Duh Sveti otkriva skrivene probleme, meni ili samoj osobi za koju se molim. Osobno sam bio alergičan na jaja i sve proizvode od jaja, kao što su kolači ili puding. Sve što su mi liječnici mogli reći je da izbjegavam jaja i proizvode u kojima su jaja. To međutim nije bilo rješenje moga problema. Nisam poznavao korijen moga problema, znao sam samo da jaja ne mogu jesti od djetinjstva. Prije nekoliko godina bio sam na jednoj duhovnoj obnovi u Belgiji, gdje je bio prisutan i pokojni kardinal Suenence. Prije molitve za nutarnje ozdravljenje, Duh Sveti pokazao mi je događaj koji je bio uzrok moga problema. Kao malo dijete jednom sam promatrao kokoš kako nese jaje! Nisam mogao prihvatiti činjenicu da tako ukusna hrana kao što je jaje izlazi na tako nedostojno mjesto kao što je kokošja pozadina. U meni su se tada stvorili negativni osjećaji prema jajima. Za vrijeme molitve za nutarnje iscjeljenje bio sam ozdravljen od svoje alergije. Otada mogu jesti jaja i svu ostalu hranu koja sadrži jaja.

Isus Krist isti je jučer i danas i zauvijek će biti isti. (Heb 13,8) On je Bog i sve mu je otkriveno i vidljivo. On može vidjeti sve negativno što se dogodilo u našim životima, od začeća, rođenja pa nadalje. Isus je brižan Bog koji nas ljubi; On će nas oprati i očistiti i od onih negativnosti koje su nam nepoznate. Za vrijeme molitve vidio sam mnoge ljude ozdravljene od depresije, osjećaja nesigurnosti, tjeskobe, nervoze i grešnih navika, čak i kad nisu mogli pronaći uzroke i korijene svojih problema i dovesti ih u sjećanje. Isus je Gospodin naše svijesti, podsvijesti pa i područja nesvjesnog. Ako ga svjesno pozovemo u svoj život i potpuno mu se predamo, posebno našu nutrinu, ako ga zamolimo da nas ozdravi i daruje nam novo srce i nov um, sigurno će nas uslišati. (Ez 36,26)

Duh, um i tijelo

Podjela čovjekova bića po Platonu razlikuje dušu i tijelo. Po ovoj podjeli duh i um pripadaju području duše. Moderna psihologija dijeli čovjeka na duh, um i tijelo. Kršćanska duhovnost čovjeka vidi kao duh, dušu i tijelo. Pod tijelom se podrazumijevaju svi negativni osjećaji skupljeni od početka života. Oni se u nama bore protiv duha tako da duhovan čovjek uvijek u sebi nalazi borbu života u duhu protiv života po tijelu. Neki čovjeka analiziraju kao prirodno (zemaljsko, svjetsko) i natprirodno biće. (božansko, nebes-

ko) Duh je najdublji dio našega bića, povezan s Bogom i nebeskim stvarnostima. Božji Duh boravi u svakome čovjeku jer je po stvaranju u njega udahnut. (Post 2,7) U kršćaninu je Duh Božjega Sina, Isusa Krista, koji mu je dan po krštenju i po kojemu smo Kristova braća, djeca i baštinici Božji. (Gal 6,6; Rim 8,16-17) Kad se čovjekov duh združi s Bogom prima snagu i milost. U duhovnom životu rastemo tako da rastemo u kontaktu s Božjim Duhom.

Čovjekov um uključuje naše sposobnosti razuma i volje. Primanje informacija i percepcija područje su intelekta; naše reakcije odnosno odgovori, djelo su volje. Um je središte misli, nadahnuća, sjećanja, osjećaja, želja, htijenja itd. Um posjeduje unutarnja osjetila povezana s vanjskim osjetilima u tijelu. Naše tijelo funkcionira upravljano umom. Pet osjetila – vid, sluh, njuh, okus i opip, pozitivnu ili negativnu informaciju prosljeđuju umu; um reagira prihvaćanjem ako su informacije dobre i pozitivne ili odbijanjem ako su loše i negativne. Negativne informacije, iako odbijene, mogu ostaviti ožiljak, ranu ili šok u sjećanju. Pri tom se neki osjećaji mogu ugušiti, a neki se potiskuju u podsvijest. Ako je ljudski um izranjen mnogim negativnim stvarima, može se tako nagrditi da postane nesposoban za primanje dobra – prilagodit će se negativnostima. To se događa s onima koji su opterećeni ovisnostima i prisilnim grijesima. Mnogi ljudi nemoralno ponašanje, terorizam,

ubojstvo itd., smatraju normalnim. Postali su tvrdokorni i neosjetljivi za donošenje moralno ispravnih odluka.

Um zapovijeda tijelu da djeluje. Tijelo je poput magarca a um poput jahača. Riječi koje izlaze iz usta, kao i ponašanje tijela, upravljani su i vođeni umom. I zlo i dobro izlaze iz dubina našega bića – posvećuju ili onečišćuju osobu. (Mk 7,23) Oni, dakle, koji žele živjeti svetim i pravednim životom po Božjoj volji, moraju oprati i očistiti svoju nutrinu i Isusa učiniti Gospodinom svoga života. Moraju živjeti po nadahnuću svoga duha koji je postao jedno s Duhom Božjim.

Izvori naših problema

Problemi u našem umu imaju korijene u različitim izvorima kao što su obiteljsko nasljeđe, događaji prije rođenja, rano djetinjstvo, uzori i vezanosti za vrijeme sazrijevanja, traume i šokovi života.

Problemi obiteljskoga nasljeđa

(VIDI u vezi ovoga: Nuba, pogl. 26., str. 326)

U posljednje se vrijeme mnogo govori o ozdravljenju obiteljskoga stabla. Mnogi me ljudi, zarobljeni grešnim navikama, pitaju hoće li ti grijesi utjecati na njihovu djecu i nadolazeće naraštaje. Znamo da je među ljudima sve više psihičkih problema. Povećava se broj alkoholičara, ovisnika o drogama kao i broj bolesnika na psihijatriji. Postoji cijeli jedan svijet nenormalnog i protuprirodnog ponašanja! Svjedoci smo rastakanja i moralne degradacije društva i čovječanstva uopće. Ako pažljivo promotrimo svoju obiteljsku povijest nesumnjivo ćemo spoznati da različiti problemi i neredi dolaze od naših predaka. Mnogi ljudi pate od pretjeranog straha, fobija, averzija, bijesa, zamjeranja, eksplozivnog temperamenta, velikog osjećaja krivnje, depresije, pretjerane nervoze, sklonosti ka samoubojstvu, kriminalu, uništavanju i terorizmu; pate od

ovisnosti o drogama ili alkoholu, različitih seksualnih perverzija i nekontroliranih seksualnih nagona, zlovolje, požude, sklonosti ka nevjeri u braku, sumnjičavosti prema bračnom drugu, bračnom neskladu, sklonosti ka incestu i silovanju. Postoje i mnogi drugi problemi koji utječu na duboke razine nečijega uma. Neki od tih problema imaju svoje korijene u učincima grijeha predaka.

U Svetom pismu postoje mnoga mjesta na kojima možemo pročitati kako grijesi i prokletstva prelaze na sljedeće naraštaje.

Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran, koji kažnjavam grijeh otaca – onih koji me mrze – na djeci do trećeg i četvrtog koljena, a iskazujem ljubav tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi. (Post 20,5-6; Br 14,18; Jer 32,18)

Blagoslovi i prokletstva dolaze ovisno o prihvaćanju ili odbijanju Božjih zapovijedi. Oni utječu na nadolazeće naraštaje. Oni koji siju nepravdu i zlo žanju krivnju i izopačenost koje prenose i na druge. (Hoš 8,7; 10,13) Jedan takav dramatičan slučaj nalazimo već u knjizi Brojeva; u obiteljima i domaćinstvima Koraha, Datana i Abirama. (Br 16,27-34) Ezavova baština predana je pustinjskim šakalima. (Mal 1,3) Elijevi potomci osjećali su dugotrajne učinke njegove nepokornosti jer je znao da mu sinovi hule na Boga a nije ih obuzdavao. (1 Sam 3,14) Neetička praksa primanja mita i zgrtanja nepraved-

nog dobitka Samuelovih sinova dovela je do tragične promjene u cjelokupnoj političkoj i religijskoj strukturi Izraela. (1 Sam 8,3-5) Učinci grijeha predaka doveli su do uništenja cijelih naroda, kao što su Amalečani. (1 Sam 15,2) Kralj Šaul i njegova obitelj zgriješili su i doveli tri godine gladi na cijeli narod, na kraju i istrijebljenje vlastite obitelji. (1 Sam 31,1-8; 1 Kr 17,1; Jak 5,17) U Bibliji se ponovno i ponovno ponavlja ... ***pokolj djeci za bezakonje otaca njihovih.*** (Iz 14,21) Bog čuva kaznu za čovjekove grijehe. (Job 21,19; 1 Kr 21,22)

Znam jednu obitelj u kojoj je jedan od pradjedova odbacio Boga i prihvatio sotonizam. Za vrijeme svoga života on je uz pomoć zlog duha činio razna čudesa i često se rugao i ismijavao Isusa. ***... njega koji djelovanjem Sotoninim dolazi sa svom silom, lažnim znamenjima i čudesima...*** (2 Sol 2,9) Sva njegova djeca, a ima ih četvero, postala su psihički bolesnici, čak je u trećem naraštaju bilo mnogo mentalno i tjelesno retardiranih. Sada, u četvrtom i petom naraštaju ima samo nekoliko zdravih ljudi, no svi su ateisti i protivnici vjere. Često se slično događa među potomcima osobe koja se stavila u ruke neprijatelja Božjega.

Neki grijesi imaju mnogo ozbiljnije učinke na potomke od drugih. Krađa, laž i svetogrđe nad posvećenim predmetima uzrokovali su groznu smrt Akanu i cijeloj njegovoj obitelji, čak i stoci koju je posjedovao. (Jš 7,11; 24-25) Poz-

najem jednu obitelj u kojoj je svo petero djece rođeno bez kose i s grbom, zato što je njihov djed tukao i maltretirao staroga svećenika, prije toga mu javno obrijavši glavu da bi ga uvrijedio i ponizio. Riječ Božja kazuje: ***Ne dirajte u moje pomazanike, ne nanosite zla mojim prorocima!*** (Ps 105,15; 1Sam 24,6)

Klanjanje Sotoni, sotonizam, čaranje, vračanje, okultizam, crna magija, zazivanje duhova, astrologija, horoskopi, gledanje u dlan, kristalna kugla, visak i drugi mediji, talismani, obraćanje ezoterijskim i kozmičkim silama radi ozdravljenja (new – age healings) imaju dugotrajne negativne posljedice i učinke. Takve su zabranjene i nedozvoljene prakse u mnoge obitelji koje poznajem dovele rasap, svađe, razvode, odvojen život, samoubojstva, ubojstva, spontane pobačaje, neplodnost itd. ***Ja ću se okrenuti protiv toga čovjeka i odstraniti ga iz njegova naroda...*** (Pnz 18,9-12; Lev 20,1-6)

Postoje obitelji koje vjeruju u hinduističke molitve i rituale kao što su reiki, joga, zen meditacije, horoskop, gledanje u dlan i slično, premda se drže kršćanima! Neki od njih u svojim kućama drže hinduističke simbole, slike ili bogove. Znam neke koji čuvaju krvlju natopljene komadiće tkanine koji su navodno dijelovi odjeće hinduističkih bogova. Kod sebe drže ručnike, vlakna, prašinu i slično – predmete koje su blagoslivljali i nad njima molili ljudi kao Regnish, Sai Baba, Dalaj Lama, Amrudhananda Mai i drugi.

Na taj način na sebe i svoje obitelji dovode neizmjernu katastrofu i prokletstva kao što su financijski gubici, prerane smrti, smrti djece prije rođenja, nesreće, promašaje u svim poduhvatima, užasne i razarajuće bolesti kao što su AIDS, tumori, tuberkuloza i ciroza. (Lev 26,39; Pnz 28,15-20; Iz 14,21-22)

Mnogi ljudi nisu svjesni strahovite snage zla (Sotone) koja se skriva iza takvih nekršćanskih praksa. One su zapravo direktan neposluh prvoj Božjoj zapovijedi. Knez ovoga svijeta, gospodar zlih sila koje borave u zračnim prostorima ovdje je na djelu; on ljude želi zavesti da budu bezakonici i neposlušni Bogu jer je on lažac, ubojica i onaj koji želi razoriti život. (Iv 8,44; 10,10; 12,31; Ef 2,2) Kad netko svojevoljno dođe u dodir sa zlim silama, Sotona grabi njegovu slabu, neizliječenu ljudsku narav i baca ga u pohlepu, zavođenje, nevolje, mučenja; goni ga u nečistoće, halucinacije, uznemirava ga na svaki način. Time narušava kvalitetu njegova života, a ponekad ga uništi i potpuno navodeći čovjeka na samoubojstvo, pobačaj, ubojstvo itd. Često dolazi do velikih psihičkih poteškoća i bolesti. U molitvi za nutarnje ozdravljenje molim i za oslobođenje; vidio sam mnoge koji su se oslobodili sila tame nakon molitve za nutarnje iscjeljenje i tjelesno ozdravljenje. (O ovoj temi više možete pročitati u mojoj knjizi *Uđimo u korablju*)

Spoznao sam i to da točno određene nesreće i bolesti dolaze kao posljedica specifičnih grijeha predaka: potomci preljubnika često su neplodni ili umiru mladi (Mudr 3,16; Post 20,7); djeca onih koji uzimaju mito i bave se lihvom pate od lošeg vida i neuspjeha u svemu što poduzimaju (Job 17,5; Pnz 28,38; Hag 1,6); izazivači nereda uzrokom su sloma i neprijateljstva među vlastitim potomstvom; preljubnici i oni koji žive u seksualnim nečistoćama na svoju djecu bacaju spolne bolesti, AIDS, kožne bolesti, čireve na tijelu; alkoholičari i narkomani uzrokom su depresije, nagnuća ka samoubojstvu, bolestima jetre, tumora, srčanih bolesti i siromaštva. (Izr 21,17; 23,20-21) Neopraštanje i neprijateljstva koja se prenose s naraštaja na naraštaj potomcima donose više duhovne i tjelesne štete od bilo kojih drugih grijeha. Upoznao sam obitelji s mnogo psihičkih i tjelesnih bolesti i s problemima samoubojstva, ubojstva, silovanja; sve to kao posljedica neopraštanja i zamjeranja koja se vuku kroz naraštaje. Upravo nedavno k meni je došao čovjek iznoseći različite teškoće i nerede koji postoje među njegovom djecom i unucima. Svoga je vlastitog oca toliko mrzio da mu nije dopuštao posjetiti svoju djecu i unuke. Po mome savjetu pomirio se sa svima, molili smo za ozdravljenje i svi su problemi odjednom nestali.

Jedna od užasnih posljedica zlih djela je prokletstvo. ***Jahvino je prokletstvo na domu bezbožnika, a blagoslov u stanu pravednika.*** (Izr 3,33) U Bibliji možemo pročitati o mnogim prokletstvima izrečenima nad onima koji ne

čuvaju Saveza i ne drže Božje zapovijedi. Mojsije i levitski svećenici javno su narodu objavili dvanaest prokletstava koja će ih pratiti ako ne budu držali Saveza. (Pnz 29,11,26) Mnoga druga prokletstva za one koji ne drže Božjih zapovijedi opisana su u Pnz 28,15-68. ***Grešnika progoni zlo...*** (Izr 13,21) Postoje neka okrutna i zla djela koja zazivaju prokletstva na buduće naraštaje, kao što su prolijevanje nevine krvi, suze nevinih i bespomoćnih žena, udovica i djece; otimanje bogatstva i vlasništva (oteto-prokleto), nebriga o roditeljima u njihovim potrebama, posebno u starosti; nanošenje boli roditeljima i starijima, tlačenje siromaha, silovanje, incest, zlostavljanje djece, krivo svjedočenje pri nepravednoj osudi. Uz ove, postoje i prokletstva izrečena od roditelja, starijih, poglavara ili onih koji imaju vlast i moć. Čak i kada prokunu iz pravednih razloga, iz žalosti ili boli, to može donijeti mnogo nesreće. Na primjer otac obitelji koji je dobio gubu; nakon toga su ga djeca i unuci odbacili i nisu se za njega brinuli – u svome očaju i usamljenosti on baca prokletstvo na svoju djecu; ili nepravedno optuženi svećenik koji u suzama proklinje svoje optužitelje, itd. (Izr 20,20; 21,28; 22,26; 23,10; 28,17; Jer 22,3; Mudr 12,3-4; Post 4,10-11; Sir 3,12; 4,1-6; 9,1-9; 14,8-10; 29,1-9; 30,24; 34,21-26; 35,12-16; 41,17-23; 42,1-4)

Nepogode, nesreće, opačine i katastrofe pratit će obitelji i djecu onih čiji su preci činili zla djela. (Sir 41,5-9)

Šest je stvari koje Gospod mrzi, a sedam ih je gnusoba njegovu biću: ohole oči, lažljiv jezik, ruke koje prolijevaju krv nevinu, srce koje smišlja grešne misli, noge koje hitaju na zlo, lažan svjedok koji širi laži, i čovjek koji zameće svađe među braćom. (Izr 6,16-19)

Treba znati da riječi imaju snagu izgraditi ili uništiti, donijeti život ili smrt. Po dobrim i prijaznim riječima na nas padaju blagoslovi i dobra sreća. Isus je riječima ozdravljao i činio čudesa. Čitamo kako se istoga časa osušila smokva koju je prokleo. (Mk 11,21) Izrekao je sedmerostruki "jao" nad pismoznancima i farizejima. (Mt 23,13-39) Isusove nevine suze nad zlim djelima Jeruzalema dovele su propast na taj grad. Nemaju, međutim sva proklinjanja lošega utjecaja. ***Kao vrabac kad prhne i lastavica kad odleti, tako se i bezrazložna kletva ne ispunja.*** (Izr 26,2) Neki stari ljudi nezadovoljni svime u životu uvijek proklinju druge. Ta zla navika ipak neće nikome načiniti štetu! Budimo, međutim, oprezni sa svakom riječi koju izgovaramo drugima; neka naše riječi na njih zazivaju blagoslove, ne prokletstva. (Mt 12,36-37)

Kad je Isus rekao farizejima ***"vi slični okrečenim grobovima... unutra puni mrtvačkih kostiju"*** možda je mislio i na njihove naslijeđene grijehe. Vjerojatno svi mi nosimo nešto "mrtvačkih kostiju" u sebi! Citirao je same farizeje koji su govorili: ***Da smo živjeli u vrijeme otaca***

naših, ne bismo sudjelovali u ubijanju proroka. (Mt 23,30) Isus ovdje pokazuje da su oni zapravo svjesni da su potomci ubojica, ali se odbijaju pokajati za tu naslijeđenu krivnju. To im je i otvoreno kazao, kao i da će popuniti mjeru otaca svojih. Zbog njihova licemjerja Isus je zazvao da na njih padne sva nedužna krv što je prolivena po zemlji, od pravednoga Abela do Zaharije (Mt 23,35; Post 4,8; 2 Ljet 24,20-22) Čovječanstvu je danas potrebno prekinuti sva prokletstva koja su na njega pala ubijanjem mnogih nedužnih u dva svjetska rata, ubijanjem tisuće i tisuće Indijanaca koje su bijelci ubijali i progonili poput životinja; prolijevanjem mnoge nevine krvi muslimana i kršćana za vrijeme križarskih ratova, za vrijeme sukoba između katolika i protestanata; krvi šest milijuna Židova ubijenih za vrijeme Hitlera, krvi milijuna nevine i bespomoćne djece masakrirane pobačajem u utrobi majke itd. U svakoj osobi i svakoj obitelji potrebno je ozdraviti i prekinuti teret prošle krivnje i kletvi; svaka zemlja i svaki narod treba se okrenuti Bogu pokajničkim srcem. Samo će tada na ovoj zemlji biti rođen novi naraštaj. (Otkr 21,1-4)

Dragi čitatelju, možda ćeš pomisliti da je nepravedno da djeca pate zbog grijeha svojih očeva i predaka. I ja sam nekoć tako mislio, ali sam od Gospodina dobio odgovor. Bog mi je dopustio da budem dionikom svega dobroga od mojih predaka, kao što su vlasništvo, bogatstvo, izgled, stas i druge tjelesne osobine, ime i mnogi

drugi blagoslovi. Ako sam dionikom blagoslova i dobre sreće od mojih predaka, pravo je da sudjelujem i u kletvama i teškoćama koje dolaze od njih. Bog je pokazao veliku pravednost prema svima time što nas ozdravlja i oslobađa od svih prokletstava i zlih posljedica naših grijeha i grijeha naših predaka, šaljući svoga Jedinorođenog Sina Isusa po kojemu dobivamo novi život i novu nadu. ***Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene... Ima nade za tvoje potomstvo...*** (Jer 31,16-17) Isus je na sebe uzeo sva naša prokletstva, sve bolesti i slabosti (1 Pt 2,24; Gal 3,13) i čeka da svaki čovjek dođe k njemu s opraštanjem, pokajanjem i ljubavlju. Na taj će način prekinuti tijek naslijeđene krivnje i zlih posljedica. Njegova milost i sućut izlijevaju se na tisuće naraštaja jer njegova ljubav i milosrđe ostaju zauvijek!

Već u vrijeme Staroga zavjeta ljudi su molili za oslobođenje od zlih posljedica grijeha svojih očeva. ***Ne spominji se, protiv nas, grijeha otaca...*** (Ps 79,8) Dvije takve duge molitve nalazimo u psalmu 106 i 109. (Ps 106,6-46; 109,6-31) Izraelski narod već je tada u Bogu prepoznao božansku dobrotu koja oprašta sve grijehe i liječi sve bolesti jer je njegova dobrota poput očeve koja oprašta svojoj djeci. (Ps 103,1-13) Za razumijevanje svega ovoga čitatelju će pomoći čitanje mudrosne literature iz Biblije. (Job, Psalmi, Izreke, Propovjednik, Pjesma nad pjesmama, Mudrost, Sirah). Snaga milosti i

zasluge Isusove muke, smrti i uskrsnuća dovoljna je da nas ozdravi i oslobodi od svih prokletstava i spona naših predaka i daruje nam novi život.

A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu. (Fil 4,19) Još detaljnije o ozdravljenju čitajte u ovoj knjizi.

Utjecaji događaja prije rođenja

Zdravo dijete začet će roditelji koji su sretno oženjeni i u sebi gaje uzajamnu želju za djetetom. Postoje slučajevi kada se dijete začne u nezakonitoj vezi ili iz požude. Na svijetu je mnogo siročadi koja je tako rođena. Neka djeca nisu bila željena od onih koji su ih donijeli na svijet. Osjećaj da su siročad (da ih roditelji ne ljube) ostaje cijeloga života s njima, sve dok ih Gospodin ne iscijeli. Tako je i s onima koji su začeti za vrijeme "hodanja", dakle prije ulaska u bračni život. Neki roditelji djecu hoće tek nakon nekoliko godina braka, ali se ipak dogodi da se dijete začne. Neki parovi su nakon nekoliko djece odlučili više ne imati djecu, ali se još jedno dijete ipak začelo. U svim tim slučajevima dijete će osjećati neželjeno, odbačeno i neljubljeno.

Kršćanski brak je sakrament. Svaki sakrament u sebi ima snagu i milost za življenje snažnog kršćanskog života. Lako se može primijetiti razlika između djece koja su rođena u kr-

šćanskom braku i one koja dolaze iz nekršćanskog braka. Civilni brakovi ne mogu dati sakramentalnu milost. Velika je razlika između djece koja su rođena u obiteljima u kojima se moli i djece koja su rođena drugdje. Psihičko stanje, životni stavovi, osjećaji koje proživljava par koji začne dijete – sve to utječe na dijete. U nekim slučajevima nedostaje duhovno i psihičko jedinstvo bračnoga para. Sve ostaje samo na tjelesnom jedinstvu; rezultat je vidljiv na djetetu – nedostatak cjelovitosti, samokontrole, nesposobnost za ljubav i komunikaciju itd. Ako do toga jedinstva nije došlo u ljubavi nego u mržnji, odbijanju i nepostojanju želje od strane jednoga od bračnog para – posljedica će biti osjećaji odbačenosti, nedostatka ljubavi, mržnja prema drugima, povučenost u sebe, kompleks manje vrijednosti itd. To je slučaj s djecom koja su rođena iz silovanja, preljuba, slobodne veze ili prisilnog odnosa. U jednoj državi u kojoj sam bio sreo sam nekoliko osoba koje su rođene za vrijeme rata kao posljedica silovanja ili seksualnih "izleta" vojnika. Sve su izgledale jadno, depresivno, bile su preosjetljive, s tendencijama prema samoubojstvu i razaranju. Neke od tih osoba već su u djetinjstvu vrbovali za bavljenje terorizmom jer su upravo takve osobe pogodno tlo za teroriste i one koji su u stanju bezosjećajno razarati!

Djeca začeta u času kada su roditelji bili pod utjecajem droge ili alkohola mogu osjećati različite poteškoće kao što su osjećaj nemira,

nervoze, sklonosti ka mjesečarenju, nesanici i ponekad sklonosti prema lošim navikama svojih roditelja. Žalost, srdžba, sebičnost, ljubomora, oholost, tvrdoglavost, neprijateljsko raspoloženje, psihičke poteškoće i tjelesne slabosti para za vrijeme seksualnog odnosa mogu negativno utjecati na dijete. Klima, ozračje, okolnosti života također mogu negativno ili pozitivno utjecati na dijete. Prepoznajem razliku između osoba koje su rođene za vrijeme drugog svjetskog rata i svih drugih osoba. Mnogi od onih rođenih za vrijeme rata pate od problema depresije, straha, nesigurnosti itd. Neki se od njih panično boje glasnih zvukova, neki se užasavaju letenja zrakoplovom, neki se nikada nisu u stanju nasmijati! Sve se to događa zbog zvukova bombardiranja, leta borbenih zrakoplova i drugih zvukova koje su slušali u djetinjstvu! Smrt i gubitak najbližih u njima ostavlja velike šokove, tugu i boli!

Djeca egocentričnih, oholih, uvijek spremnih "ubosti", arogantnih, ljubomornih, lijenih, okrutnih, podmuklih roditelja često pokazuju iste mane i loše moralne osobine. Kada za vrijeme molitve za nutarnje ozdravljenje zazivamo snagu Kristove krvi, mnogi od njih bivaju iscijeljeni od tih loših osobina. Krv Kristova posjeduje strahovitu snagu da našu krv očisti od svih nečistoća, mana i nedostataka.

Mentalno stanje majke za vrijeme trudnoće ima velikog utjecaja na dijete. Dijete u majčinoj utrobi može osjetiti sve što se vani događa, osobito majčinu žalost ili ljutnju. Iz Biblije znamo da je Elizabetino dijete (Ivan krstitelj) zaigralo u njenoj utrobi kada joj je u posjet došla Marija koja je nosila Isusa. (Lk 1,39-41) **Marija je nosila Isusa, bila je to prva Euharistijska procesija na svijetu!** Elizabeta je, poznato je, začela u zrelijoj dobi. Možda se zbog straha, sumnje, tjeskobe ili bolova dijete još nije pomaknulo u njezinoj utrobi! U prisutnosti Isusa i Marije dijete je možda u tom trenutku dotaknuto i ozdravljeno. Kasnije vidimo da je Ivan Krstitelj bio veoma zdrava i snažna osoba. **I danas za vrijeme Svete Euharistije živi Gospodin dotiče mnoge u nutrini njihova bića i ozdravlja ih.** Poznajem mnoge žene koje su za vrijeme trudnoće molile za svoje dijete. Djeca su ozdravila i rodila se kao potpuno zdrava.

Ako su roditelji planirali ili pokušali pobačaj, to za dijete predstavlja ugrožavanje njegova života. Možda je majka već pošla u bolnicu na pobačaj, pa je odustala. Kada se takva djeca rode i odrastaju, ona izražavaju bunt, neposlušnost, nedostatak zanimanja i odgovornosti u životu, ponekad mržnju prema sebi ili prema roditeljima. Ako je trudnica doživjela veliki strah od ljudi ili životnih okolnosti to može u dijete unijeti veliki strah. Ako je majka recimo, doživjela prometnu nesreću za vrijeme trudnoće, to u djetetu može izazvati strah od vožnje automobilom. Ako se majka u trudnoći uplašila od neke životinje ili zmije, dijete će se vjerojatno bojati životinja i

zmija. Mnogo negativnih osjećaja u još nerođenom djetetu uzrokuju nezdravi stavovi muža, njegov alkoholizam, nevjera, kao i grubo i neprilično ponašanje prema ženi. Poznajem neku djecu čiji su se roditelji uvijek svađali, među njima je bilo nesuglasica i međusobnog optuživanja, što je ostavilo posljedica na djeci. Veliki šok i traumu ostavlja razvod ili smrt jednoga od roditelja za vrijeme trudnoće. Dugo majčino ležanje u krevetu, njena tjeskoba i strah od porođaja i carskoga reza, strahovi ako nije rodila na vrijeme, nošenje blizanaca; sve to može imati negativni utjecaj na dijete. Već i sami strah od proklinjanja može utjecati na dijete u utrobi. Poznajem jednu majku koja je užasno i divlje reagirala kada je čula za proklinjanje svoje majke, što je uzrokovalo da se dijete okrenulo u njenoj utrobi.

Čitao sam o jednoj djevojčici u Južnoj Koreji koja je već s godinu dana starosti pjevala, molila i plesala. Dijete je počelo hodati i govorili mnogo prije druge djece. S pet godina pobijedila je na natjecanju iz poznavanja Biblije među mladima, teenagerima. Ljudi se jednostavno nisu mogli načuditi njezinoj zrelosti i mudrosti. Majka toga djeteta svjedočila je da je ona dijete koje bilo željeno od oba roditelja. Prije odlaska na spavanje molili su da im Bog podari zdravo i dobro dijete. Molili su Duha Svetoga da njihovo dijete ispuni mudrošću i snagom, za vrijeme trudnoće čitali su Bibliju naglas, molili i glasno pjevali, da bi dijete osjetilo pozitivno ozračje. Također su polagali ruke na majčin trbuh i molili da dijete bude ispunjeno milošću i snagom! Čudesno je da je ta malena već s tri godine znala citate iz Biblije! Isus je s dvanaest godina pokazao izvanrednu rječitost i mudrost razgovarajući s pismoznancima u Jeruzalemskom hramu jer su ga njegovi roditelji, Josip i Marija odgajali na Svetom pismu i pričali mu pobožne priče. Rastao je u dobroj duhovnoj i molitvenoj atmosferi! (Lk 2,47;52) Kao što njega i hrana koju majka daje djetetu za vrijeme trudnoće utječe na tjelesno zdravlje, a ono može biti loše ili dobro, tako i majčini osjećaji i stavovi utječu na duhovno i emocionalno zdravlje djeteta, pozitivno ili negativno.

Osoba koja se priprema za molitvu za nutarnje iscjeljenje može pokušati istražiti koje su to negativnosti kojima je korijen u obiteljskom stablu. Treba istražiti povijest svoje obitelji, posebno okolnosti i uvjete u kojima su roditelji živjeli za vrijeme začeća i trudnoće. Moguće je naslutiti neke događaje do kojih je došlo; ponekad se i raspitati kod starijih rođaka koji će možda potvrditi da su se neke stvari dogodile. Od velike pomoći mogu biti obiteljske priče, dobivene pismenim ili usmenim putem. ***Već je sjekira položena na korijen stablima.*** (Mt 3,10) Treba odsjeći sve korijenje i grane koje izviru iz negativnih izvora, tako da bi stablo moglo donijeti dobar plod. (Mt 12,33)

Problemi ranoga djetinjstva

Na rast i oblikovanje psihološkog profila djeteta od velikog su utjecaja obiteljske veze i spone; iskustva i događaji iz ranog djetinjstva ovdje igraju veoma važnu ulogu. Postoje razlike između djece rođene prirodnim putem ili carskim rezom; između one rođene kod kuće i u bolnici; u automobilu ili na ulici. Dodir grubih ruku sestre ili liječnika, hladan doticaj medicinskih instrumenata, buka i zvukovi u rađaonici, nepažnja i zanemarivanje od strane nekih liječnika i sestara, miris zraka, klimatski uvjeti, voda u kojoj je dijete okupano – sve to može imati negativni utjecaj na dijete. Poznajem mnoge osobe ozdravljene od alergije na prašinu, zvuk ili različite klimatske uvjete za vrijeme molitve. Ima ljudi koji ne mogu podnijeti zvukove, posebno glasne, neki ne mogu jesti hladnu hranu, neki reagiraju alergijama na klimatske promjene. Neki boluju od alergijske astme, alergijske prehlade i bronhitisa. Korijen i uzrok tih bolesti može dolaziti od vremena rađanja. Maleno dijete na negativnu situaciju ne može reagirati; ono takve osjećaje potiskuje ili guši u sebi, što u njemu ostavlja ožiljke i rane.

Znam za slučaj jednoga svećenika koji mi je rekao da na seminaru ne govorim glasno jer ga je to strašno iritiralo. Kasnije smo otkrili da je rođen na otvorenom prostoru za vrijeme nekog okupljanja gdje je bilo mnoštvo ljudi. Majku su

uhvatili porođajni bolovi ali je dijete rođeno prije nego su uspjeli doći do automobila. Za vrijeme porođaja oko njih je bila velika buka. To je sigurno bilo veoma neugodno za dijete, koje je te negativne osjećaje potisnulo duboko u sebe. Kasnije u životu jednostavno nije podnosio zvukove. Nakon molitve taj je svećenik ozdravljen. On je sada propovjednik koji propovijeda i pjeva veoma glasno.

Znam za još jedan slučaj žene koja za vrijeme zime uvijek pati od alergijskog kašlja. Ne može piti hladnu vodu ili hodati po snijegu. Čim zahladi na koži joj se pojavi osip. Za vrijeme molitve Sveti je Duh otkrio da je rođena prerano i to u veoma hladnom prosincu. Jako je sniježilo toga dana kad se rodila. U sobi nije bilo grijanja niti dovoljno tople odjeće kojom bi se dijete utoplilo. Prošlo je nekoliko sati dok dijete nisu donijeli u inkubator jer je rođeno sa sedam i pol mjeseci. Hladno i oštro vrijeme u njoj je izazvalo negativne osjećaje. Za vrijeme seminara potpuno je ozdravljena. Sada kaže: "Toliko sam zdrava da bih mogla spavati na snijegu. Slava Gospodinu."

Roditelji moraju dijete prihvatiti s ljubavlju i naklonošću. Na žalost znam mnoge slučajeve u kojima nije tako; dijete je rođeno ali je doživjelo odbacivanje i nedostatak ljubavi. Roditelji su možda očekivali dječaka a rodila se djevojčica ili obrnuto. Dijete možda nije prihvaćeno s ljubavlju zbog boje, veličine ili izgleda. Prerano rođeno dijete može imati psihičkih i emocionalnih

teškoća. Blizanci ili trojke imaju svoje tipične slabosti i teškoće. Ako majka nije na grudima dojila dijete ono osjeća nedostatak ljubavi. Neki roditelji ne izražavaju ljubav prema svojoj djeci nošenjem, zagrljajem, držanjem na krilu, nošenjem na ramenima itd. Takva se djeca osjećaju odbačenom, posebno kad vide druge roditelje kako izražavaju ljubav i naklonost prema svojoj djeci. Maleno dijete, prije nego dostigne dob komunikacije govorom, sve podatke i znanje prima putem osjećaja. Dijete koje gleda oca i majku kako se svađaju ili jedno od njih plače, može jednostavno zatvoriti oči i u sebe potisnuti sve te negativne osjećaje. Pravljenje razlike među djecom uzrokovat će kompleks manje vrijednosti, tugu, osjećaj nesigurnosti, strah od neuspjeha i slično.

Osjećaj manje vrijednosti i strah mogu uzrokovati mnoge probleme u životu. Osoba bi trebala pronaći kakav osjećaj manje vrijednosti u sebi nosi i od kada on postoji. Neki roditelji među svojom djecom prave razlike, uspoređuju ih s obzirom na izgled, boju ili talente. Znaju reći svojoj djeci: "Ponašaš se kao majmun", "izgledaš kao krava", "spor si poput magarca" itd. Takve primjedbe djetetov um ispunjavaju negativnim osjećajima. Mene su kao malenog zvali "debeli" jer sam bio okrugao i popunjen; zvali su me i "garavi" jer mi je koža dosta tamna. Zbog toga sam mislio da ništa ne vrijedim. Bojao sam se uopće pojaviti pred drugima i ponašati se

normalno, poput moje braće. Mislio sam da me nitko ne cijeni i ne voli zbog boje moje kože i vanjskog izgleda. Bio sam povučeno i usamljeno dijete. To je utjecalo na moj kasniji život, život studenta i svećenika. Nisam se mogao suočiti s ljudima i održati govor ili propovijed. Bojao sam se svake intimnosti s ljudima. Za propovjedaonicom sam bio potpuni promašaj. Nikada nisam gledao u ogledalo kako bih popravio kosu ili odjeću jer sam se stidio svoje boje i debljine. Kao dječak imao sam naviku naslanjati se na zid i trljati leđima o nj. Sada znam da je to bio nesvjesni čin kojim sam pokušavao biti mršaviji! Mnogo je takvih načina osebujnog ponašanja; neki znaju gristi nokte, ljuljati objema nogama za vrijeme sjedenja, buljiti u ljude, intenzivno žmirkati očima, mrštiti se, češati se stalno po glavi, ruke uvijek držati u džepovima, vezati ruke, gristi usne ili jezik, stalno pljuvati itd. Sve to može biti ili krinka ili traženje pažnje. Osobno sam potpuno izliječen od mojih kompleksa manje vrijednosti i danas putujem po čitavom svijetu propovijedajući i susrećući ljude svih nacionalnosti! Strahovi i kompleks manje vrijednosti koče našu stvarnu osobnost i talente. Ljudi s osjećajem manje vrijednosti su ljudi koji su zakopali svoje talente. (Mt 25,24-25) Oni zakopavaju darove, sposobnosti i blagoslove koje im je Gospodin dao. Siguran sam da je Gospodin od prije postanka svijeta želio da ja budem svećenik-propovjednik. Svećenik sam postao ali "propovjednik" u meni

bio je zakopan zbog mojih strahova i osjećaja manje vrijednosti. Uz to su bili zakopani i svi ostali darovi koji prate službu propovijedanja, kao što su dar ozdravljanja, vizije, riječi spoznanja, proroštva. Kad me Gospodin ozdravio, svi su se ti darovi u meni očitovali. Da sâm nisam ozdravio, vjerojatno nikada ne bih bio propovjednik. Mnogi ljudi govore da ih Bog nije blagoslovio nikakvim darovima i talentima ali ja sam uvjeren da je Gospodin svakome dao njegov dio.

Roditelji sami moraju odgajati svoju djecu. Ako tomu nije tako, možda zbog smrti jednoga roditelja ili odvojenosti, dijete će možda razviti stav odbijanja prema životu, ljudima, bračnom životu i slično. Nije u redu da djecu podižu tete, stričevi, bake, sluge ili sluškinje. Takve se osobe osjećaju neželjeno i odbačeno. Poznajem jednu ženu o kojoj se brinula njena teta. Svoje je roditelje viđala samo povremeno; čak ni tada prema njoj nisu izražavali ljubav. Budući da se izgledom razlikovala od ostale djece, mislila je da ni ne pripada tim roditeljima nego da su je posvojili. Od djetinjstva je patila od mnogih poremećaja ponašanja i psihosomatskih bolesti. Imala je česte bolove u trbuhu, duže vrijeme ne bi uzimala hranu, sama se ozljeđivala metalnim predmetima, patila od astme i kožnih bolesti i mokrila u krevet. Sve to može biti znak da dijete na indirektan način traži pažnju i brigu. Bila je uvijek potištena, povučena u sebe, preosjećajna i lako bi izgubila živce. Društvo i prijateljstvo tražila je među sebi

sličnima. Kad je došla na molitvu za nutarnje ozdravljenje, ispričala je dva događaja kada su je roditelji istjerali iz svoje spavaće sobe gdje je tražila samo malo ljubavi i topline. Jednom je otac uperio pištolj u nju i ispalio metak u zrak kada je vrištala kao mala. Bojala se muškaraca, posebno odraslih i starijih. Za vrijeme seminara potpuno je ozdravljena. Sada propovijeda Božju riječ. U njoj nema više straha niti kompleksa; ljubi sve ljude i svima služi. To je sloboda djece Božje dobivena na seminaru za nutarnje ozdravljenje.

Ružni događaji ostavljaju duboke i neugodne ožiljke u djetetovom umu. Okrutan otac kojega se boje, njegove kazne i udarci, smrt jednoga od roditelja ili bližnjih, strah od ljudi, životinja ili zmija, strahovi od vatre, poplave, eksplozije i slično; sve to izaziva negativne osjećaje. Ako je prvo seksualno iskustvo bilo negativno, ostavit će veoma ružan ožiljak u umu. Seks je vrlo delikatno i ranjivo područje; igrati se s njime na neispravan način u bilo kojoj fazi života ostavlja krivnju, sram, strah, tugu, averziju itd. Igra sa seksom je poput igre s vatrom – može se izgorjeti i ostaviti doživotni žig. Seksualna zloporaba od strane bliskog rođaka uzrokuje veliku ranu i duboku krivnju u osobi – kad otac seksualno iskoristi dijete, brat sestru itd. Takve osobe kasnije mogu biti potpuno protiv ispravnoga seksa u bračnom životu, mogu mrziti brak, tražiti seks izvan braka, mrziti osobe suprotnog spola, otići u homoseksualce ili lezbijke, zadovoljstvo nalaziti

u samozadovoljavanju, raznim izopačenostima, nenormalnom i neprirodnom seksu i svim oblicima nemorala. Žalosno je da danas broj zlopo-raba djece raste, što znači da u našem društvu raste broj osoba koje se ponašaju nemoralno i izopačeno! Postajemo li poput Sodome i Gomore!? (Jd 1,7)

Već u ranom djetinjstvu dijete počinje oponašati uloge odraslih. Ako otac ne igra ulogu čovjeka i muškarca a majka žene, dijete će biti zbunjeno, posebno u odnosu na svoj seksualni identitet. Od roditelja dijete prima moral, životne vrijednosti, ideale, ciljeve i pravila. Dijete će u svojim roditeljima i starijima tražiti svoje uzore. Ona će oponašati i njihove loše navike. Djeca ne znaju što je dobro a što loše. Sve što roditelji čine njima se može činiti dobro; oni će početi oponašati svađe svojih roditelja, njihov razvod, pijanstvo, pušenje, nemoralno ponašanje. Neki ljudi s lošim navikama jako ih se teško rješavaju jer su one u njihov nesvjesni um upisane kao nešto dobro, iako u svome svjesnom umu znaju da se radi o lošim navikama. Upoznao sam ljude koji su u svoj karakter upili kritizerstvo, neopraštanje, hvalisanje i aroganciju svojih roditelja. Oni oponašaju ono što su dobili u djetinjstvu. Oni psuju i izgovaraju ružne riječi baš kao njihovi roditelji ili djedovi. Oponašaju ih čak baštineći iste psihosomatske bolesti, poput bolova u različitim dijelovima tijela, astme itd. Neki škilje i mucaju jer su u tome oponašali starije u djetinjstvu. Oni koji Isusu prilaze iskrenim srcem mogu dobiti oslobođenje i slobodu od svih tih okova.

Roditeljske ružne primjedbe mogu jako povrijediti dijete, ponekad čak do krize identiteta. Jedan je otac rekao svome sinu: "Ti nisi moj sin, kupili smo te na tržnici." Kako je dijete raslo, upadalo je u krizu identiteta. Nije mogao prihvatiti oca, braću ni sestre. Nije osjećao ljubav ni za njih ni za očevu kuću. U osjećaju odbačenosti i samoće pribjegao je mnogim lošim navikama. Već je bio blizu odluke da sâm sebi oduzme život kad su ga prijatelji doveli na seminar gdje je primio duboko ozdravljene i postao nova osoba. Znam za jedan drugi slučaj gdje je majka rekla kćerki: "Ti nisi ni dečko ni curica". Kasnije je imala mnogo emocionalnih i seksualnih problema. Često je sumnjala je li muško ili žensko. Naravno da je bila žena ali je u njenom umu vladala zbrka koja je dovela do krize identiteta. Nakon ozdravljenja na seminaru sredila se i ušla u bračnu zajednicu. Loša iskustva o kojima smo od nekoga čuli ili vidjeli također mogu donijeti negativnosti u naš um. Užasna scena silovanja na filmskom platnu, reklame seksa na TV-u, bolne i zastrašujuće priče koje smo čuli ili čitali u knjizi mogu donijeti strahove, žalost, odbijanje, neprihvaćanje i emocionalne probleme. Jedan Nijemac koji nikad u životu nije vidio zmiju pati od velikog straha od zmija; zna ih sanjati kako mu se približavaju i ugrizaju ga itd. Negativne os-

jećaje prema zmijama najprije je dobio čitajući priču o prvim roditeljima koje je zavela zmija a kasnije je pročitao o ljudima koji su umrli od zmijskog ugriza u Indiji i Južnoj Americi. U stvaranju stavova ulogu ima i religijsko i kulturno nasljeđe.

Stavove određene osobe oblikuju roditeljska disciplina, savjeti, korekcije, upravljanje, ono što se "smije" i "ne smije". Ako se sve to prenosi u ljutnji, silom, nasiljem ili okrutnošću, na primjer pretjeranom strogošću i kažnjavanjem, tada će dijete razviti stav negativne reakcije prema pravilima, vrijednostima i životnim idealima. Te će vrijednosti u njemu izazivati strah, krivnju, odbijanje i nepoštovanje samoga sebe. Stalno ispravljanje i pretjerana strogost mogu uzrokovati strah i krivnju. Ako roditelji zloupotrijebe svoj autoritet moguće je da djeca u sebi razviju duh osvete, pobune i vraćanja "milo za drago". U molitvi za nutarnje ozdravljenje treba pokušati pronaći sve te negativnosti i izvor iz kojeg dolaze.

Na jednom seminaru upoznao sam 21-godišnjeg Johna. U ruci je imao pištolj kojim je namjeravao ubiti svoga oca, bivšeg vojnika. Njegov je otac bio pretjerano strog prema djeci i ženi. Nepravedno ih je kažnjavao. Često ih je krivo optuživao i okrutno tukao; u isto vrijeme sam je bio lošega morala, nediscipliniran i sklon alkoholu. Nikada nije molio ni pristupao sakramentima ali je to zahtijevao od svoje žene i djece. John još od djetinjstva nije mogao prihvatiti očevu licemjernost i neiskrenost. Nije mu davao dovoljno slobode kako bi rastao u svojoj osobnosti. Kad god bi John preuzeo inicijativu, obeshrabrio bi ga i pronašao mu nešto loše. Majka se također poigravala s njegovim osjećajima. Najprije bi mu nešto dopustila a poslije to poricala nalazeći loše izgovore ili lažne razloge. Možda je i ona čineći tako podsvjesno tražila ljubav i pažnju od sina koju nije dobivala od muža. Postoje roditelji koji manipuliraju osjećajima svoje djece, ostavljajući u njima rane i krivnje. Na spomenutom seminaru John je oprostio roditeljima i životnim okolnostima i primio duboko ozdravljenje. Na kraju molitve za nutarnje ozdravljenje predao mi je pištolj. Otišao je svojoj kući, kleknuo pred svoje roditelje i zamolio ih za oproštenje. Oni su, vidjevši to, briznuli u plač i sami bili ozdravljeni. Opraštanje uvijek donosi ozdravljenje! (Sir 28,3) Osobno ih vrlo dobro poznajem, oni su sada veoma sretna obitelj.

Negativna životna iskustva

Kada se osoba priprema za molitvu za nutarnje ozdravljenje i promjenu života, trebala bi se hrabro suočiti sa svim negativnim događajima koji su ostavili tugu, depresiju, gnjev, strah, averziju i slično u njenom životu. U mislima bi trebala proći kroz sjećanja prošlog života koja ostavljaju nelagodu. Neke su ljude jako povrije-

dili učitelji u školi ili ih ponizili i ismijavali ostali đaci. Mnoge su ranili ili izdali njihovi vlastiti prijatelji. Sjećam se jedne žene imenom Gaby koja je došla na duhovnu obnovu koju sam držao. U to je vrijeme bila u zatvoru služeći doživotnu kaznu. Odrasla je u dobroj obitelji bogobojaznih roditelja. U mladosti se zaljubila u momka koji je obećao da će je oženiti. Pristala je na seksualne odnose, čak je imala dva pobačaja! Na kraju se taj momak oženio drugom djevojkom. To ju je strahovito razbjesnilo. Dva puta je pokušala sebi oduzeti život ali bezuspješno. Tada je odlučila kupiti nož i pištolj i ubijati mlade ljude. Izgledom je bila veoma lijepa i privlačna. Pretvarajući se da ih ljubi, dolazila je mladim ljudima i poticala ih na seksualne odnose s njom u hotelu ili stanu; tada bi ih usmrtila. Tako je ubila dvanaestero mladih ljudi prije nego je uhvaćena i osuđena na doživotni zatvor. Na spomenutoj duhovnoj obnovi je iscijeljena. Kako se u zatvoru počela baviti socijalnim radom, kazna joj je smanjena. Danas živi normalno, osnovala je zajednicu mladih djevojaka koje dragovoljno rade posjećujući zatvorenike i bolesne i mole za njih.

Mladi ljudi koji se spremaju ući u bračnu zajednicu ili neki drugi životni stalež moraju biti ozdravljeni od svoje prošlosti, inače će ih negativnosti prošloga života uvijek uznemirivati i sprečavati da žive uravnoteženim i sretnim životom. Neki su u bračnom životu nesretni jer ih sjećanja na prošle veze (dečke ili djevojke) uznemiravaju i

muče njihove misli. Neki prosuđuju svoga životnog partnera i pronalaze mu slabosti gledajući ga kroz prizmu bivših prijatelja. Neke osobe za vrijeme seksualnih odnosa sa svojom ženom ili mužem zamišljaju svoje bivše. Takav seks je preljub! Oni moraju ozdraviti da bi živjeli boljim bračnim životom. Neizliječeni problemi iz prošlosti razlozi su mnogim promašajima u bračnom životu. Muževi ponekad optužuju svoje žene da ih dovoljno ne ljube i ne pokazuju im naklonost; možda zbog toga jer ne dobivaju takvu ljubav i naklonost kakvu su dobivali od bivših djevojaka. To se često događa i među ženama. Znam mnoge žene koje su nesretne sa svojim muževima, uvijek gunđaju, optužuju, često su kivne itd. To nezadovoljstvo, frustracija i stalno zamjeranje može biti nakupljeno u prošlim, predbračnim vezama s drugim mladićima.

Neke se bračne zajednice raspadaju jer partneri ne teže za iskrenom i pravom ljubavlju koja je potrebna. Mladić koji nije primio ljubav od majke ili sestre bit će razočaran ako takvu ljubav ne primi ni od svoje žene. Optuživat će vlastitu ženu da ga ne ljubi sve dok ne ozdravi. Isto je tako i s ženama; možda nisu dobivale očevu ili bratovu ljubav. Izvjesne fizičke sličnosti s osobama koje su nanijele zlo ponekad mogu biti uzrokom lošeg ponašanja prema drugima. Jedan čovjek srednjih godina požalio mi se da ga njegova majka, koja je bila udovica, veoma mrzi. To je bilo čudno jer joj je bio jedini sin. Bila je vjernica i

išla je u crkvu; jednom sam je sreo i upitao je za razloge mržnje prema vlastitom sinu koji ju je ljubio i činio mnogo za nju u materijalnom smislu. Kad sam počeo govoriti o njemu, njezino se lice odjednom promijenilo i rekla je: "On izgleda upravo kao njegov otac!" Rekao sam joj uz smiješak da bi trebala biti sretna što joj sin izgleda poput oca. Tada je u suzama počela pričati o svim patnjama koje je propatila zbog njega od samoga dana njihova vjenčanja. Uz to što je bio rastrošan i puno pio, bio je sadist i homoseksualac. Pogled na svoga vlastitog sina uvijek ju je podsjećao na sve teškoće, patnje i boli koje je podnijela zbog svoga muža, tako da ga nije mogla voljeti. Kasnije je na jednom seminaru ozdravljena i nikada se više nije svađala sa sinom. Na kraju je mirno umrla, ležeći na sinovljevu krilu!

Bolne uspomene na smrt bližnjih isto tako trebaju biti ozdravljene. Ako osoba nije dovoljno plakala za smrću onih koje je ljubila, potisnuta tuga i suze mogu se pretvoriti u potištenost, depresiju i ponekad u strah od smrti, pakla itd. Takve "neisplakane", "suhe" suze trebaju se prikazati Isusu da ih ozdravi jer On će otrti svaku suzu s naših očiju. (Otkr 21,4) Tragična smrt rođaka ili bliskog prijatelja može biti uzrokom ne samo tuge nego i različitih strahova, nesanice, nervoze, ponekad i nesvjesne težnje za oponašanjem tragedije. Na primjer, jedan mi je mladi čovjek uvijek govorio da će poginuti u prometnoj nesreći kao njegovi roditelji. Kasnije sam

čuo da je upravo tako završio svoj život. U svome umu nosio je "karticu smrti". Mladić imenom Joe došao je k meni da molim za ozdravljenje od epilepsije i glavobolja koje su počele nakon samoubojstva njegove jedine sestre. Bila mu je poput majke jer je bila deset godina starija od njega. Nije mogla izdržati kada ju je ostavio momak i skončala je svoj život skočivši u rijeku. Za vrijeme molitve bilo je otkriveno da je Joe često mislio da će umrijeti tako da će dobiti epileptični napadaj pokraj neke rijeke ili bazena u koji će pasti. Na seminaru Gospodin je iscijelio njegov um i tijelo i on sada živi sretnim bračnim životom.

Treba ozdraviti od svih oblika krivnje i straha. Treba se preispitati i u sebi pronaći o kojoj se vrsti straha radi. To može biti strah od muškaraca (žena), starijih ljudi ili onih na vlasti, strah od određene vrste ljudi kao što su crnci, muslimani, nacisti, određeni narodi; strah od ljudi s bradom ili obrijanom glavom, strah od životinja, zmija, paukova, skakavaca, određenih biljaka ili cvijeća, strah od vode, plivanja, vatre, kiše ili grmljavine, strah od određenih boja, strah od putovanja, određene vrste hrane ili pića, strah od mraka, samoće u sobi, strah od nekih strojeva ili aparata, strah od duhova, smrti, mrtvih tijela, pakla ili kazne, strah od javnog nastupa, govora ili pjevanja itd.

Ispitivanje uma u dubokoj tišini u molitvi i uz pomoć Duha Svetoga, otkrit će događaje po ko-

jima je u tvoj život ušao strah. Jedna se osoba bojala voziti automobil jer je njena majka jednom prilikom ispala iz automobila dok ju je nosila. Druga se bojala letjeti zrakoplovom jer izgubila djeda u zrakoplovnoj nesreći. Treća se bojala mirisa cvijeća jer su joj stariji rekli da će mirisanjem cvijeća dobiti plućnu bolest. Predrasude i izmišljene priče koje se prenose s naraštaja na naraštaj mogu uzrokovati strahove. Neke religijske priče mogu donijeti strah. Ja sam se u djetinjstvu zaista bojao Boga; mislio sam da će me baciti u pakao. U mojoj je kući visjela slika "Loše i dobre smrti". U opisu loše smrti gledao sam umirućeg čovjeka bačenog u pakleni oganj! Mislio sam da je Bog neki daleki Bog koji ljude osuđuje na pakao. U mom dječačkom umu Bog je bio okrutan sudac, ne otac koji ljubi! U meni je bilo mnogo straha od grijeha jer mi je majka govorila da ću završiti u vatri pakla ako počinim bilo koji grijeh. K tomu još i gnjev i mržnja prema Bogu zbog smrti moga oca. Mislio sam da Bog koji uzima moga mladog oca od majke i šestero djece mora biti zao. Tek nakon iskustva nutarnjega ozdravljenja bilo mi je moguće Bogu oprostiti i doživjeti Njegovu ljubav.

Jedna mlada djevojka došla je k meni i rekla: "Oče, ne želim se ni udati niti ići u redovnice jer sam izgubila djevičanstvo s pet godina!" Znamo da dijete s pet godina ne može zgriješiti niti izgubiti djevičanstvo. Ona se nije mogla odlučiti za svoj životni poziv jer je bila uvjerena da nije

djevica. O sebi je mislila samo negativno i tako razvila osjećaj krivnje, manje vrijednosti, razočaranost životom i strah od muškaraca. Sada je dobra domaćica s četvero djece jer je ozdravljena od krivnje i straha prije nego što je ušla u brak. Neke su žene u braku nesposobne potpuno se predati bračnom drugu u ljubavi i u seksualnim odnosima jer u mislima nose krivnju i osjećaj nedostojnosti zbog seksualnih zloporaba koje su doživjele. Osjećaji krivnje u nekim ljudima povezani su s velikim prošlim grijesima kao što su pobačaj, ubojstvo, krađa itd. Premda su se pokajali za te grijehe i dobro ispovjedili, ipak njihove život prati osjećaj krivnje. Takvi su ljudi uvijek tužnih lica, bez iskustva duboke radosti i mira Duha Svetoga. Ponekad se pretvaraju u povučene, presavjesne osobe; ponekad u psihopate ili osobe koje pate od nesanice ili različitih poremećaja ponašanja. Kršćanin koji vjeruje u Isusovo opraštanje, trebao bi se držati Božje riječi koja kaže: ***Kao maglu rastjerao sam tvoje opačine i grijehe tvoje poput oblaka. Meni se obrati jer ja sam te otkupio.*** (Iz 43,25; 44,22; Heb 8,12) Jednom kad smo dobili oproštenje za naše grijehe ne smijemo ih više čuvati u umu; naprotiv, trebamo uprijeti pogled na sućutno i ljubavlju ispunjeno Srce Isusovo i zahvaljivati mu.

Ima ljudi koji nose nepotreban teret krivnje jer su na sebe preuzeli odgovornost nečega za što u stvari nisu krivi. Jednom mi je izvjesni čov-

jek rekao da je prestao voziti automobil jer je u prometnoj nesreći ubio troje ljudi. Radilo se zapravo o nesreći koju on nije skrivio; u svojoj savjesti on je vjerovao da je kriv zato što je bio vozač. Jedna je mlada djevojka sama sebe optužila za preljub kad joj je bilo pet godina. U stvarnosti je kriv onaj tko ju se seksualno iskoristio; ona je bila potpuno nevina. Jednom sam sreo poslužitelja u restoranu koji je nosio u sebi krivnju jer je jedna osoba umrla od otrovane hrane koju je poslužio. On nije ništa znao o otrovu u hrani, prema tome, osjećao je neopravdanu krivnju.

Jedan momak pričao mi je o velikom osjećaju krivnje i žalosti jer je njegova majka ostala paralizirana nakon njegova rođenja. Neki vjeruju u zvijezde, horoskope, otkrivanje budućnosti i gledanje u dlan; tvrde da se izvjesne smrti, nesreće i katastrofe događaju zbog rođenja u "pogrešno" vrijeme. Oni u sebi nose goleme osjećaje krivnje u vezi s vlastitim rođenjem. Istočne religije poput hinduizma i budizma u sebi nose mnogo praznovjerja (koje se jako proširilo u Europi). Upravo ta praznovjerja donose strašne osjećaje krivnje i strahova. Moramo biti iscijeljeni od svih oblika krivnje i strahova da bismo živjeli sretnim i zadovoljnim životom.

Osjećaji odbačenosti, neželjenosti i nedostatka ljubavi mogu se pojaviti bilo kada u životu. Ljubav i prihvaćanje od naših bližnjih potrebni su nam od trenutka začeća do posljednjeg časa života. Svi imamo pravo zahtijevati ljubav i prihvaćanje. Na primjer, dijete ima pravo zahtijevati roditeljsku ljubav. Žena ima pravo na muževljevu ljubav. Kad se takvo pravo zaniječe, pojavljuju se osjećaji odbačenosti i nedostatka ljubavi. Čak i starac od stotinu godina može osjećati odbačenost ako unuci i praunuci prema njemu ne iskazuju ljubav i brigu. Kad osoba u molitvi za nutarnje ozdravljenje oprosti svima koji nisu pružili dovoljno ljubavi, božanska ljubav iz Isusovih rana poteče i ozdravlja osobu od svih negativnih osjećaja, ispunjajući je svojom ljubavlju. Nakon što je primila Isusovu ljubav, osoba će moći s velikom ljubavlju pogledati na sve te ljude. Sjetite se starozavjetne priče o Josipu. Odbacila su ga vlastita braća. Bacili su ga u suhi bunar i prodali Egipćanima. Kasnije je doživio mnogo nerazumijevanja, završio u zatvoru. Na koncu ga je Bog postavio upraviteljem nad cijelim Egiptom. Kad je oprostio svojoj braći i svima ostalima, prepoznao je da je Bog sve okrenuo na dobro. (Post 50,15-21) Kada Bog nekoga ozdravi od njegove prošlosti on će biti u stanju slaviti Gospodina za sve što se u životu događa. ***Znamo da Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube; onih koji su odlukom Božjom pozvani.*** (Rim 8,28)

Nekoliko nužnih pitanja samome sebi

Pitanja koja slijede napisana su da bi pomogla svima koji traže nutarnje ozdravljenje. Pomoću njih moguće je suočiti se sa svojom nutrinom i svim problemima koji tamo postoje. Jednom kada ih otkrijemo možemo za njih moliti sami ili s duhovnikom koji ima dar ozdravljenja. Možemo moliti i s molitvenom grupom koja ima iskustva s područjem nutarnjeg ozdravljenja. Ipak, ta su pitanja poput kamenčića u oceanu. Naš je um dubok poput oceana. Kada kamen padne u more i tone prema dolje, u vodi izaziva vibracije. Slično i ova pitanja trebaju potonuti u tvoje srce uzrokujući "vibracije" tvojih osjećaja. U pozadini svakoga problema stoji negativno iskustvo zbog kojeg je problem i nastao.

Svi su naši životni stavovi oblikovani u određenim razdobljima života, pod utjecajem određenih događaja. Sve što mislimo, planiramo, govorimo i činimo rezultat je naših stavova. Drugim riječima, naši stavovi su temelj misli, odluka i ponašanja.

Što iz čovjeka izlazi, to onečišćuje čovjeka. Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka. (Mk 7,20-23)

U svakome od nas je nutrina i vanjština. Ako je vanjština izliječena, vanjski će život biti zdrav. Ljudi koji nisu spremni na promjene često u svojim životima stavljaju krinke i žive uobraženo i neiskreno poput farizeja; nitko ih ne može takve voljeti, čak ni Bog! To su oni koji su sačuvali vanjski oblik pobožnosti, odričući se njezine sile. (2 Tim 3,5) Kršćanin mora biti pravi kršćanin u svojoj nutrini, pun sile i snage. Zato Gospodina poziva na novo rođenje. (Iv 3,3)

Kod svakoga pitanja upitaj se "kako, zašto i kada". Na primjer, možda sam otkrio da u meni postoji strah. Kako se bojim ili koga se bojim? Odgovor će na svjetlo donijeti vrstu toga straha. Zašto se bojim? Odgovor bi trebao donijeti sjećanje na događaj koji je uzrokovao taj strah. Kada se bojim? Odgovor će otkriti okolnosti kada je strah ušao u moj život.

- Imaš li osjećaj manje vrijednosti?
- Osjećaš li se izgubljeno?
- Osjećaš li krivnju?
- Osjećaš li se duboko odbačenim?
- Nosiš li u sebi tugu ili depresiju?
- Patiš li od neke fobije (bolesnog straha) ili manije (zaluđenosti, strasti)?
- Patiš li od neke opsesije, fiksne ideje, opsjednutosti nečim?
- Boluješ li od neke psihosomatske bolesti?

- Osjećaš li u sebi duboko zamjeranje prema ljudima?
- Komentiraju li ljudi neke osebujnosti u tvome ponašanju?
- Nalaziš li teškim prilagoditi se različitim situacijama?
- Patiš li od strahova (paničnih)?
- Muče li te tjeskobe?
- Imaš li primisli na samoubojstvo?
- Patiš li od nekih nervoza?
- Da li se samosažalijevaš?
- Muče li te abnormalna seksualna ponašanja? (samozadovoljavanje, oralni seks, lezbijstvo, homoseksualizam, bestijalnost, otkrivanje na javnim mjestima, voajerstvo itd.)
- Imaš li neke ovisnosti? (alkohol, droga, pušenje, duhan itd.)
- Patiš li od krize identiteta?
- Muči li te navika pretjerivanja u jelu?
- Patiš li od nesanice?
- Muče li te misli o razaranju?
- Jesi li sadist ili mazohist?
- Jesi li usamljen?
- Jesi li neuredan?
- Jesi li nemiran?
- Jesi li uvijek zaposlen i napet?
- Jesi li arogantan i tvrdokoran?
- Jesi li vječno nezadovoljan?
- Tražiš li uvijek pažnju?
- Glumiš li uvijek ludu?
- Da li se brzo obeshrabruješ?

- Jesi li jako stidljiv?
- Jesi li povučen u sebe i introvertiran?
- Jesi li vječiti sanjar?
- Ponašaš li se buntovno?
- Jesi li sebičan i škrt?
- Je li te lako izbaciti iz takta?
- Jesi li preosjećajan i ranjiv?
- Jesi li frustriran?
- Jesi li pesimist?
- Kritiziraš li uvijek?
- Patiš li od neke alergije?
- Ponašaš li se bezosjećajno i hladno?
- Jesi li uvijek zabrinut?
- Jesi li čangrizav i uvijek se žališ?
- Jesi li sklon svađi?
- Jesi li melankoličan?
- Jesi li previše ekstrovertiran, pričaš li u svako doba?
- Jesi li uvijek frustriran?
- Jesi li previše izbirljiv?
- Jesi li skrupulozan, presavjestan?
- Jesi li ravnodušan prema ljudima i životnim situacijama?
- Jesi li uvijek smrknut?
- Jesi li sklon pretjerivanju i uveličavanju?
- Jesi li sumnjičav?
- Jesi li neodlučan?
- Jesi li sklon kažnjavati samoga sebe?
- Jesi li proždrljiv?
- Jesi li mjesečar?
- Jesi li terorist?

- Jesi li presavjestan u vezi svoga zdravlja?
- Jesi li presavjestan u čistoći?
- Jesi li presavjestan u vezi svoga tijela, boje, oblika, ljepote itd.?
- Bojiš li se operacija?
- Bojiš li se krvi?
- Bojiš li se groblja ili mrtvih tijela?
- Bojiš li se određenih boja?
- Muče li te požude?
- Jesi li okrutan i tvrdoga srca?
- Jesi li uvijek nesiguran?
- Ovisiš li mnogo o drugima?
- Vode li te uvijek mišljenja drugih?
- Da li te previše privlače ljudi, novac ili određena mjesta?
- Jesi li odsutan, da li ti misli uvijek lutaju?
- Jesi li nesretan u bračnom životu?
- Jesi li nervozan i plašljiv kad se treba suočiti s problemima?
- Jesi li "papučar" u bračnom životu? (vrijedi i za žene)
- Jesi li uplašen pred svojim poglavarima ili šefovima?
- Jesi li sramežljiv i nervozan pred osobama suprotnog spola?
- Jesi li poput zatvorene knjige?
- Opraštaš li teško?
- Miješaš li se uvijek u tuđe poslove?
- Planeš li brzo?
- Mrziš li muškarce ili žene?
- Skrivaš li se od ostalih ljudi?

- Skrivaš li stvari?
- Imaš li naviku laganja?
- Vičeš li na druge?
- Da li u druge uvijek sumnjaš?
- Da li ponižavaš ili ismijavaš druge?
- Događa li ti se da često prasneš u glasan smjeh?
- Osjećaš li se od nekoga izdanim?
- Da li se lako rasplačeš?
- Nedostaje li ti samopouzdanja?
- Osjećaš li prazninu u sebi?
- Kradeš li stvari za vrijeme kupovanja?
- Patiš li od zastrašujućih snova?
- Skrivaš li stvari od svojih prijatelja ili životnog partnera?
- Oblačiš li se izazovno?
- Lutaš li besciljno?
- Podnosiš li teško autoritet?
- Skrivaš li svoj pravi karakter?
- Čitaš li ili gledaš pornografiju?
- Bježiš li od životnih situacija?
- Jesi li tip koji sam "plače u kutu"?
- Uživaš li u tragedijama?
- Ranjavaš li sâm sebe?
- Da li nekome prijetiš ubojstvom?
- Je li ti teško prihvatiti tuđe ispravke i korekcije?
- Glumiš li heroja da bi se drugima svidio?
- Izbjegavaš li hvale i priznanja drugih?
- Osjećaš li se uvijek progonjeno?

- Osjećaš li se kao da te nitko ne voli i ne brine za tebe?
- Je li ti život teret i bez smisla?
- Izbjegavaš li odgovornosti?
- Pokazuješ li pretjeranu sućut prema drugima?
- Osjećaš li sreću nad tuđim suzama i nevoljama?
- Nedostaje li ti upornosti?
- Tražiš li jeftinu popularnost?
- Žališ li zbog svoga životnog izbora i staleža?
- Nedostaje li ti inicijative, poduzetničkog duha?
- Nedostaje li ti samokontrole?
- Svađaš li se često sa svojim životnim partnerom?
- Misliš li da te tvoj životni partner ne voli?

Svima koji se ozbiljno pripremaju za molitvu nutarnjeg ozdravljenja moj je savjet da pokušaju zapisati svoju prošlost. Kako to učiniti? Na papir zapiši sve što je u tebi negativno i sva negativna iskustva kojih se možeš sjetiti. **Zapiši i pokušaj povezati svoje sadašnje probleme sa svojom prošlošću.** Dobro je zapisati imena svih ljudi u vezi kojih imaš loš osjećaj (živima ili mrtvima) i svakoga od njih u molitvi prikazati Gospodinu. Svakako se sa svima pomiri. Ako je nekome jako teško oprostiti, dovedi ga u mislima u Gospodinovo prisustvo; On će dati milost oproštenja. (Mt 5,44) Sve što si zapisao i čitao u molitvi pomoći će ti da sve te ljude "otpišeš" iz svoga srca. To što je napisano nikome ne pokazuj već zabilješke poslije molitve nutarnjeg ozdravljenja uništi.

Ozdravljenje i novi život Margarete i Tonija

Živo se sjećam Margarete koja je prije petnaestak godina došla k meni sa svojim sinom Tonijem. Imao je sklonosti ka samoubojstvu i nije se želio oženiti iako mu je bilo trideset četiri godine. Nikad nije imao djevojku. Izgledao je tužno i melankolično. Bolovao je od psorijaze, kožne bolesti koju medicina teško i rijetko liječi. Njegova mi je majka rekla da su njena tri sina počinila samoubojstvo – jedan se ubio skočivši u bazen a druga dvojica u bunar. Toni je sada pokazivao istu tendenciju – često je majci govorio: "Mama, ja ću skočiti u bunar." Ona je živjela u velikom strahu, stalno ga je pazila i čuvala da ne učini kao njegova braća. Rekla mi je se njezina jedina kćerka udala s devetnaest godina, rodila jedno dijete, ali se rastala od muža koji je bio alkoholičar i zlo se ponašao prema njoj. Sada s djetetom živi kod Margarete. Margareta je sama bolovala od kronične astme još od svoga djetinjstva.

Nakon što sam čuo tu tužnu priču na našem prvom susretu molitve za nutarnje ozdravljenje, pokušao sam analizirati situaciju da bih

pronašao korijene njihovih problema. Pripadali su dobroj tradicionalnoj kršćanskoj obitelji, međutim, u njihovu obiteljsku stablu bilo je velikih problema. Margaretin djed, alkoholičar, ubio je vlastitu ženu, zbog čega je deset godina proveo u zatvoru. Bilo je i drugih ubojstava i pobačaja u toj obitelji. Margaretin muž prekomjerno je pio od samoga početka njihova braka. Nikad s njim nije imala normalne seksualne odnose. Rekla je: "On je bio mazohist, vrijeđao me i tukao i nakon toga seksualno iskoristio. Sva moja djeca nisu rođena iz ljubavi nego iz prisilnog seksualnog odnosa." Uz to je uvijek bio sumnjičav prema svojoj ženi. Nije priznavao da su djeca njegova. U djetinjstvu, djeca su uvijek gledala svoje roditelje kako se svađaju i tuku. Kad je posljednje dijete bilo začeto, mnogo ju je maltretirao, čak i jako istukao. Jednoga vedroga jutra skočio je u bunar svoga susjeda i tako skončao svoj život. U njegovom obiteljskom stablu bilo je sedam slučajeva samoubojstva.

Za vrijeme razgovora s Tonijem i njegovom sestrom Nancy koja se rastala od svoga muža, još je mnogo stvari došlo na svjetlo. Bilo je jasno da je Toni sklonost ka samoubojstvu "naslijedio" od svoga obiteljskog stabla. Također, svojim je očima gledao samoubojstva svoga oca i trojice braće. Dok je bio mali, za vrijeme posjeta ujaku, jedna ga je sluškinja seksualno iskoristila i poigravala se njegovim spolnim organom. Bilo je to za njega bolno i odvratno iskustvo. Otada je mrzio žene i smatrao da su sve žene nemoralne i nedostojne povjerenja. U školi mu se sviđala jedna djevojka i pošao je s njom na izlet. Dok su razgovarali, ona je predložila da spavaju zajedno. Tada je prestao izlaziti s njom i otada prekinuo sva prijateljstva s osobama suprotnog spola. Također je stalno gledao svoga sumnjičavog oca kako se svađa s majkom. Nije imao pozitivnu i lijepu sliku o obiteljskom životu. To su bili razlozi zbog kojih se nije ženio niti imao djevojku. Nancy je također naslijedila sumnjičavu narav svoga oca. Kad je bila malena, stariji ju je brat seksualno iskoristio. Vjerovala je da je on počinio samoubojstvo upravo zbog krivnje i srama zbog toga događaja. Tako je Nancy u sebi nosila krivnju zbog smrti svoga brata. Svome prvom mladiću potpuno je vjerovala i mislila je da će je oženiti. Imali su seksualne odnose ali on ju je na kraju izdao i oženio se drugom djevojkom. Njen je um bio ispunjen gnjevom, tugom, sumnjičavošću, mržnjom itd. kada se udala za svoga muža. Uvijek ga je osuđivala i pronalazila mu pogreške. Svaki put kada bi dolazio kući govorila bi mu: "S kojom si djevojkom danas spavao?" On je tada u svojoj nemoći počeo piti i uzimati drogu, čak i tući svoju ženu.

Nakon što smo otkrili korijene njihovih problema i "složili" priču, počeo sam moliti za nutarnje ozdravljenje. Zamolio sam ih da oproste svojim precima koji su bili kriminalci; također da oproste svima koji su im u životu nanijeli zlo –

ocu, braći, prijateljima, slugama itd. U molitvi sam prekinuo prokletstva koja su mogla doći po obiteljskom stablu. Od njih sam tražio da mole i čine žrtve za svoje pretke, prikazujući Mise, čineći dobro, dajući siromasima, moleći i posteći. Tada smo zamolili Isusa da dođe u njihove živote i ozdravi ih. Molio sam i molitvu oslobođenja od sila tame. Majka se morala odreći svoga vjerovanja u horoskope. Cijela se molitva odvijala pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom. Na kraju molitve na njihovim licima vidio sam veliku promjenu. Svi su osjetili unutarnju slobodu i radost Duha Svetoga. Još istoga tog tjedna Nancy je dovela svoga muža na moj seminar; jedno su drugome oprostili i ponovno izgradili svoju obitelj u ljubavi i jedinstvu.

Dvanaest godina poslije toga, ponovno sam se našao u tome mjestu. Ta me obitelj došla pozdraviti s velikom radošću. Toni se oženio godinu i pol nakon molitve za nutarnje ozdravljenje. Danas sretno živi sa svojom ženom i dvoje djece. Nikada poslije nisu mu dolazile misli o samoubojstvu. Bog je blagoslovio Nancy i njenog muža s još dvoje djece. Nakon molitve Nancy nikada više nije posumnjala u vjernost svoga muža. On od seminara više nikad nije pio alkohol niti taknuo droge. Margareta je izgledala veoma mladoliko; gotovo je poskakivala i plesala govoreći mi: "Nakon vaše molitve nikada nisam imala napad astme. Potpuno sam zdrava u tijelu i duši. Sada znamo da je dobar obiteljski život stvarni raj na ovoj zemlji. U vrijeme kad smo vas sreli to je bio pakao. Hvala vam oče što ste nas spasili i doveli iz pakla u nebo!" Ručao sam kod njih. Kasnije su mi mnogo materijalno pomagali u mojim misijama. Slava Gospodinu Isusu koji liječi pojedince i čitave obitelji i uvodi ih u stvarni život!

Isus – svemogući ozdravitelj

U Starome zavjetu, Bog se izabranom narodu otkriva kao Bog koji daje zdravlje. (Izl 15,26) Izraelci su mnogo propatili od Faraonova progonstva i za vrijeme putovanja kroz pustinju kroz četrdeset godina. Bili su iscrpljeni psihički i tjelesno. Bio im je potreban ozdravitelj duše i tijela.

Bog, koji je čovjeka oblikovao u majčinoj utrobi, njegov je iscjelitelj i otkupitelj. (Iz 44,2.24; Ps 139,13) Svaki je čovjek poput gline u rukama lončara koji ga može lomiti, mijesiti, oblikovati i izgrađivati prema svojoj volji. (Iz 64,8; Jer 18,6; Sir 33,13) Bog je pun ljubavi i sućuti, On *liječi one koji su srca skršena i povija rane njihove* (Ps 147,3) Bog je onaj koji briše naše grijehe i prekršaje i više ih se ne sjeća. (Iz 43,25) *U prebivalištu visokom i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da oživim duh smjernih, da oživim srca skrušenih. Jer neću se prepirati dovijeka ni vječno se ljutiti: preda mnom bi podlegao duh i duše što sam ih stvorio. Izliječit ću ga, voditi i utješit one što s njime tuguju – stavit ću hvalu na usne njihove. Mir, mir onom tko je daleko i tko je blizu, govori Jahve, ja ću te izliječiti.* (Iz 57,15-19) *Al' ja ću te iscijeliti, rane ti zaliječiti – riječ je jahvina.* (Jer 57,17) ... *u dan kad Jahve iscijeli prijelom svojemu narodu, izliječi rane svojih udaraca.* (Iz 30,26)

U Izaijinim proroštvima o Mesiji, Isus je prikazan kao iscjelitelj duše i tijela. *A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna – radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju. Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. Ko jagnje na klanje odvedoše ga; ko ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih.* (Iz 53,4-7) *Ovo je post koji mi je po volji, riječ je Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivati spone jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove.* (Iz 58,6) *Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima; da navijestim godinu milosti Jahvine i dan odmazde Boga našega; da razveselim ožalošćene na Sionu.* (Iz 61,1-2) Dobri pastir Isus bio je raspet na križ da bi po svojim ranama mogao povijati rane i ozdravljati bolesne. *Istražujte u knjizi Jahvinoj, i čitajte, nijedno od tog ne izosta, jer usta nje-*

gova tako narediše, i duh njegov njih sakupi. (Iz 34,16) ... ***on koji u tijelu svom grijehe naše ponese na drvo da umrijevši grijesima pravednosti živimo; on čijom se modricom izliječiste.*** (1 Pt 2,24) Bog je svima obećao živi izvor u kojem će se oprati od grijeha i nečistoće. (Zah 13,1) Čovjeku je obećao novo srce i novi život. ***Dat ću vam novo srce i nov duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa.*** (Ez 36,26) Kad je Isusovo srce otvoreno na križu, čovječanstvo je dobilo novi izvor koji pročišćuje, izvor iz kojeg teče krv i voda. Na tome izvoru svaki čovjek i žena mogu dobiti novo srce i život kao ispunjenje svih proroštava. (Iv 19,34) Danas za Euharistijskim stolom sve te blagoslove možemo tražiti direktno jer je to nova odredba nakon Isusove smrti na križu. Najveće čudo na svijetu je Pretvorba – kruh i vino postaju Tijelo i Krv Isusova za vrijeme Svete Mise. Poznajem na tisuće ljudi koji svjedoče o nutarnjem ozdravljenju i preobrazbi života koju su primili aktivno sudjelujući na Svetoj Misi.

Jednom sam molio za četvero članova hinduističke obitelji, oca, majku i dvoje djece. Otac je imao čir na čelu i patio je od astme i kožnoga osipa. Žena je bolovala od neke infekcije a djeca su bila prehlađena i strašno su kašljala. Nakon što sam molio za njih pred Presvetim, taj je čovjek želio vidjeti što je unutra, u ciboriju. Rekao je: "Kad ste tu stvar stavili na stol, toliko me privlačila da sam jednostavno morao dotaknuti tu zlatnu posudu; toga je trenutka neka sila prošla kroz čitavo moje tijelo. Dotaknuo sam svoje čelo i čir je potpuno nestao. Vjerujem da je i cijela moja obitelj potpuno ozdravljena!" Pogledao sam u njegovo čelo i zaista više nije bilo nikakvog čira! Cijela je obitelj potpuno ozdravljena i svi su kasnije prihvatili Katoličku vjeru.

Osobno mogu s vama podijeliti neka čudesna ozdravljenja koja su se dogodila snagom Svete Euharistije. Jedan čovjek koji je patio od raka grla osjetio je silu Tijela Kristovog za vrijeme primanja Pričesti. Za vrijeme Mise radosno je povikao: "Gospodnja sila teče kroz mene, On je iscijelio rak moga grla." Otada je prošlo već trinaest godina i taj čovjek putuje po svijetu i propovijeda Božju riječ. Čudesa u Lurdu događaju se za vrijeme Euharistijske procesije. Jednom za vrijeme propovijedanja grlo me toliko zaboljelo da nisam bio u stanju reći više niti jednu riječ. Pošao sam Isusu u Presvetom Sakramentu, kleknuo sam pred monstrancu i molio za njegov ozdraviteljski dodir. Odjednom je nešto poput vatrene kugle izišlo iz Presvetog i spustilo se na moje grlo. U trenutku sam bio potpuno ozdravljen. Kad sam se vratio na pozornicu da bih nastavio propovijedati, jedan je prisutni liječnik došao za mikrofon i rekao: "Dragi moji ljudi, budući da o. James govori veoma glasno, nježne glasnice u njegovu grlu su popucale i zato više nije mogao govoriti. U takvim slučajevima

obično prepisujemo lijekove i najmanje tjedan dana bez ikakva govora. Bio sam siguran da neće niti moći govorili barem nekoliko dana. Ali, on je ovdje i govori; to je zaista čudo." Govoriti sam mogao istom glasnoćom i snagom kao i prije; nakon još dva i pol sata propovijedanja rekao sam prisutnima: "Da, u ozdravljenju moga grla zaista se dogodilo čudo. Ako želite vidjeti Onoga koji čini čudesa, pođite u kapelicu gdje ćete ga sresti živoga, tijelom i dušom, u Presvetom Oltarskom Sakramentu."

Isus je, živeći na zemlji, bio potpuni čovjek. Njegovo je božanstvo bilo skriveno. (Fil 2,6-8) Postao je potpuno sličan ljudima u svemu, osim u grijehu. Zapravo, u njemu vidimo cijelo čovječanstvo, sve ljude koji su živjeli do sada i sve one koji će tek živjeti, sa svim svojim pogreškama, ranama, krivnjama, patnjama i bolestima. Premda je Isus bio nevino i bez grijeha janje koje oduzima grijehe cijeloga svijeta, Božja ga je ljubav učinila grijehom! ***Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u njemu.*** (2 Kor 5,21) Božja ljubav za čovječanstvo je toliko velika da je njegova volja i namjera da njegov vlastiti Sin ispašta za naše grijehe – da ponese teret i posljedice naših grijeha. Duga i mučna Isusova patnja na križu označuje težinu zla svih ljudskih grijeha! Ni jedan vjerski vođa ili osnivač neke religije nije učinio nešto takvo – prihvaćanje sramote i poniženja preuzimanja grijeha drugih, zajedno s posljedicama grijeha. To je učinio samo Isus Krist Gospodin. On je jedini spasitelj i otkupitelj čovjeka.

Isus nije na ovaj svijet došao da bi nas naučio nekim pravilima i zakonima. On je došao da bi nam pokazao PUT, koji je ON SAM, jedini put u nebo. (Iv 14,6) Kada je na Kalvariji njegovo srce probodeno, ljudskom je rodu otvoren novi put na kojem mogu živjeti život svjetla, milosti i snage, život slobode, mira i radosti. U Isusu nalazimo osobu koja razumije naše slabosti, suosjeća s našim patnjama i obnavlja nas za novi život. ***Ta nemamo takva Velikog svećenika koji ne bi mogao biti supatnik u našim slabostima, nego poput nas iskušavana svime, osim grijehom. Pristupajmo dakle smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!*** (Heb 4,15-16) Isus je sve naše patnje ponio u svome tijelu. (Iz 53,4; 1 Pt 2,24)

Isus je dopustio da on sâm bude rođen u obitelji koja se nije mogla podičiti svojim precima: Jakov, Zara, Aram, David, Urija i drugi – među njima je bilo varalica, ubojica i nemoralnih ljudi. Time je Gospodin želio ozdraviti sve one koji pate od nedostataka uzrokovanih precima njihova obiteljskog stabla. Isus je bio dijete koje nije bilo očekivano! Njegova majka Marija nije željela postati majka; ona je već svoje djevičanstvo posvetila Gospodinu. U strahu i nevolji začela je Isusa. (Lk 1,30) Josip je odlučio da će je

otpustiti i time njoj i djetetu uzrokovao zbrku i donio žalost. (Mt 1,19) Ljudi su bili skloni optuživati Mariju ako bi otkrili da je trudna, možda se zato jedno vrijeme i sklonila k Elizabeti. (Lk 1,39) Razmisli o panici, žalosti, sramoti i ranama kojima je bila podlegnuta Marija, zajedno s djetetom u svojoj utrobi! Isusa nije nitko prihvatio kada se rodio – rođen je u štalici u hladnoj noći, bez tople odjeće i prijateljskog okruženja. Kada je otvorio oči mogao se uplašiti prizora oko sebe – krava i životinja koje su ga okruživale. Sigurno je gledao bespomoćna i zbunjena lica Marije i Josipa koji nisu znali kako postupati s djetetom. (Lk 2,7) Dopuštajući da On sam bude rođen na takav način, već nas je otkupio od svih problema koji mogu doći prije rođenja i u ranom djetinjstvu.

U svome djetinjstvu Isus je morao bježati u Egipat, poslije toga u Nazaret i na kraju u Judeju, kao lutalica i izbjeglica. Herodova prijetnja koja mu je mogla ugroziti život sigurno je u njemu izazvala nesigurnost i strah! Tako lutalica, izbjeglica i svi oni kojima je život ugrožen mogu naći svoje utočište u Isusu! (Mt 2,13-16) Dok je starac Šimun prorokovao o sudbini toga djeteta, i to je u njemu moglo izazvati zabrinutost i strah. Sigurno je osjetio majčinu tjeskobu u tome trenutku. (Lk 2,34) Kada se izgubio u hramu, sigurno se osjećao nesigurno, odbačeno, žalosno i izgubljeno. On tako vrlo dobro može razumjeti osjećaje siročadi i svih onih koje je svijet odbacio.

(Lk 2,41) Kada je pošao na obred obrezanja, odnio je iz srca ljudi strah od krvi i operacija. Za vrijeme svoje kušnje u pustinji Isus je prolazio kroz istu životnu borbu koju svaki čovjek prolazi u životu. (Mt 4,1)

Čak ga i njegovi učenici nisu razumjeli kada je razgovarao sa ženom Samarijankom na zdencu! Koliki ljudi pate zbog nerazumijevanja? Optuživali su ga da je prijatelj grešnika. (Lk 7,39) Govorili su mu da je pijanica (Lk 7,34), čak i da je opsjednut zlim duhom. (Iv 8,48.52) Nisu ga priznavali za pravoga proroka i Abrahamova potomka! (Iv 8,41) Koliki ljudi danas pate i trpe odbačenost i mržnju jer ih se ne priznaje! Ljudi su govorili da je Isus poludio. (Mk 3,21) Rekli su da će počiniti samoubojstvo. (Iv 8,21-22) Nazivali su ga huliteljem, vračarom (poglavicom demona Belzebulom), lopovom itd. Sigurno je da Isus može razumjeti i pomoći svima koji nisu shvaćeni, koji su krivo optuženi i progonjeni! Isus je patio zbog smrti svojih dragih, poput Josipa, Ivana Krstitelja, Lazara itd. Nije li ponižen i izdan od svojih vlastitih prijatelja da bi mogao iscijeliti rane svih koji su izdani i zatajeni? (Mt 26,48; Lk 22,54) Čitavog svoga života nosio je križ odbačenosti i neprihvaćanja. Sam je rekao da nema gdje nasloniti glavu. (Lk 9,58) Uvijek je nosio osjećaj nesigurnosti tako da bi svi mi našli sigurnost i utočište u Njemu!

Prema njemu su postupali zlo kao prema zatvoreniku. Bio je uhićen, udaran; šamarali su

ga, skidali, rugali mu se, vrijeđali ga itd. Po Isusu su pljuvali i tukli ga rukama. Naš je Otkupitelj na sebe je uzeo sve oblike patnji tako da bi svatko u Njemu mogao naći utjehu i zaklon. Kada je dopustio da skinu odjeću s njegova tijela, time je odnio sramotu i posljedice zlih djela prostitutki i svih koji pred drugima otkrivaju svoju golotinju. Ljude je otkupio od nemorala, izopačenosti, nastranosti i neprirodne uporabe seksualnosti. (Mt 27,28) Sve patnje duše i tijela uzete zajedno mogu se vidjeti u Isusovim patnjama na križu. ***On slabosti naše uze i ponese naše bolesti.*** (Mt 8,17) Ako u molitvi pogledamo Tijelo Kristovo na križu, vidjet ćemo rješenje za sve naše probleme, duha, duše i tijela, jer on je na sebe uzeo svu krivnju i sve patnje čovječanstva. On sve poziva k sebi govoreći: ***Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti.*** (Mt 11,28)

Snaga Krvi Kristove

... koliko će više krv Krista – koji po Duhu vječnom samoga sebe bez mane prinese Bogu – očistiti savjest našu od mrtvih djela, na službu Bogu živomu! (Heb 9,14) Sve što je mrtvo i nedjelotvorno, prljavo i zaraženo, grešno i pokvareno, može se očistiti po živoj Krvi koja teče iz Srca Isusova. Isusova Krv na raspolaganju je svima koji vjeruju, na poseban način u sakramentu Svete Euharistije, gdje se uvijek ponovo stavlja na snagu tajna Kristove smrti na Kalvariji. Uzimajući čašu, svećenik govori: "Ovo je čaša moje krvi" (Mt 26,28) Krv Krista, jedinoga Božjeg sina, čisti nas od svakoga grijeha (1 Iv 1,7) Po Zakonu sve se očišćuje krvlju i bez prolijevanja krvi nema oproštenja grijeha. (Heb 9,12) Isus je prolio svoju Krv da bi nam dao opravdanje, otkupljenje i spasenje. (1 Pt 1,18-19; 1 Tim 2,6; Heb 13,12) Krvlju se Kristovom peremo da bismo mogli ući u Božju prisutnost. (Heb 10,19-22) ***... i po njemu, uspostavivši mir krvlju križa njegova – izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima.*** (Kol 1,20) ***Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste daleko, dođoste blizu – po Krvi Kristovoj.*** (Ef 2,13) Kristova Krv ima snagu da nas očisti, ozdravi, posveti i daruje nam novi život preobražujući nas u sliku i priliku Božju po kojoj smo stvoreni.

Bog sućutno gleda u čovjekovo srce

Bog koji je oblikovao nutrinu svakoga čovjeka zna sve što se u njoj događa. ***... oči su Gospodnje deset tisuća puta od sunca svjetlije...*** (Sir 23,19) Čovjek može pokušavati sakriti svoju nutrinu različitim krinkama i prijetvornim ponašanjem ali Bog ne gleda na izgled i na vanjštinu. ***Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu.*** (1 Sam 16,7) To je razlog zbog kojega je Isus rekao

farizejima: ***Vi se pravite pravedni pred ljudima, ali zna Bog srca vaša.*** (Lk 16,15) Kada su farizej i carinik došli na molitvu u hram, farizej je u molitvi bio uznosit; carinik se pokajao za svoje grijehe i ponizno zamolio Boga za milost. (Lk 18,9-14) Isus je vidio njegovo ponizno srce, kao i farizejevo oholo srce, jer je rekao: ***ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj!*** Znajući srce žene Samarijanke koja mu je lagala, Isus je rekao: ***Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž.*** (Iv 4,18) ***... nije trebalo da mu tko daje svjedočanstvo o čovjeku: ta sam je dobro znao što je u čovjeku.*** (Iv 2,25) ***Ja, Jahve, istražujem srca i ispitujem bubrege...*** (Jer 17,10) Dođimo pred Gospodina koji je pun sućuti i ljubavi s ovom molitvom:

Ti, samo ti Gospodine stvorio si sve nutarnje djeliće moga bića i satkao ih u utrobi moje majke. Hvala ti što si me stvorio tako složenim i divnim. Čudesno je razmišljati o tvome djelu! Ti si dahnuo u mene kad si me oblikovao u času stvaranja. Ti me poznaješ do srži i svaku si vlas na mojoj glavi izbrojio. Poznao si me prije nego sam rođen i odredio si sve dane moga života prije nego sam počeo disati. Svaki dan moga života zapisan je u Tvojoj knjizi. Ti me nisi odbacio – čak i ako su me moji roditelji odbacili! Suze radosti dolaze mi na oči kada razmišljam o tvojoj dobroti – kako si me zazvao imenom i moje ime zapisao u svoje dlanove. Kad sam prolazio kroz vatru ili vodu, vjetar ili oluju, tvoje nevidljive ruke držale su me i čuvale poput majke. Kad sam sagriješio i otišao od tebe, privlačio si me konopcima ljubavi. Kako je divno znati da stalno misliš na mene, kako beskrajno nježno svoje lice okrećeš meni: (Iz 43,2; 49,15; 15; 66,11; Hos 11,4; Jer 29,11; Ps 139,13-18)

Kako se pripremiti za djelotvornu molitvu

a) Stanje milosti

Postoji bliska veza između bolesti i grijeha, dobroga zdravlja i milosti. Ne mislim reći da su svi oni koji su bolesni u tijelu ili u duši grešnici jer postoji i patnja dana po milosti. (Fil 1,29; Kol 1,24; 1 Pt 4,14; Mt 5,10-11) Ali ono što često vidim su grešnici koji pate od tjelesnih i psihičkih bolesti; kada im se oproste grijesi po pokajanju i ispovijedi, bivaju ozdravljeni. Ponekad grijesi mogu biti korijen i uzrok naših bolesti i psihičkih poteškoća; ponekad pak grijesi priječe Božju milost i snagu. (Iz 59,1) Uzeti je ozdravio kada mu je Isus oprostio grijehe. (Mk 2,1) Jošua je rekao narodu koji je tražio znakove i čudesa: ***Posvetite se za sutra, jer će sutra Jahve učiniti čudesa među vama.*** (Jš 3,5) Svatko tko pristupa Bogu, k Njemu mora doći u svetosti srca. ***Imamo dakle, braćo, slobodan ulaz u Svetinju po krvi Isusovoj – put nov i živ što nam ga On otvori kroz zavjesu, to jest svoje tijelo; imamo i Velikog svećenika nad kućom Božjom. Pristupajmo stoga s istinitim srcem u punini vjere, srdaca škropljenjem očišćenih od zle savjesti i tijela oprana čistom vodom.*** (Heb 10,19-22) Dakle, iskreno pokajanje

za grijehe i prava sakramentalna ispovijed najbolja su priprema za nutarnje ozdravljenje. Životna ispovijed može isto tako mnogo pomoći. ***Sine moj, ako si griješio, nemoj više; a za prijašnje grijehe moli oproštenje.*** (Sir 21,1) ***Prešutjet sam htio al' kosti mi klonuše od neprestana jecanja. Danju i noću ruka me tvoja tištala, snaga mi se trošila ko za ljetnih žega. Tad grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju više ne skrivah. Rekoh: "Priznat ću Jahvi prijestup svoj", i ti si mi krivnju grijeha oprostio.*** (Ps 32,3-5) Da bismo nastavili u iskustvu ozdravljenja, moramo ostati u stanju milosti. Kad se Isus ponovno namjerio na čovjeka kojega je ozdravio kod ribnjaka Bethesda, rekao mu je: ***Eto, ozdravio si. Više ne griješi, da ti se što gore ne dogodi.*** (Iv 5,14)

b) Pomirena savjest

Svatko tko hoće primiti blagoslov nutarnjeg ozdravljenja mora oprostiti svima. Ako u sebi nosimo srdžbu prema drugima, ne možemo očekivati ozdravljenje. (Sir 28,3) Kad u sebi prebiremo svoja životna iskustva, tamo nalazimo mnogo ljudi koji su nam zadali rane; pretke, roditelje, rođake, srodnike, susjede, prijatelje, suradnike, bračne drugove, djecu itd. Dobro je susresti se sa svim tim ljudima i tražiti i primiti oproštenje. Ako žive daleko, može im se napisati pismo ili ih kontaktirati telefonom. Moramo u srcu svima oprostiti prije nego što započne molit-

va nutarnjeg ozdravljenja. Moramo imati ispravan stav srca koje je spremno susresti se sa svim ljudima ako prilike dopuštaju. Ako nam je teško oprostiti, zamolimo Isusa da nam daruje tu milost. Raspeti Gospodin koji je oprostio svojim mučiteljima sigurno će nam dati dovoljno milosti da oprostimo svima za koje ga molimo. (Lk 23,34) oproštenje uvijek donosi blagoslov i ozdravljenje. Jednom sam bio pozvan moliti za svećenika koji je patio od psihičkih problema, depresije, nervoze i kompleksa manje vrijednosti. Bio je bolestan i u tijelu; patio je od Parkinsove bolesti i psorijaze. U sebi je nosio mržnju i gnjev prema svome bivšem biskupu. Nije mu nikako mogao oprostiti. Ja sam kleknuo pred njega i zamolio za oproštenje u ime toga biskupa, ljubeći mu noge. Tada se smekšalo njegovo srce i bio je spreman oprostiti. Molio sam za njega i Gospodin ga je potpuno ozdravio. On je sada poznati karizmatski propovjednik s puno darova Božjega Duha. ***No kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga...*** (Mk 11,25) Mora se oprostiti i onima koji više nisu među nama, jer, premda više nisu ovdje oni su živi negdje dalje.

Postoje ljudi koji se moraju pomiriti s Bogom i sami sa sobom. Neki ljudi u sebi nose ljutnju na Boga zbog nesreća i katastrofa koje su ih zadesile u životu. Ljutnja prema Bogu njemu ne može nauditi, ali može biti zapreka Njegovim milostima i blagoslovima. Ne samo da Bogu moramo oprostiti i s njime se pomiriti, nego ga moramo prihvatiti kao centar svoga života i s njim izgrađivati blisko zajedništvo. Bio sam svjedokom divnoga ozdravljenja jednog pacijenta koji je imao tumor, koje se dogodilo kada je Bogu oprostio! Čim se razbolio počeo je za svoju bolest okrivljavati Boga; prestao je moliti i primati sakramente. Kad je obnovio svoje zajedništvo s Bogom, primio je čudesno ozdravljenje. Postoje ljudi koji sami sebi nisu oprostili. U mnogim slučajevima to su oni koji su u životu počinili velike grijehe ili oni koji su doživjeli velike životne promašaje. Oni moraju oprostiti sebi i prihvatiti Božji plan za svoj život. Trebali bi prihvatiti i vjerovati u Božju providnost. (Rim 8,28; Mt 6,32; Lk 12,7)

Neki ljudi u sebi nose gnjev zbog određenih povijesnih događaja i u sebi hrane mržnju i zamjeranje prema nekim ljudima. Jednom kada sam pošao moliti za jednoga muslimana u Pakistanu koji je patio od raka, čim me vidio počeo je bijesno vikati: "Zašto si ti došao moliti za mene! Ti si katolički svećenik. Mrzim te jer vi ste ubijali moj narod u Pakistanu, ubili ste mnoge od mojih predaka za vrijeme križarskih ratova!" Vidite kako je taj čovjek u sebi nosio gnjev zbog nekih povijesnih događaja. Klečeći pred njim zamolio sam ga za oproštenje za sve te događaje kad su kršćani ubijali muslimane. Duh mu je podario milost da oprosti. Ozdravio je od raka. Sa-

da svuda priča i svjedoči o Isusovoj ozdraviteljskoj ljubavi.

c) Živa vjera

Treći i veoma važan element potreban za ozdravljenje je aktivna i iščekujuća vjera u Isusovu ozdraviteljsku snagu. Vjera donosi ozdravljenje. Prije ozdravljenja i čudesa, Isus i njegovi učenici uvijek su provjeravali imaju li vjere oni koji traže ozdravljenje. (Mk 11,22; Lk 18,42; Mk 5,34; 10,52; Mt 15,28; Dj 14,9) ***A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo.*** (Heb 11,1) Uvjereni smo da su naše molitve upravljene Bogu kojemu ništa nije nemoguće. (Post 18,14; Lk 1,37) Naša su garancija i njegove riječi koje obećaju blagoslove. (Mt 7,7-11) S tom garancijom i sigurnošću možemo živo vjerovati u ozdravljenje i blagoslove od Gospodina jer On govori: ***Zato vam kažem: Što god moleći pitate, vjerujte da ste već primili i bit će vam.*** (Mk 11,24; 1 Iv 5,14-15) To je ono što ja nazivam živom i iščekujućom vjerom. Bog svojoj djeci uvijek daje sve što traže, samo mu treba pristupiti sa živom vjerom.

Jednom sam imao velikih problema s koljenima, nisam se mogao sagnuti. Za vrijeme molitve ozdravljenja, svećenik je rekao: "Trinaestero ljudi ozdravljeno je od problema s koljenima." Čim sam čuo te riječi, i sebe sam uračunao u tih trinaestero; odmah sam povjerovao i posvjedočio svoje ozdravljenje. Odmah nakon toga bilo mi je moguće kleknuti i dugo moliti na koljenima, što je prije bilo nemoguće. Na tom je skupu bilo više od 500 tisuća ljudi i siguran sam da je bilo mnogo više osoba koji su imali problema s koljenima. Da sam mislio da možda nisam ozdravljen ja, nego netko drugi, ne bih mogao primiti ozdravljenje. ***Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je sličan morskom valovlju, uzburkanu i gonjenu. Neka takav ne misli da će primiti što od Gospodina – čovjek duše dvoumne, nepostojan na svim putovima svojim.*** (Jak 1,6-8) Jednom kada sam sâm imao molitvu za ozdravljenje u Charis Bhavanu u Kerali (Indija), dvije su gospođe, jedna kršćanka i jedna hinduističke vjere, molile da dobiju dijete. Nisu imale djece iako su već godinama u braku. U molitvi sam čuo poruku, "Bog blagoslivlja dva bračna para djecom". Na kraju molitve, gospođa hinduističke vjere popela se na pozornicu i posvjedočila kako je primila blagoslov djeteta i Bogu dala slavu. Neki su joj se ljudi podsmjehivali i komentirali kako nije moguće da tako govori a još nije ni spavala sa svojim mužem. Ali njena je vjera bila tako velika da je očima vjere već vidjela dijete u svojoj utrobi. Ona druga žena, kršćanka, ostala je i dalje bez djeteta jer očima vjere nije mogla prihvatiti ono što joj je dano. Ne dopustimo đavlu da posije sumnju i strah u naša srca – on ne voli kada primamo blagoslove od Gospodina!

Kad god imam problema ili nutarnje rane, zamolim Gospodina da me ozdravi. Kada čujem unutarnji glas koji mi govori *"ozdravljen si"*, tada vjerujem njegovoj riječi i potvrđujem ozdravljenje. Kada tražim od nekoga drugog da nada mnom moli i kada čujem riječi utjehe i iscjeljenja, vjerujem i potvrđujem ozdravljenje. U Evanđelju možemo čitati o ženi koja je patila od krvarenja. Primila je ozdravljenje čim se dotakla Isusovih haljina. Potvrdila je svoje ozdravljene i posvjedočila o njemu pred mnogim ljudima. (Lk 8,48) Svojim vanjskim očima sigurno nije mogla vidjeti ozdravljenje odmah čim se dotakla Isusovih haljina. Trebalo je čekati satima ili danima da bi se uvjerila da je zdrava. Ali njena je vjera bila toliko velika da je nutarnjim očima već vidjela svoje ozdravljenje i to posvjedočila pred ljudima. Isus je tada rekao: ***Kćeri, tvoja te vjera spasila, idi u miru.*** Vidio sam mnogo ljudi koji su posvjedočili svoje ozdravljenje od vrlo teških bolesti odmah nakon molitve. Ponekad su još za vrijeme svjedočenja trpjeli teške bolove i naizgled nije bilo promjena u toj bolesti. Ali nakon nekoliko dana iskusili su predivna iscjeljenja.

Onaj tko moli za nutarnje ozdravljenje trebao bi očekivati da će Gospodin u Duhu proći kroz njegov prošli život i odagnati svaku ranu, ožiljak, problem i učiniti ga novom osobom. Osoba koja moli u živoj vjeri, već će za vrijeme molitve slaviti Gospodina i zahvaljivati mu, jer će u vjeri već vidjeti svoje ozdravljenje. Za tu živu i

iščekujuću vjeru potrebno je imati srce djeteta. Nigdje na svijetu nisam vidio tolika čudesa i ozdravljenja kao na mojim seminarima u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj, jer vjernici tamo imaju dječju i jednostavnu vjeru. Na svim molitvama za ozdravljenje tisuće i tisuće ljudi potvrđivali su svoje ozdravljenje dižući ruke, plješćući, ustajući na noge i slaveći Gospodina glasnim povicima. Stalna vjera i slavljenje potrebni su za stalno iskustvo ozdravljenja.

d) Prihvati Isusa kao jedinog Gospodina i iscjelitelja

Iz svoga života moramo odstraniti sve oblike idolopoklonstva i grijeha protiv prve Božje zapovijedi. Isusa treba prihvatiti kao jedinog Gospodina svoga života. Moramo se odreći svih oblika praznovjerja, okultizma, magije, voodoo lutki, vračanja, zazivanja duhova, sotonizma, obožavanja đavla itd. Đavao mrzi kada primamo ozdravljenje od Gospodina. Mnogi ljudi koji su imali veze s *New age*-duhovnostima, ezoterijom, vračanjem, proricanjem sudbine, horoskopima, reiki-em i slično, nisu mogli od Gospodina primiti ozdravljenje.

Klaudija je došla na moj seminar puna depresije, straha i samoubilačkih sklonosti. Patila je od strašnih glavobolja i kožne bolesti. Dobro se ispovjedila i pomirila s bratom koji joj je učinio dosta zla. Bila je na tri moja seminara, međutim nije bilo promjene na bolje. U suzama je došla k

meni i požalila se da nikako ne može ozdraviti. Položio sam ruke na nju i molio i Duh Sveti mi je otkrio da oko vrata ima magijsku ogrlicu i da se bavi *zen* meditacijama. Kada se toga odrekla molio sam za oslobođenje i nakon toga primila je potpuno ozdravljenje. (Gal 4,8-11)

Svi koji očekuju ozdravljenje moraju se odreći Sotone i svih njegovih djela i prihvatiti Isusa kao Gospodina. Voditelj molitve za ozdravljenje trebao bi moliti molitvu oslobođenja od sila tame; ako je potrebno i egzorcizam. Đavao okolo vreba da zarobi ljude. (1 Pt 5,8) Područja u umu koja nisu ozdravljena mogu biti mjesta gdje će zlo naći svoje boravište. U molitvi egzorcizma vidio sam mnogo puta kako đavao izlazi iz ljudi, ponekad se pjeneći i s velikim krikovima; jednom kad zli duh izađe, oni su potpuno ozdravljeni i obnovljeni.

Molitva prihvaćanja Isusa kao Spasitelja

Gospodin – Krist neka vam bude svet u srcima vašim. (1 Pt 3,15)

Nebeski Oče, ja ..... (ime) Ti zahvaljujem što si mi dao Isusa, svoga Jedinorođenog Sina da umre za mene na križu i da ponese moje grijehe i bolesti, da bih ja mogao umrijeti grijehu i živjeti pravednim životom. U prošlosti sam bio slijep i nisam znao za spasenje koje si pripremio za mene. Pokušavao sam se pred Tobom opravdati dobrim djelima, ne znajući da je ***sva pravda naša ko haljine okaljane.*** (Iz 64,5) Danas znam da sam potpuno bespomoćan pred Tobom i da ne mogu ništa učiniti da sâm sebe spasim. Poput sv. Pavla vapim: ***Jadan li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga?*** (Rim 7,24)

Isuse moj, danas sam potpuno u srcu uvjeren da ***nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti.*** (Dj 4,12) Oče, sjećajući se Tvoga obećanja: ***Tražit ćete me i naći me jer ćete me tražiti svim srcem svojim;*** (Jer 29,13-14) dolazim pred Tebe otvorena srca i uma tražeći spasenje; otvoreno pred svima priznajem da je Isus Krist jedini Spasitelj svijeta. To vjerujem cijelim svojim srcem i Gospodina ću bez srama naviještati pred ljudima u sve dane.

Oče, danas potpuno spoznajem sve svoje promašaje; znam da nisam rastao u milosti koju si mi dao. Slomljena srca dolazim pred Tvoje lice i priznajem da sam u životu odbacivao priznati Isusa kao Gospodina, što je jedino potrebno za moje spasenje.

Oče, prema Tvome planu spasenja vjerujem u srcu i otvoreno priznajem da je Isus Krist Gospodin. (Rim 10,9) Želim biti pravi kršćanin ispunjen Tvojim Duhom i pjevati Ti hvale zauvijek. (Ef 5,18-20)

Gospodine Isuse Kriste, vjerujem da si Ti Sin živoga Boga, rođen od Marije Djevice i Spa-

sitelj svih ljudi. Priznajem Ti svoje grijehe i prihvaćam Te kao svoga osobnog Spasitelja, Gospodina i Gospodara. Operi me i očisti u svojoj dragocjenoj Krvi. Potpuno me oslobodi od vlasti Sotone, od prijatelja koji žive u grijehu, od moje sebičnosti i okrenutosti samome sebi. Dragi Isuse, Ti dođi na prijestolje moga srca. Želim da Ti budeš Gospodin moga života, neosporni gospodar svega što jesam i što imam. Pozivam Te u svako područje moga života da me čuvaš i upravljaš po svojoj volji. (Spomeni svako područje života i predaj Gospodinu) Predajem Ti cijeli život, obitelj, posao, imovinu, kuću, stan, novac, razum, obrazovanje, prijatelje, zabavu, studij, slobodno vrijeme, hobije itd.

Dođi Gospodine Isuse, Ti si sve moje. Vjerujem u Tvoje riječi: ***A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, no od volje muževlje, nego – od Boga.*** (Iv 1,12-13) Hvala Ti Isuse. Slavim Te Isuse. Slava Tvome imenu. (Nastavi slaviti Gospodina – pjevaj Isusu pjesmu hvale) Pročitaj sljedeće retke iz Biblije: Iz 43,1-12; Rim 10,5-21; Otkr 7,9-17.

e) Neumjerenost i grešna poznanstva

Odricanje od svih grijeha i prigoda za grijeh dio je iskrenog pokajanja. Jednom sam molio za tjelesno i nutarnje ozdravljenje čovjeka imenom

Anthony. Bio je zarobljen gledanjem pornografije na televiziji i videokasetama. Imao je cijelu kolekciju videokaseta! Bio je na životnoj ispovijedi. Međutim, tek kada je odlučio baciti sve te kasete i prekinuti svaku vezu s pornografijom, tek je tada ozdravljen od navike samozadovoljavanja, noćnih mora, nesanice i strašnih migrena. Znam jednoga Thomasa koji nije mogao primiti ozdravljenje jer se nije mogao prestati baviti lihvom i mitom. Bio je zarobljen novcem. Mary, koja je imala stalne seksualne odnose sa svojim mladićem, nije mogla ozdraviti od astme, nesanice i tjeskobe sve dok nije odlučila prestati živjeti u grijehu. Čovjek koji je patio od depresije i shizofrenije nije ozdravio sve dok nije bacio sve knjige o horoskopu, vračanjima i joga meditaciji. Potrebno je odreći se svih nedopuštenih i neumjerenih navezanosti na pojedine osobe, stvari ili mjesta, da bismo iskusili puninu slobode koju nam Gospodin daje. (Gal 5,1.13)

f) Moli za svoje pretke

Moguće je da u tvojoj obitelji postoje osobe koje su umrle u grijehu. Budući da potječeš od njih, njihove grijehe možeš prikazati Bogu i moliti za njih oproštenje. Priznaj vjeru u Isusa u njihovo ime – tako ćeš im donijeti spasenje. Oni koji nisu više s nama na ovoj zemlji nisu mrtvi, oni žive. Dakle, moguće im je pomoći našim molitvama i dobrim djelima. Sveta Misa, ponovno oživ-

ljavanje Isusove žrtve na Kalvariji najbolji je način spašavanja duša. Ako ti je poznato da su neki ljudi iz tvoje obitelji umrli a da nisu bili u stanju milosti, možeš za njih prikazivati Svete Mise, primiti Pričest i prikazati za njih, činiti djela milosrđa, učiniti dobro djelo siromasima ili moliti krunicu Božanskog milosrđa za njih. Nikad u sebi ne nosi bijes ili gnjev prema njima, iako su možda po njihovim zlim djelima na tebe pale mnoge nesreće i prokletstva. Moraš ih ljubiti i imati sućuti za njih. Učini sve što je u tvojoj mogućnosti da bi ih spasio za vječni život. Nekim ljudima koji su se pripremali za molitvu nutarnjeg ozdravljenja, ukazale su se duše pokojnika i vapile za molitvama.

Dok je Elizabeta molila za nutarnje iscjeljenje, odjednom su joj se ukazali ujak i tetak koji su davno umrli. Rekli su joj: "Mi smo u čistilištu. Ako za nas prikažeš Gregorijansku misu, bit ćemo spašeni." Elizabeta je odlučila učiniti tako i na kraju ih je vidjela kako odlaze u nebo. Joseph je molio za svoje tjelesno i nutarnje iscjeljenje i u viđenju je ugledao pet svojih predaka. Približili su mu se, predstavili po imenima, čak mu otkrili i grijehe koje su počinili. Kad je Joseph zamolio Isusa da im oprosti grijehe, Duh Sveti mu je rekao za njih posti sedam dana, moli krunicu i za svakoga prikaže pet Misa. Kad je tako učinio, sve ih je vidio u društvu svetih. Za vrijeme te molitve i sam Joseph je ozdravio od svih svojih problema i bolesti. Mladiću Michaelu je u molitvi Duh Sveti

rekao da u ime svoga pokojnog oca zamoli oproštenje od jednoga starog svećenika kojeg je vrijeđao i istukao. Mladić je pošao tome svećeniku i u suzama, na koljenima tražio oproštenje. Taj je svećenik rekao: "Sine moj, ja opraštam tvome ocu i danas ću prikazati Misu za njega." Za vrijeme Mise, Michael je ugledao svoga oca u Isusovoj prisutnosti. I sam je za vrijeme te Mise ozdravljen od probavnih problema i artritisa. Ozdravio je i od shizofrenije. Posrednička molitva za naše pretke donosi na nas i naše obitelji mnoge blagoslove.

NEDOSTATAK VJERE, NEPRIZNATI GRIJESI, NEOPRAŠTANJE, SILE TAME, NEUMJERENE, NEDOPUŠTENE I GREŠNE NAVEZANOSTI MOGU BITI VELIKA ZAPREKA OZDRAVLJENJU.

Model molitve za nutarnje ozdravljenje

Molitva koja slijedi bit će od pomoći svima koji žele moliti sami ili s drugom osobom, kao i za molitvu nutarnjeg iscjeljenja u grupi. Ovu je molitvu, ako je moguće, dobro moliti pred izloženim Presvetim, gdje možemo iskusiti živu i moćnu Isusovu prisutnost. Ako to nije moguće, može se moliti pred križem, sa živom vjerom da se Njegova Krv na križu prolila za sve koji u Njega vjeruju. (Rim 3,25) Dobro je biti u podnožju križa, u vjeri, duhu i dubokoj tišini srca. Oči se mogu zatvoriti i pred sobom zamisliti raspetoga Gospodina – to može mnogo pomoći molitvi. Problemi koje treba iscijeliti veoma su različiti i svatko bi molitvi koja slijedi trebao dodati svoje osobne probleme. Nakon molitve za svaki pojedini problem potrebno je vjerovati u ozdravljenje i slaviti Gospodina. Dobro je pjevati pjesmu hvale i slave nakon svakoga stupnja molitve.

Pozovimo Isusa u naša srca pjevajući:

Into my heart, into my heart
Come into my heart, Lord Jesus
Come in today, come in to heal
Come into my heart, Lord Jesus

U moje srce, u moje srce
Dođi u moje srce Gospodine Isuse

Dođi danas, dođi i ozdravi
Dođi u moje srce Gospodine Isuse

Into my mind
Into my life
Into my wounds
Into my pains
Into my problems

U moj um
U moj život
U moje rane
U moje boli
U moje probleme

Gospodine, Bože svemogući, zahvaljujem Ti na divnom djelu stvaranja čitavoga svemira. Slavim Te jer si po nebu rasuo predivne zvijezde i što si stvorio planete koji se kreću po Tvojoj odredbi. Kako je divno Tvoje djelo! Hvala Ti na suncu i mjesecu. Zahvaljujem Ti Gospodine za stvaranje zemlje koja je tako čudesna i divna sa svim svojim živim i neživim bićima. Hvala Ti na vodama, morima, kopnu i zraku; hvala Ti na svim životinjama i gmazovima na zemlji, pticama u zraku i ribama u vodi. Kako je veličanstvena Tvoja mudrost po kojoj sve stoji u redu. Hvala Ti na svjetlu i tami, snazi i sili. Hvala Ti na različitim godišnjim dobima i klimatskim uvjetima. Gospodine, posebno Ti zahvaljujem što si čovjeka stvorio na svoju sliku i priliku i postavio ga kao krunu svoga stvaranja. (Možeš zapjevati *Pjesmu stvorova ili Vijek hvaljen budi*)

Gospodine, pred Tobom sam zahvalna srca što si me stvorio sličnim sebi. Sada znam i vjerujem da si Ti dopustio da budem rođen od svojih roditelja, u svojoj obitelji, u svome mjestu i zemlji u kojoj živim. Hvala Ti za moje roditelje, obitelj i sve njezine članove; hvala Ti na kulturi, jeziku, mjestu i zemlji u kojoj sam odrastao. Hvalim Te i slavim što si po krvi mojih roditelja u mene udahnuo životni dah, što si me oblikovao i satkao. (U tišini zahvaljuj Isusu i slavi ga)

Gospodine Isuse, hvala Ti što si došao na ovaj svijet da bi me ozdravio i spasio. Hvala Ti na tvojoj Krvi i ranama jer znam da sam opran tvojom Krvlju i iscijeljen tvojim ranama. Žarko Te molim da dođeš u vrijeme prije nego sam začet u majčinoj utrobi. U mojoj obitelji bilo je pobačaja i prolijevanja nedužne krvi; među mojim precima bilo je ateista i nevjernika. Neki od mojih očeva vjerovali su u druge bogove i pripadali drugim religijama. Neki su bili hladni i ravnodušni prema vjeri i religiji; nije bilo molitvenog života u njihovim obiteljima. Molim Te Gospodine da me oslobodiš od svih sila tame koje su u moj život mogle ući po nedozvoljenim praksama kao što su sotonizam, okultizam, vračanje, voodoo magija, zazivanje duhova, horoskopi, new age duhovnosti, ezoterijske prakse (spomeni ako postoji koja) kojima su se možda bavili moji preci. Gospodine, oprosti im njihove grijehe i spasi ih svojom Krvlju. Oslobodi me od svih spona Zloga i daruj mi slobodu djece Božje. O Gospodine Isuse, vapijem k Tebi da prekineš svako prokletstvo koje je možda po mojim precima ušlo u moj život i da me oslobodiš. Gospodine, molim Te da ne bude krivnje nevine krvi na meni i mojoj obitelji. U ime onih koji nisu Tebe prihvatili kao Gospodina i Gospodara molim Te za oproštenje. Ja Te prihvaćam i priznajem Gospodinom u njihovo ime. Molim Te za oproštenje i milost za sve koji nisu priznali svoje grijehe. Gospodine, Ti si Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat dobrotom; Ti oklijevaš kažnjavati a milost iskazuješ tisućama naraštaja. Ako je bilo tko od mojih predaka u podzemnom svijetu, paklu, zaklinjem Te da takvoga opereš, da mu daruješ uskrsnuće po svome Duhu da bi mogao biti pribrojan Tvojim svetima u nebu. Spreman sam činiti dobro koje oni nisu činili. (Odluči da ćeš u njihovo ime činiti djela milosrđa, prikazivati Svete Mise, primati Svetu Pričest, postiti itd. Ako znaš da je netko od tvojih predaka ili roditelja dužan novac ili imovinu, pokušaj nepravdu ispraviti, koliko je u tvojoj moći) Gospodine, svoja obiteljska stabla (očevo i majčino) uranjam u Tvoju dragocjenu Krv, da bi svima oprostio i sve ozdravio i da bi otklonio sve zle posljedice njihovih grijeha. Gospodine, oslobodi me od svih duhovnih, psihičkih i tjelesnih nedostataka i bolesti koje su mogle ući u moj život po krvnoj vezi s mojim precima. (Neke bolesti mogu biti naslijeđene. Ako znaš da je određeni nedostatak ili bolest došla po obiteljskom stablu, posebno je

spomeni i vjeruj u ozdravljenje) Zahvaljujem Ti i slavim Te Isuse što me ozdravljaš i činiš me potpuno novim. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse! (Zastani na trenutak da bi zahvalio Isusu. Otpjevaj mu pjesmu hvale)

Isuse, živi Gospodine, molim te da dođeš u vrijeme kad sam začet u majčinoj utrobi. Začet sam iz grijeha, iz požude mojih roditelja. Možda su moji roditelji bili u svađi kada sam začet. Možda sam bio začet protiv volje moje majke jer se radilo o prisilnom spolnom odnosu. Začet sam u vrijeme kada moji roditelji nisu željeli imati djece. Možda su bili pod utjecajem droge ili alkohola i nisu bili u vjeri. U domu mojih roditelja nije bilo molitvenog ozračja. Možda sam začet nezakonito jer nisu bili u braku. Začet sam prije nego su ušli u bračnu zajednicu. Začet sam za vrijeme silovanja. Možda su majka ili otac patili od nekih psihičkih ili tjelesnih bolesti, možda sam začet nakon seksa iz zabave; na odmoru, hotelu ili putovanju. Gospodine, ako je osjećaj neželjenosti, straha, nedostatka ljubavi, odbačenosti, požude; sjeme nemorala, tuge, sklonost ka lošim navikama ušla u moj život u trenutku začeća, ozdravi me svojom dragocjenom Krvlju. Operi moje nutarnje biće i odstrani sve nedostatke iz vremena moga začeća. Ti si Gospodine udahnuo u mene životni dah. Dahni još jednom u moje nutarnje biće i učini me novim. Opraštam sve grijehe, nedostatke i neznanje mojih roditelja za vrijeme moga začeća. Ljubim ih svim

svojim srcem i slavim Te što si mi ih dao za mamu i tatu. Uzmi Gospodine sve negativne osobine, ljutnju, sebičnost, oholost, aroganciju, ljubomoru, neopraštanje, lijenost itd., koje su možda prešle na mene po mojim roditeljima. Gospodine, ozdravi me i od mojih tjelesnih bolesti (artritisa, reume, krvnog tlaka, dijabetesa, kožnih bolesti, alergijskih problema, loše krvne slike, problema sa sinusima, nesanice, shizofrenije itd.) koje su po krvi mojih roditelja ušle u mene. Gospodine, vjerujem da me upravo sada ozdravljaš; zato Ti zahvaljujem i slavim Te. (Zahvaljuj na ozdravljenju i jedno vrijeme slavi Gospodina)

Gospodine Isuse, pođi sa mnom od časa moga začeća do rođenja i ozdravi me od svih nedostataka u tome razdoblju. Otkad sam začet, možda je mama bila u strahu i tjeskobi. Imala je bolove, krvarenja i jutarnje mučnine. Morala je biti u krevetu. Dok sam bio u njenoj utrobi, možda je otac bio sumnjičav. Govorio je da dijete nije njegovo. Tada sam bio zbunjen i prolazio kroz veliku krizu. Zbog mene su se svađali. Mogao sam čuti svoga oca kako viče i osjetiti žalost moje majke. Mnogo je puta tata tukao majku; tada sam bio šokiran i užasnut. Tata nije pokazivao nikakvu naklonost prema majci, čak se nije brinuo ni da u kući bude hrane. Zbog toga sam se osjećao nevoljeno; bio sam neuhranjen. Spoznao sam da me žele pobaciti. Tada me obuzeo panični strah. Mnogo je puta majka raz-

mišljala kako će me se riješiti. Jednom je išla i u bolnicu s namjerom da izvrši pobačaj. Plakao sam i tresao se od straha u njenoj utrobi. Iako možda nitko ne zna sve negativne osjećaje koje sam doživio, Ti si Gospodine u svome svemogućem znanju sve vidio i sve znaš. Sada me ozdravi i oslobodi od svih trauma – učini me novim. Dok sam bio u njenoj utrobi, moja se majka možda ozbiljno razboljela; bilo ju je strah da ne izgubi dijete. Teškoće i lijekovi koje je uzimala za to vrijeme negativno su utjecali na mene. Dok sam bio u utrobi, moj je otac ostavio majku, možda je umro; sve je to bio veliki šok za mene. Nisam se mogao izraziti pa sam sve potisnuo u dubinu svoga bića. Nisam nikada vidio svoga oca i nisam od njega primio ljubav i nježnost. Opraštam ocu što se rastao od majke; opraštam sve svađe koje je uzrokovao. Moja je majka sa mnom u svojoj utrobi možda bježala od kuće zbog opasnosti od rata ili nasilja. Moj je otac poginuo u ratu dok sam bio u utrobi majke. Nije bilo vijesti o mome ocu i ona je bila žalosna, zbunjena i u paničnom strahu. Sve je to uzrokovalo mnogo negativnih osjećaja. Pijanstvo moga oca ili njegovo nemoralno ponašanje po osjećajima je moje majke negativno utjecalo na mene. Majčino pušenje ili uzimanje droge uzrok je moje slabosti u umu i tijelu. Isuse, sada osjećam da me Tvoja ljubav ozdravlja u vrijeme kad sam bio u majčinoj utrobi. Hvala Ti Isuse. Slavim Te Isuse. (Osjeti kako Isus nježno hoda vremenom do tvoga

rođenja i vjeruj da te ozdravlja. Daj mu hvalu i slavu.)

Moj Isuse, dođi u vrijeme moga rođenja i ozdravi me od svih nedostataka i rana koje sam tada zadobio. Prvo sam dijete svojih roditelja; majka je bila u velikom strahu i tjeskobi. Rođen sam prerano; zato su me danima držali u inkubatoru. Zato imam mnogo alergijskih i emocionalnih problema. Rođen sam kod kuće/u bolnici prirodnim putem. Rođen sam carskim rezom. Majka se jako bojala operacije na njenom tijelu. Budući da se ona bojala operacije i krvi, i ja imam taj strah. Gospodine, oslobodi me svih strahova.

Moja je majka imala kompliciran porod, vikala je i plakala; to je razdiralo moje srce i u meni uzrokovalo strah i paniku. U trenutku kada sam rođen bilo je oko mene mnogo buke, zato sada ne podnosim buku. Ne podnosim glasnu glazbu ili govor. Gospodine, ozdravi me i oslobodi. Liječnici i sestre nisu se dobro brinuli za mene kad sam se rodio. Možda su me na silu izvukli iz majčine utrobe pa i sada imam tjelesni nedostatak zbog toga. Možda sam se okrenuo u utrobi majke kada su se roditelji svađali, pa sam tako i rođen. Grubi dodir ruku, hladan dodir medicinskog pribora, neugodan miris u sobi – sve je to u mene unijelo mnogo straha i negativnih osjećaja. Majka se razboljela nakon moga rođenja. Osjećao sam krivnju zbog svog rođenja; mislio sam da bi majka ostala zdrava da se nisam rodio.

Majci i ocu nisam se svidio na prvi pogled jer sam bio premalen, taman, blijed; izgledao sam im drugačiji nego što su zamišljali. Nisu me prihvatili jer sam djevojčica/dječak jer su očekivali dječaka/djevojčicu. Osjećao sam se nevoljeno i neželjeno. Otac me čak nije ni nježno zagrlio. Rekao je majci: "Zašto si rodila tu djevojčicu kad smo toliko htjeli dječaka?" Ta mi je primjedba zadala veliku bol; još uvijek u sebi nosim razočarana lica svojih roditelja. Gospodine, opraštam im. Molim Te da me ozdraviš od svih osjećaja neželjenosti i odbačenosti. Uvijek sam osjećao nelagodu u vezi moga spola. Nisam prihvatio sebe kao muško ili žensko. Mrzim sam sebe. Oprosti mi Gospodine jer sam požalio što sam rođen i često Tebe okrivljavao što si me takvim stvorio. Molim Te da me ozdraviš i ispuniš osjećajima ljubavi i prihvaćanja. Da, Gospodine, Ti si me stvorio ovakva. Ti si me želio i ljubiš me upravo ovakva. Pomogni mi da Te slavim za ono što jesam; zahvaljujem Ti i slavim Te što me ozdravljaš!

Gospodine, u sebi se ljutim na Tebe jer sam rođen kao bogalj. (Spomeni kakav nedostatak imaš) Opraštam Ti Gospodine i prihvaćam Tvoju svetu volju po kojoj si dopustio da budem takav. Ozdravi me od osjećaja srama, straha, kompleksa manje vrijednosti i pomogni mi da Te slavim za ono što jesam. Uzmi sve nedostatke i deformacije moga uma i oslobodi me. Hvala Ti Isuse. Slavim Te Isuse. (Postoje mnoge osobe

s tjelesnim nedostacima koje su zdrave iznutra, kao Hellen Keller koja čini velike stvari u svijetu)

Moj je otac možda bio sumnjičav prema mojoj majci jer nisam sličio na njega. S mojim rođenjem počele su svađe koje su završile razvodom. Često osjećam krivnju zbog svog rođenja. Čuo sam da neki ljudi govore kako nesreće, katastrofe i smrti u obitelji dolaze jer sam rođen pod krivim znakom. Uzmi Gospodine sve osjećaje žalosti i krivnje koje dolaze od časa moga rođenja i ozdravi me. Gospodine, ne mogu se sjetiti da me vlastiti otac nazvao imenom, grlio i ljubio, iako sam čeznuo za njegovom nježnošću. Potiskivao sam sve moje želje i čežnje. U ranom djetinjstvu izgubio sam svu radost zbog tuge koja je zavila moju obitelj kad smo izgubili svoje bližnje ili kad se dogodila neka nesreća. Često su moji roditelji u meni pronalazili pogreške i ponekad me kažnjavali iako nisam bio kriv. Često su me uspoređivali s drugom djecom po nadarenosti, izgledu i ponašanju. Bio sam ranjen i obeshrabren. Zbog toga u sebi osjećam kompleks manje vrijednosti i nosim osjećaje gnjeva. Teško mi je komunicirati s drugima. Vrlo sam povučen i stidljiv. Ne volim se pojavljivati pred drugim ljudima, najviše volim biti sam. Isuse moj, oslobodi me svih tih negativnosti i ispuni moje srce hrabrošću, radošću i slobodom. Daruj mi, Gospodine, novo rođenje i djetinjstvo, tako da, opran u Tvojoj Krvi i iscijeljen Tvojim ranama, budem novo dijete Božje. Hvala Ti na mi-

losti koju si mi dao da mogu oprostiti svojim roditeljima i svim životnim situacijama. (Otpjevaj pjesmu)

Dok sam bio mali, drugi su mi se rugali i ismijavali me. Činilo mi se da sam drugačiji od druge djece. Doživljavao sam krizu identiteta jer me roditelji nisu voljeli niti se brinuli za mene. Čak je i moja majka bila ravnodušna prema meni. Više su ljubavi pružali mojoj braći i sestrama nego meni. Poslali su me baki ili tetki da me one odgajaju. Svoje sam roditelje viđao samo povremeno, a i tada se nisu brinuli za mene niti mi iskazivali ljubav. Uvijek sam imao osjećaj da nisam njihovo dijete. Mislio sam da sam usvojen. Čeznuo sam za ljubavlju roditelja koje zapravo ne poznajem. Plakao sam u kutu gledajući kako otac ili majka drže moga brata/sestru na koljenima. Vidio sam kako im daju posebne čokolade i slatkiše koje meni nisu davali. U mome malenom srcu rastao je bijes i želja za osvetom. Razmišljao sam o tome da glasno viknem ili da im bacim nešto u lice, ali sam bio bespomoćan. Mislio sam o tome kako pobjeći od kuće. Gospodine, Ti znaš da sam mnogo puta pobjegao od kuće i kasnije iz škole. Razmišljao sam i o tome da ću sebi oduzeti život ali nisam imao hrabrosti. Bojao sam se oca/majke jer su uvijek vikali na mene i kažnjavali me. Bojao sam se starijeg brata/sestre. Danas me straši prisutnost starijih ljudi. Nisam mogao prihvatiti svoga mlađeg brata/sestru jer sam osjećao da ih roditelji više vole

nego mene. Gospodine moj, svima im opraštam; daruj mi srce kojim ću ih ljubiti i prihvaćati, odagnaj od mene svaku netrpeljivost, razdražljivost, kompleks manje vrijednosti, ljubomoru, svađu, kritizerstvo i nesposobnost za ljubav – učini me novom osobom. Vjerujem da me Ti ozdravljaš. Prihvaćajući tvoj ozdraviteljski dodir, zahvaljujem Ti i slavim Te Isuse.

Moji baka i djed uvijek su se svađali s mojim roditeljima, posebno baka, koja se uvijek svađala s majkom. Ona je zbog toga bila nesretna i smrknuta. Baka nije voljela kada su me mama i tata nosili i izražavali mi ljubav. Uvijek je tražila od njih da samo rade. Teško mi je prihvatiti baku i djeda; kao i sve starije ljude. Često sam vidio moju majku u suzama. Kao mali primijetio sam da moji roditelji gledaju filmove i slike lošeg sadržaja. To je polako i mene počelo zanimati. Sada provodim mnogo vremena gledajući televiziju. Gledao sam ih kako uzimaju alkohol i puše cigarete. Sjećam se kako sam prvi put liznuo alkohol iz nečije čaše, a sada sam alkoholičar. Sjećam se prvog cigaretnog dima kojeg sam udahnuo uzevši cigarete od svoga oca. Sada mi je teško riješiti se tih loših navika. Gospodine, oslobodi me svih loših navika u kojima sam oponašao svoje roditelje. U ranom djetinjstvu bio sam svjedokom smrti majke/oca, bake/djeda (ili neke druge osobe) i bio sam šokiran tom smrću. Sada se užasno bojim smrti, bojim se poći na sprovod, ući na groblje ili vidjeti mrtvo tijelo. U ranom djetinjstvu bio sam užasnut

tučom ili ubojstvom u obitelji ili susjedstvu. Uplašile su me priče o vješticama, duhovima i vukodlacima koje sam čuo; još sam se više uplašio kad sam ih vidio na filmu. Jednom me pas ugrizao, lajao na mene ili me mačka ogrebla svojim noktima. Otada se bojim svih životinja. Bojim se pauka, skakavaca, miševa, štakora, stonoga, glista itd. Užasavam se zmija jer sam čuo da svojim ugrizom mogu ubiti čovjeka. Ne mogu vidjeti zmiju čak ni na slici. Za vrijeme ljeta uplašila me grmljavina. Sada se osjećam veoma nesigurno kada počne kišiti ili kad čujem zvuk grmljavine. Kad počne zima s kišom i snijegom, osjećam se nesigurno i bolesno. Za vrijeme ljeta teško se prilagođavam vrućini. Kad cvijeće počne cvjetati, taj me miris čini bolesnim. Gospodine, ozdravi me da se mogu prilagoditi klimi i godišnjim dobima; pomogni mi da budem zdrav u tijelu i duši u svako doba. Hvalim Te i slavim Te Isuse. Osjećam nesigurnost svaki put kad čujem zvuk eksplozije ili pucanja jer sam kao dijete vidio neko ubojstvo ili sam slušao zvukove pucnjave i bombardiranja. Čak se bojim letjeti zrakoplovom ili ploviti brodom jer u sebi nosim sjećanja na ratne avione i brodove. Moji roditelji nisu nikad pokazali zanimanje za nešto što radim – tako sam u životu izgubio inicijativu, nervozan sam i uplašen kad bilo što radim. Gospodine Isuse, ozdravi me od svih strahova, rana i trauma; osnaži moj duh svojim Duhom. Hvala Ti Isuse.

Patim od alergija. Alergičan sam na određenu vrstu hrane i pića, određene boje, odjeću, lijekove itd. Alergičan sam na prašinu, klimu ili godišnje doba. Imam alergijsku prehladu, bronhitis, astmu, kožni osip, čir na želucu. O Gospodine, pruži svoje ruke i ozdravi me iznutra. Učini me normalnom i zdravom osobom. (Uzroci alergijama mogu biti negativna iskustva, posebno iz djetinjstva. Alergija na klimu može dolaziti od negativnog iskustva za vrijeme rađanja; uzrok alergiji na prašinu može biti prvi udah zraka u kojem je bilo prašine ili je majka uzimala mnogo lijekova za vrijeme trudnoće) Isuse, vjerujem da me oslobađaš od svih strahova, kompleksa i nelagoda. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse. (Slavi Isusa vjerujući da te oslobađa od svih problema ranoga djetinjstva. Dobro je pjevati pjesme slave i zahvale)

Gospodine Isuse, pred Tebe donosim kasnije djetinjstvo i školske dane. Budući da me nisu odgajali moji roditelji, uvijek se osjećam ranjivim i slabim. Nisam primio ljubav na majčinu krilu i brigu, prihvaćanje i dodir svoga oca. Želio sam da me otac drži za ruku i šeta sa mnom. Čeznuo sam za tim da me stavi na svoja ramena, da se sa mnom igra i vodi me u školu. Želio sam da me mama i tata vode na izlete, odmore, u crkvu itd., ali sve to nisam dobio. O meni se brinuo neki sluga. Tada sam doživio krizu identiteta i zbrku. Možda su me seksualno napastovali (sluga, otac, brat itd.) i otada osjećam bol, sram i

strah. Iako tada nisam znao da je to grijeh, osjećao sam da je to nešto krivo. Zato sam se osjećao krivim. Tada sam počeo osjećati odbojnost prema muškom/ženskom spolu. Raspeti Isuse, daruj mi milost da im svima oprostim. Gospodine moj, dođi u moju nutrinu i operi me i oslobodi od osjećaja srama, straha i krivnje. Hvala Ti Isuse što me ozdravljaš i obnavljaš na novi život.

Moji su roditelji umrli ili nestali i ja sam odrastao u sirotištu. Uvijek sam čeznuo za ljubavlju i prihvaćanjem svojih roditelja, ali njih nije bilo. Propatio sam mnogo i doživio mnoga poniženja od ljudi koji su radili u sirotištu i od druge djece. Tamo sam imao prvo seksualno iskustvo s istim spolom, što me odvelo u lošu naviku samozadovoljavanja, lezbijstva/homoseksualnosti. Gospodine, ozdravi me i oslobodi od moga krivog seksualnog nagona. Budući da su moji roditelji bili bogati i obrazovani, poslali su me u internat. U tim godinama ja nisam razumio o obrazovanju, jedino što mi je bilo važno bilo je biti sa svojim roditeljima i primati njihovu ljubav i pažnju. U internatu sam se osjećao nevoljenim i odbačenim. Svećenici i sestre koji su vodili školu bili su prestrogi i uvijek su nas kažnjavali, tako da sam u srcu osjećao bol i strah. Bio sam javno izrugivan jer nisam mogao poneki predmet naučiti tako dobro kao neki učenici. Kada bih dobio lošu ocjenu, bio bih kažnjavan. Kad bih sa završnim ocjenama otišao svojim roditeljima, isto bih i od njih doživio. Ni riječi priznanja i ohrabrenja od njih, iako sam samo to žarko želio. Na taj način u meni je rastao otpor prema pojedinim predmetima i učenju. Strah od neuspjeha, razočarenje, kompleks manje vrijednosti i obeshrabrenje ispunili su moje biće. Tako nisam mogao završiti studij. Čak me i sada razočarenje i osjećaji neuspjeha priječe da u životu preuzmem inicijativu i postignem uspjeh. Isuse, Ti si vrijedno radio sa svojim roditeljima u svojoj kući; iscijeli me od svih negativnosti i daruj mi hrabrost i snagu da marljivo radim i da postignem uspjeh u svim svojim poduhvatima. Hvala Ti Isuse jer me činiš jakim i snažnim. Slavim Te Isuse. Hvala Ti Isuse.

Preko svojih prijatelja naučio sam pušiti i uzimati alkohol i drogu. Oni su me odveli gledati loše filmove i upoznali s lošim ljudima. Zbog njih sam počeo lagati i skrivati stvari. Moji su učitelji i roditelji bili prestrogi i kažnjavali su me, pa se nisam usudio govorili istinu. Tako se u meni razvila loša navika laganja i krađe. Znam da će me istina osloboditi, zato me Ti Isuse, koji si Istina i Život, oslobodi za pravi život poštenja i istinoljubivosti. U mojim teenagerskim godinama bila sam seksualno iskorištena; zatrudnjela sam i bila prisiljena počiniti pobačaj. Opet su stid, krivnja i strah ušli u moj život. Ta me sjećanje bole; zbog njih uvijek ponovno plačem. Utješi me i obriši moje suze, Gospodine. Kao momak, znao sam da bih trebao preuzeti odgovornost za svoju djevojku i dijete ali sam se zbog straha i srama odrekao odgovornosti. Sve me to

odvelo da postanem lezbijka/homoseksualac. Sada opraštam svim ljudima koji su me seksualno iskoristili i prihvaćam ih u ljubavi kao svoju braću i sestre. Po lošim filmovima koje sam gledao i zbog loših savjeta svojih prijatelja čak sam ušao u seksualne odnose sa životinjama. U svojoj izopačenosti postao/la sam prostitutka, playboy, žigolo, homoseksualac itd. Sada plačem nad tim svojim besramnim osobinama. O Gospodine, ozdravi me i oslobodi od svega što nije normalno u mom seksualnom ponašanju, od svih izopačenosti i promiskuiteta; učini moje srce čistim i bijelim poput snijega.

Imao sam nekoliko seksualnih iskustava sa svojom djevojkom/mladićem. Neki su se ružno ponašali prema meni, neki su iskoristili moju slobodu a neki izdali moje povjerenje. Mladić s kojim sam hodala obećao je da će me oženiti ali kasnije sam ga/ju vidjela s drugom osobom; kasnije me napustio i oženio se njome. Osjećala sam se izdano. Razmišljala sam o samoubojstvu. Tada sam odlučila/o da se neću udavati/ženiti, nego da ću živjeti sama/sam. Premda me ljudi vide nasmiješenu, u srcu nisam sretna i nemam mira; vrlo sam nezadovoljna i obeshrabrena u životu. Moj život prati osjećaj izgubljenosti i usamljenost. U mojoj očajničkoj potrazi za roditeljskom ljubavlju, voljela sam toga mladića ali on mi nije mogao dati ljubav koju sam tražila. Budući da nisam imao brata/sestru, bio sam lud za bratskom ljubavlju koju mi nitko nije mogao

dati. Tako se naše prijateljstvo (brak) slomilo. Gospodine, Ti koji ljubiš mlade ljude, oslobodi me od svih negativnih stavova, zamjeranja, zlog ponašanja, razočaranja i prisilnih loših navika; učini me dijelom tvoje svete mladeži. Neka Krv koja izvire iz Tvoga Svetog Srca poteče mojom nutrinom i opere me i očisti. Hvala Ti Isuse što me činiš novim. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse. (Slavi Isusa i zahvaljuj mu neko vrijeme. Ako si mlad i neoženjen, predaj svoj život Gospodinu. Ako osjetiš da te Gospodin potpuno ozdravio i da si postao/la nova osoba, pjevaj mu pjesmu radosti i zahvale. Sada moli Gospodina za milost da po njegovoj volji odabereš životni stalež, brak, redovništvo ili svećeništvo. Neke Gospodin poziva da ostanu sami i žive posvećenim životom. Molitva koja slijedi je za one koji su izabrali bračnu zajednicu. Mladi i neoženjeni koji su zadobili nutarnje iscjeljenje mogu moliti za tjelesno ozdravljenje ako pate od neke bolesti. Svoju bolest u iščekujućoj vjeri predaj ranama Isusovim jer je svaki dio njegova tijela ranjen zbog tebe. Traži i primi svoje ozdravljenje. Mnoga tjelesna ozdravljenja događaju se nakon molitve za nutarnje iscjeljenje)

Gospodine Isuse, hvala Ti za moj brak i za životnoga partnera. Hvala Ti što si nas združio i što nam daješ svoju milost i snagu. Hvala Ti na daru djece koju si nam dao; hvala Ti na novcu, bogatstvu, udobnosti, poslu, obrazovanju, radnom mjestu i svemu ostalom što si nam daro-

vao. Kao oženjen čovjek dolazim k Tebi moleći Tvoj ozdraviteljski dodir i obnovu. (Neka sada moli muž; ako je žena blizu, može na njega položiti ruke i moliti za njegovo ozdravljenje i oslobođenje) Dok Ti zahvaljujem za svoju ženu, najveći dar koji si mi dao, molim te da me ozdraviš od svih razočaranja i rana koje sam primio od nje i njene rodbine. Ja sam imao svoje zamisli i očekivanja o braku. Od žene sam htio da bude šarmantna, privlačna, seksepilna, lijepa, čista, otvorena, širokogrudna itd. Ali uskoro nakon ženidbe primijetio sam da se potpuno promijenila. Postala je poput zatvorene knjige i nije mi više pokazivala ljubav. Nije se više brinula za moje zdravlje, hranu i slično. Uvijek se samo žalila, gunđala i bila nezadovoljna. Nisam znao kako joj ugoditi i učiniti je sretnom. Izgubio sam svu radost i sreću bračnog života. Ponekad mislim da bih, da se nisam oženio, postao svećenikom ili bih ostao neoženjen. Moja žena ponekad viče na mene. Uvijek se ruga sa mnom jer nisam jako privlačan. Budući da nije dugo bilo djeteta, počela je mene optuživati. Da joj vratim milo za drago, počinio sam preljub s drugim ženama i postao homoseksualac (sada biseksualac); počeo sam i s lošom navikom samozadovoljavanja. Budući da mi ona nije davala ljubav koju sam očekivao, u svojoj sam podsvijesti vjerojatno čeznuo za majčinom i sestrinskom ljubavlju. Zato sam utjehu počeo tražiti u starijim ženama ili zavodeći mlade djevojke. Gospodine, žao mi

je zbog moga grešnog ponašanja i krivih stavova; oprosti mi i učini me novim mužem mojoj ženi. Opraštam joj sve rane koje mi je zadala. (Dobro je da žena zamoli muža za oproštenje za sve rane koje mu je uzrokovala. Muž neka joj oprosti. Oproštenje uvijek donosi ozdravljenje. Ako nije prisutna, zamisli je da se približava i moli za oproštenje) Gospodine Isuse, dopusti da Tvoja dragocjena Krv poteče kroz mene i opere me da budem dobar i svet. Hvala Ti Isuse. Slavim Te Isuse.

U svojoj bespomoćnosti i slabosti prestao sam igrati ulogu muža i dopustio sam joj da preuzme kontrolu nad obitelji i nada mnom. Sada sam ja poput žene koju vodi druga žena – pod njenim krilima nalazim sigurnost i utjehu. U srcu nisam sretan i zadovoljan takvom situacijom, dapače, žao mi je što sam se oženio. Često sanjarim o dobroj i poslušnoj ženi. U moje misli dolaze žene koje srećem u uredu ili na ulici – sanjarim o njima; time činim grijeh preljuba. Nemam zadovoljstva u vođenju ljubavi sa svojom ženom zbog neiscijeljenih sjećanja na moj prošli izopačeni seksualni život. Ponekad prisiljavam ženu na seksualne odnose i tražim od nje neprirodan seks, iako ona to ne želi ili je bolesna. O Gospodine, ozdravi me i oslobodi od svih nenormalnih stavova i ponašanja. Nezadovoljan sam i zato vičem na ženu i djecu, sumnjičav sam zbog kompleksa manje vrijednosti; ponekad sam bijesan pa je tučem. Nekad je istjeram iz kreveta i

sobe – ponekad mjesecima nisam kod kuće. Da bih prikrio svoja zla djela, skrivam se pod krinkom društvenog radnika i organizatora; nikada nisam kod kuće, pretvaram se da pomažem drugima u bolnicama ili na ulici, da sam angažiran u crkvi itd. Moja krivnja i sram pokrivaju se lošim navikama – droge, alkohola, žena i rasipnosti. Trošim mnogo novca u prežderavanju i opijanju po restoranima, kupovanju skupocjenih i luksuznih stvari, nepotrebnim putovanjima itd. Kroz sve te godine nezadovoljstva obolio sam od različitih bolesti i teškoća. (spomeni ih Isusu i zamoli za ozdravljenje) Molim Te da me ozdraviš duhovno i tjelesno. Hvala Ti Isuse što me liječiš. Pomogni mi da budem dobar muž svojoj ženi, nježan otac svojoj djeci. (Otac može tražiti oproštenje od svoje žene i djece ako ih je sablaznio i ranio)

Gospodine, dok sam bio mlađi, pa i kasnije, upoznao sam svećenike i časne sestre čije ponašanje nije bilo dolično; sablaznila me i ranila mlakost njihova življenja, nedostojno ponašanje prema ljudima, diskriminacija ili favoriziranje siromašnih ili bogatih itd. Zbog svega toga izgubio sam poštovanje prema njima, Crkvi i sakramentima. Sada im Gospodine svima opraštam; daj mi milost da ljubim Crkvu i sakramente i da živim dobrim duhovnim i moralnim životom. Ja sam bivši svećenik (bogoslov ili redovnik) i nemam više ljubavi za Crkvu i sakramente. Gospodine, dovedi me natrag stvarnoj vjeri. Hvala Ti

Isuse, slavim Te Isuse. U mome bijesu i ljutnji otišao sam od svoje žene, rastao sam se od nje. Sada znam da sam to učinio protiv Tvoje svete volje. Dok Ti meni opraštaš, pomogni mi da ja oprostim njoj i da je ljubim. Daruj mi milost da živim svetim životom, čak i ako sam rastavljen. Ženu sam izgubio u prometnoj nesreći. Žalostan sam zbog smrti moje žene i djeteta. Gospodine, obriši moje suze i učini me sretnim i radosnim. Ako je Tvoja volja da se ponovno oženim, pomogni mi da pronađem dobrog životnog partnera ili mi daruj milost da živim sam, životom svetog udovca. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse.

Nakon poništenja moga prvog braka, oženio sam se drugom ženom; oženio sam se nakon smrti svoje žene. U svome drugom braku imao sam različitih problema i teškoća. O Gospodine, potpuno me ozdravi i daj mi milost da prihvatim svoju sadašnju ženu i da je ljubim. Hvala Ti Isuse na tvojoj milosti. Gospodine, žalostan sam jer sam oženjen izvan Crkve, živim sa ženom kao da smo u braku. Znam da sam veliki grešnik, smiluj mi se i spasi me svojom ljubavlju koja oprašta. Oženjen sam protiv Božjega zakona i pravila Crkve i zabranjen mi je sakramentalni život. U srcu nosim krivnju, strah i tugu. Bio sam bijesan na Papu i Crkvu jer sam mislio da su okrutni prema meni; sada im opraštam jer znam da sam kriv ja, a ne oni. Odlučio sam ispraviti moje krive putove; smiluj mi se Gospodine i blagoslovi me. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse. (Ako

postoji još neko određeno područje u životu koje treba biti ozdravljeno, muž neka to stavi pred Gospodina i moli za ozdravljenje. Na kraju, muževi neka obećaju Isusu da će živjeti svetim životom. Vjerujući u ozdravljenje i duhovne blagoslove, provedi više vremena u zahvaljivanju i slavljenju. Kao nov i svet muž, neka svojoj ženi daruje poljubac mira i ljubavi)

Gospodine Isuse, dolazim k tebi kao žena. (Ako je muž prisutan, neka se pomoli za nju) Molim Te za oproštenje svih grijeha koje sam počinila kao žena i majka. Imala sam svoje ideje i želje o tome kako bi moj muž trebao izgledati. Dok smo hodali, obećavao je mnogo toga, ali u braku se pokazao potpuno drugačijom osobom. Sve što je želio je seks i novac. Uvijek je iskorištavao moju slabost i izrabljivao me. Osjećala sam se prevarenom i izdanom. Tako sam se i ja pretvorila u drugačiju osobu, ranjenih osjećaja i lošega ponašanja. Prestala sam ljubiti njega i djecu. Bila sam tužna i žalosna. Prestali smo spavati u istom krevetu; nisam mu više iskazivala naklonost. Sada znam da sam ja odgovorna za njegovo nemoralno ponašanje. Oprosti mi Gospodine i iscijeli me. Oslobodi me od žalosti, razočarenja, osjećaja krivnje, ljutnje i straha. Patila sam od kompleksa manje vrijednost jer je moj muž bio pametniji i zgodniji. Osjećala sam se kao da ljudi prave razliku između nas i da su pristrani na moju štetu, iako to nitko nije pokazivao. Moja svekrva i muževljeve sestre loše su se ponašale prema meni. Bile su protiv našeg braka od samoga početka. Moj ih je muž uvijek podržavao i stajao na njihovoj strani pa sam se osjećala odbačenom i usamljenom. Mislila sam da me na ovome svijetu nitko ne voli. U svome očaju razmišljala sam oduzeti sebi život, čak sam i pokušala samoubojstvo. Zbog teškoga života pobacila sam svoju vlastitu djecu. Zbog toga u sebi nosim krivnju i strah od kazne. Ponekad me razdiru misli o tome da su djeca koju sam pobacila uzrok prokletstva nada mnom i mojom obitelji. (Takve žene i muževi mogu krstiti dijete (djecu) koju su pobacili. U duhu treba jedno po jedno dijete prikazati Isusu, zamoliti ga za oproštenje; i dijete treba zamoliti za oproštenje. Postoje mnogi slučajevi kada su se djeca ukazala majci i ocu i rekla im: “Mama, tata, ja vam opraštam!” Djetetu treba dati ime i krstiti ga. Takvo krštenje može učiniti bilo tko. Ako je za vrijeme te molitve prisutan svećenik ili đakon, možete njega zamoliti da krsti dijete. Nakon krštenja vjerujte da vam je pobačeno dijete oprostilo i da je u društvu anđela i svetih. Osobno sam krstio mnogu takvu djecu i imao sam veliku radost vidjeti ih u društvu anđela. Neka od te djece stalno me pomažu u molitvi. Čuo sam mnoga svjedočanstva ljudi koji su mi pričali da im njihova djeca koju su pobacili dolaze u obliku anđela i donose im utjehu. (1 Kor 15,29) Nakon molitve roditelji više ne bi trebali osjećati krivnju zbog pobačaja; radije slavite Isusa zbog te djece koja

su u nebu i u potrebama tražite od njih da se mole za vas. Takvi bračni parovi neka u sebi više ne nose krivnju zbog pobačaja)

Namjeravajući svome mužu vratiti zlo za zlo, išla sam drugim muškarcima tražeći seks, počela sam uzimati alkohol i drogu, prestala se brinuti za svoje zdravlje; ponekad sam razbijala stvari po kući. Jednom sam u bijesu prema mužu i njegovoj obitelji porazbijala sve čaše i tanjure, razbila televizor i kompjutor i histerično vrištala. Došla je policija, mislili su da sam poludjela i odveli me u bolnicu za umobolne. Gospodine, oprosti mi i ozdravi me. Još me peče savjest i nosim osjećaj krivnje zbog moga prošlog ponašanja. Kad ljubav nisam dobila od svoga muža, pošla sam drugim muškarcima. Čak sam zgriješila s njima. Počela sam s navikom samozadovoljavanja. Gospodine, oprosti mi, odstrani moju krivnju, operi me i očisti. Moj je muž bio neodgovoran i egocentričan. Morala sam sama nositi teret čitave obitelji. Uz to me uvijek za sve kritizirao, nikada mi nije davao podršku. Ponekad je bio okrutan, riječima i djelima, tukao me i čak otjerao iz kuće. Jednom je doveo neku ženu i preda mnom vodio ljubav s njom. To me ispunilo bijesom, samo-sažaljenjem, razočaranjem i beznađem; u meni je to ostavilo bolna sjećanja. Sada opraštam svome mužu i molim njega za oproštenje mojih zlih djela. (Ako su oboje prisutni, mogu si uzajamno oprostiti) O Gospodine, ozdravi me i učini me novom ženom svome mužu i brižnom majkom svojoj djeci. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse! (Vjeruj u svoje nutarnje ozdravljenje i doživjet ćeš Isusov topli dodir ljubavi)

Kad su stvari s mojom obitelji pošle krivo, savjet sam išla tražiti od gatara, vračara i drugih medija. Da bih pronašla rješenje svojih problema okrenula sam se ezoteriji i new age-u. Čak sam prestala moliti i primati sakramente. O Gospodine, ponekad sam se jako ljutila na Tebe i okrivljavala Te za čitavu situaciju. Okrivljavala sam Te za brak, smrt svoga sina, za sve što je pošlo naopako! Oprosti mi Gospodine i daruj mi novi život. Oslobodi me od svih okova i sotonskih sila. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse! (Sada se odreci Sotone i svih njegovih djela i priznaj svoju vjeru u Isusa Krista kao jedinog Gospodina)

Gospodine, u velikoj sam žalosti zbog smrti moga muža. Iako sam se ponovno udala, određena sjećanja na prošli život straše me i žaloste. U ovom drugom braku imam mnogo problema s prilagodbom na ovoga muža. Moja se djeca osjećaju zakinutom. Gospodine, dođi i ozdravi me da bih mogla biti odgovorna žena i brižna majka djeci iz oba braka. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse.

Gospodine, ja sam udovica. U svome srcu nosim bol zbog smrti moga muža. O Gospodine, ozdravi me od svih boli, tuge, razočaranja i usamljenosti. Ako je tvoja volja da nastavim ovako živjeti, daj mi milost da živim kao sveta udovi-

ca. Ako želiš da se ponovno udam, nađi mi dobroga životnog partnera koji će voljeti djecu i mene. Spremno se predajem Tebi i Tvojoj svetoj volji. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse.

Gospodine, dolazim k Tebi kao žena koja se rastala. Znam da sam učinila što nisam smjela. Čak i da je moj muž htio razvod, nisam to smjela učiniti. Gospodine, žao mi je zbog grijeha koje sam počinila. Opraštam svome mužu i u svome srcu čuvam ga kao svoga jedinog muža. Ako jednoga dana, kao promijenjena i dobra osoba dođe k meni sa željom da opet živi sa mnom, spremna sam ga prihvatiti i živjeti s njim. Hvala Ti Isuse na Tvojoj milosti. Slavim Te Isuse!

Gospodine, žao mi je što nisam sklopila sakramentalni brak u Crkvi. Sada razumijem koja je milost i blagoslov toga sakramenta. Odlučila sam ispraviti situaciju sa svojim brakom; blagoslovi me Isuse. Nakon rastave, Gospodine, udala sam se za čovjeka izvan Crkve jer nisam mogla dobiti poništenje braka. Bila sam veoma bijesna na Papu i Crkvu. Sada shvaćam da sam ja ta koja je griješila protiv Božjih i crkvenih zakona. Opraštam Papi i Crkvi i odlučujem da ću moliti za njih jer znam da su oni čuvari Božjih zakona. Gospodine, molim Te oprosti mi i blagoslovi me. Vjerujući u Tvoju beskrajnu milost, molim Te da me prihvatiš kao svoje dijete. Hvala Ti što me prihvaćaš i blagoslivljaš. Hvala Ti Isuse, slavim Te Isuse! (Udovice i udovci, rastavljeni i nekoliko puta ženjeni svoje probleme trebaju potanko izložiti pred Gospodinom i usrdno moliti za nutarnje iscjeljenje)

(Svećenici i redovnice, samci i posvećene djevice neka mole za nutarnje ozdravljenje u skladu sa svojim staležom i životnim prilikama. Iz različitih razloga nisam napisao molitvu koja bi se odnosila na njih)

U gornjoj molitvi pokušao sam iznijeti najrazličitije probleme koji se mogu pojaviti kod veoma različitih ljudi. Ali nikada nije moguće obuhvatiti sve životne situacije. Poneki ljudi neće pronaći u ovoj molitvi poseban problem koji postoji u njihovim životima. Sve te probleme treba iznijeti u molitvi za nutarnje ozdravljenje. Nakon molitve nutarnjega ozdravljenja, treba ne samo vjerovati i zahvaljivati za iscjeljenje, nego i slaviti Boga za potpuno novi život. U molitvi za nutarnje ili tjelesno ozdravljenje ne može se uvijek očekivati trenutačno ozdravljenje. Često vidim ljude koji su razočarani i žalosni jer se iscjeljenje ne događa istoga trenutka. Postoje različiti oblici ozdravljenja: trenutačno, postupno, odgođeno ili ponovno. Postupna ozdravljenja mogu trajati od nekoliko minuta do nekoliko mjeseci. (2 Kr 25,5) Ponekad ozdravljenje može napredovati korak po korak kao što je to bilo sa slijepcem iz Evanđelja, (Mk 8,25) a ponekad se nakon iskustva ozdravljenja može ponovno zapasti u prijašnje stanje bolesti. Kako se god dogodilo, osoba ne smije misliti da nije ozdravljena, niti izgubiti nadu. Upravo suprotno, treba čekati vrije-

me koje je Bog odredio da bi iskusio svoje ozdravljenje. Potrebno je moliti s još više vjere i nade jer Bog sve čini u svoje vrijeme i na svoje načine. (Prop 3,1; Iz 55,8)

Za vrijeme i nakon molitve nutarnjega ozdravljenja, mnogi će biti i tjelesno iscijeljeni. Dobro je moliti i za tjelesno ozdravljenje, posebno predajući dijelove tijela koji su bolesni. Može se moliti nekoga s darom liječenja da nad osobom moli polaganjem ruku. (Mk 16,18; Jak 5,14-15) Ako vam takva osoba nije dostupna ili ste sami, možete svoje vlastite ruke položiti na bolesni dio tijela, moliti i tražiti ozdravljenje kao svoje pravo. Vrlo je učinkovito i poželjno da se osoba nakon molitve za nutarnje iscjeljenje potpuno preda Isusovoj zaštiti i blagoslovima. Ruke se u molitvi mogu položiti na svaki dio svoga tijela, od glave do nogu, i u molitvi srca čitavoga sebe prikazati i predati Kristovoj Krvi. U vjeri treba zamišljati kako Kristova Krv teče iz njegovog svetog srca i čisti svaki dio našega tijela. Dobro je znak križa staviti na svaki dio našega tijela i predati ga Gospodnjoj brizi. Bio sam svjedokom mnogim čudesima i ozdravljenjima za vrijeme takve molitve predanja. Na kraju molitve otpjevaj pjesmu predanja Duhu Svetome.

Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude; i ne predajite grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti. Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod milošću! (Rim 6,12-14)

Po ljudsku govorim zbog vaše ljudske slabosti: kao što nekoć predadoste udove svoje za robove nečistoći i bezakonju – do bezakonja, tako sada predajte udove svoje za robove pravednosti – do posvećenja. (Rim 6,19)

(Dobro će vam doći molitve koje možete naći u mojoj knjizi *Molitve koje će promijeniti tvoj život – 25 karizmatskih molitava*, posebno molitva za svetost života)

Nakon molitve bilo bi dobro pročitati sljedeće retke iz Biblije:

Mt 9,18-26; 12,22-30; 20,29-34

Mk 1,29-34; 2,1-12; 6,53-56; 7,24-37; 8,22-26; 10,46-56

Lk 5,12-16; 7,18-23; 8,43-48; 13,10-17; 14,1-6; 17,11-19

Iv 9,1-7; 11,1-44

Pročitajte i sljedeće psalme:

Ps 5,1-2; 6,3-9; 7,1-8; 22,1-22; 25,7-18; 31,10-14; 38,1-22; 41,5-10; 51,1-19; 63,1-9; 91,1-24; 86,1-16; 88,1-11; 102,1-9; 118,1-29; 142,1-8; 147,1-11; 150,1-6

Novo nebo i nova zemlja

Danas se mnogo govori o ponovnom rođenju, seljenju duša, reinkarnaciji itd., pod utjecajem istočnjačkih religija, posebno hinduizma. Ta vjerovanja tvrde da se ljudska duša može poslije smrti nastaniti u nižim bićima, poput životinja. To se seljenje događa kao rezultat kazne za grijeh. Oni, dakle vjeruju da se čovjek koji je živio grešnim životom može ponovno roditi kao životinja ili ptica! Neki pripadnici hinduističke vjere ne vjeruju u seljenje duša, ali vjeruju da se netko može nakon svoje smrti ponovno roditi kao drugi čovjek. Na primjer, čovjek koji se ponašao ružno prema siromasima, ili kralj koji je okrutno vladao, mogu se roditi kao siromah ili rob! Mi znamo da su sva ta vjerovanja suprotna zdravom kršćanskom učenju. Svaka je duša jedinstvena; Bog ju je stvorio iz ljubavi da mu služi i da živi vječnim životom. Svakoga čovjeka Bog ljubi osobnom ljubavlju, i kad se dogodi da odluta od njega, natrag ga privlači konopcima ljubavi. (Lk 5,32; 15,7) Oni koji odbijaju prihvatiti Boga sve do konca svojih života nemaju više prilike ni u kojem obliku vratiti se na zemlju i ponovno živjeti život. No i nakon smrti mogu biti spašeni beskrajnom milošću Božjom, jer On je došao da spasi sve. (Iv 3,17; 8,11) Isus je došao na zemlju

pozvati čovjeka na obraćenje, promjenu života; došao je dati mu NOVI ŽIVOT. Rekao je da čovjek mora biti nanovo rođen ovdje na zemlji, ne poslije smrti.

Odgovori mu Isus: "Zaista, zaista, kažem ti: tko se ne rodi nanovo, odozgor, ne može vidjeti kraljevstva Božjega!" Kaže mu Nikodem: "Kako se čovjek može roditi kad je star? Zar može po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?" Odgovori Isus: "Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje. Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha rođeno, Duh je." (Iv 3,3-6)

Svaki je kršćanin dva puta rođen: jednom prirodnim rođenjem od svojih roditelja a drugi put nadnaravnim rođenjem; iz Duha Svetoga. Prvim rođenjem postao je dijete svojih roditelja; ovim drugim rođenjem postao je dijete Božje. (Iv 1,12-13; Gal 4,6) Naravni čovjek svoju je prirodu naslijedio od obiteljskog stabla, predaje, kulture i životnoga iskustva. Nadnaravni čovjek posjeduje božanske osobine koje su mu dane Božjom milošću po Duhu Svetom. U svakomu čovjeku postoji stalna borba između te dvije naravi. (Gal 4,29; 5,17) Kršćanin je pozvan živjeti po Duhu a ne po tijelu. (Rim 8,8-9) Ako je tko spreman usmrtiti želje tijela i prepustiti se djelovanju i nadahnuću Duha, on će biti nanovo rođen Duhom. (Rim 8,13)

Sve negativnosti koje sam spomenuo u ovoj knjizi pripadaju čovjekovu tijelu. Kada sam govorio o nutarnjem ozdravljenju htio sam čitatelju posvijestiti taj poziv na novo rođenje. Gospodin želi da svatko od nas odbaci staroga sebe sa svim negativnim težnjama i utjecajima i da se obučemo u novo stvorenje, na sliku i priliku Božju. ***... da vam je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga varave požude vode u propast, a obnavljati se duhom svoje pameti i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine.*** (Ef 4,22-24) Moguće je živjeti pravednim i svetim životom, samo ako surađujemo s Bogom. Ono što se čovjeku čini nemoguće, s Bogom je moguće. (Lk 1,37; Mt 19,26)

Nutarnje ozdravljenje pomaže čovjeku da se vrati u prvotno stanje koje je Bog zamislio. Nutarnje ozdravljenje nije kraj procesa. Nakon ozdravljenja treba se po Duhu Svetom nanovo roditi. ***A svi mi, koji otkrivenim licem odrazujemo slavu Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u istu sliku – iz slave u slavu.*** (2 Kor 3,18) To se zapravo dogodilo u našem krštenju. U krštenju se umire grijehu da bi se živjelo pravednosti; usmrćeni smo s Isusom da bismo s njime uskrsnuli na novi život. (Rim 6,1-4; Kol 2,12) U krštenju razapinjemo svoje tijelo s njegovim strastima i požudama i započinjemo novi život. (Gal 5,24) Sveti Pavao apostol kaže: ***Umrtvite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu – to idolopoklonstvo!*** (Kol 3,5) Kršćanin po milosti živi u Kristu i Krist živi u njemu; tako na sebi uvijek nosi slavni život uskrsloga Krista. (Kol 3,1-4; Rim 8,1-4)

Židovski narod u Starom zavjetu primao je obrezanje kao znak pripadnosti Bogu. Bilo je to obredno odstranjenje kožice! Proroci su govorili da treba skinuti obrezak sa čovječjeg srca. ***Obrežite se Jahvi, skinite obrezak sa srca svojega.*** (Jer 4,4) U čovječjem srcu, u njegovoj se nutrini nalaze sve zle želje, grešne sklonosti i stupice tijela i svijeta koje na nj vrebaju. ***Nego svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlači i mami. Požuda zatim, zatrudnjevši, rađa grijehom, a grijeh izvršen, rađa smrću.*** (Jak 1,14-15) Postoje zamke i požude koje su u čovjeku stare i uhvatile su duboki korijen; postoje trenutne i nove. I nove se moraju odstraniti. ***Iščupajte sve čokote jer nisu Jahvini.*** (Jer 5,10) Ako je osoba spremna na nutarnju "operaciju" svoga srca, moguće joj je nanovo se roditi na novi život kojim može Boga ljubiti i držati sve njegove zapovijedi. ***Jahve, Bog tvoj, obrezat će tvoje srce, srce tvoga potomstva, tako da ljubiš Jahvu, Boga svoga, iz svega srca svoga i iz sve duše svoje i da živiš.*** (Pnz 30,6) Bog obećaje odstraniti staro srce i čovjeku dati novo srce da bi držao sve njegove zapovijedi i hodio njegovim putovima i odredbama – tako

će živjeti novim, svetim životom. (Ez 11,19-20; 36,22-32)

Kršćansko krštenje je nutarnje obrezanje u kojem se skida stari čovjek i oblači novi stvor i daruje novi život u Kristu. (Kol 2,11-13) Po krštenju postajemo Tijelo Kristovo i narod koji sv. Petar opisuje kao ***rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu.*** (1 Pt 2,9) Novi život, međutim, ne može preživjeti sam po sebi. On mora biti ukorijenjen u Kristu i s Njime moramo biti povezani kao mladica s lozom.

Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nasta! (2 Kor 5,17) Potrebna nam je potpuna obnova srca i uma. ***Ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da mognete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno.*** (Rim 12,2) Ono što je kršćaninu u životu zaista potrebno nije krpanje i popravljanje staroga života, nego temeljna, potpuna i duboka promjena života. Novo vino ne može se ulijevati u stare mjehove, niti se zakrpe od novoga sukna mogu prišivati na staru haljinu. (Mk 2,21-22) Pšenično zrno mora pasti na zemlju i raspasti se, umrijeti da bi donijelo novi i svježi plod. (Iv 12,24)

Brušenje i odstranjivanje svoje stare naravi sigurno je bolno ali, treba znati da ćemo, ako svoj život izgubimo ovdje na zemlji, pronaći život

vječni. (Iv 12,25) ***Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja. Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo – vječno.*** (2 Kor 4,16-18)

O kada bi svaka osoba na ovoj zemlji prošla kroz proces nutarnjega ozdravljenja i ponovnog rođenja, nestali bi svi problemi sadašnjega svijeta. Ne bi više bilo nepravde, nemorala, ubojstva, ratova, okrutnosti, terorizma, droge, alkoholizma, razorenih domova itd. Rat nuklearnim oružjem nikada ne može donijeti rješenje problema ovoga svijeta! Pogledajte sadašnje ratove koje Sjedinjene Američke Države kao super-sila vodi u različitim dijelovima svijeta! Koji su rezultati tih ratova? Uništenje čovjeka i imovine, nepravda, terorizam, nejednakost, siromaštvo, narastajući broj izbjeglica itd. Kad bi barem atomska bomba Božje ljubavi po Duhu Svetom eksplodirala u srcu svakoga čovjeka – tada bi ovaj svijet postao svijet istinske slobode, pravde, napretka, ljubavi mira i radosti. To je novo nebo i nova zemlja o kojoj govori Isus: ***I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer – prvo nebo i prva zemlja uminu; ni mora više nema. I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. I začujem jak glas s prijesto-***

lja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu."

Neka svjedočanstva

Ja sam Mathew. Četrdeset šest mi je godina. Teško mi je sjetiti se vremena kad sam se smijao! Moj je obiteljski život bio pravi pakao. Bio sam teški alkoholičar i ovisnik o pušenju. Nakon svoje Prve Svete Pričesti nikada se nisam propisno ispovjedio. Izgubio sam sluh na lijevo uho i liječnici mi nisu mogli pomoći. Svakodnevno sam uzimao tablete zbog jakih migrena i bolova u leđima. U veljači 1986. Bio sam na seminaru oca Jamesa Manjackala. Postao sam nova osoba. Sada više uopće nemam želju za pušenjem ili alkoholom. Potpuno sam ozdravljen od svojih tjelesnih bolesti. Svakodnevno molim i primam Svetu Pričest. Dio svojih prihoda redovito dajem ocu Jamesu za njegova misijska djela. (Pnz 14,22-29; 28,5-6; Mal 3,8)

Mathew Pallipadam
Kerala, Indija

Ja sam Dorothy iz Bombaja. Sve dok nisam došla na duhovnu obnovu oca Jamesa, bavila sam se okultizmom, crnom magijom i praznovjerjem. Nosila sam talismane, magijske zapise i amulete. Pila sam vodu koju je blagoslovio Saibaba. Nisam znala da je sve to zlo iako sam katolkinja. U mojoj kući nije bilo mira. S mužem

sam se uvijek svađala, čak i oko glupih sitnica. Djeca nikada nisu bila poslušna. Svih četvero patili su od astme, psorijaze, bolova u trbuhu itd. Uvijek smo bili u dugovima i novčanim problemima. Niti muž ni ja nismo mogli zadržati stalan posao. Ili smo uvijek bivali otpušteni ili smo sami napustili posao.

Kad smo se na seminaru odrekli svega zla i okultnih praksa, pronašli smo rješenje svih naših problema. Sada smo veoma sretan par. Djeca su nam sretna i zdrava. Nismo više u dugovima, naprotiv, svakoga mjeseca pomažemo djela evangelizacije. Slava Gospodinu koji nas je oslobodio!

Dorothy Paul
Bandhra Bombaj

Ja sam Olga iz Mangalorea. Odrasla sam u sirotištu. Nikad nisam osjetila ljubav svojih roditelja. Mnogo sam propatila od sestara koje su vodile sirotište i školu koju sam pohađala. Često sam razmišljala o bijegu ili o samoubojstvu. Kako nisam mogla dobiti posao, otišla sam u crvenu četvrt u Kalkuti i postala prostitutka. Prestala sam s molitvenim životom i sakramentima. Na kraju sam završila u bolnici sa spolnom bolešću i rakom pluća. U to vrijeme bila sam na seminaru oca Jamesa u Bandelu i tamo sam primila milost novoga života. Tjelesno i duhovno sam iscijeljena. Posljednjih dvanaest godina živim kao sluškinja u jednom samostanu i radim kao sakristanka u župi. Vodim jednu molitvenu grupu na koju dolazi više stotina ljudi. Moje je svjedočanstvo mnoge potaknulo da promjene svoje živote. Slava Bogu koji živi u vijeke!

Olga – Kalkuta – Zapadni Bengal
Indija

Na seminar oca Jamesa u Beču pošla sam samo iz zabave. Bilo je to 1999. Prijatelji su mi rekli da otac James lijepo govori i pjeva. Drugoga dana seminara zaista me dotaknuo njegov nagovor na temu "poziv na obraćenje". Otkad sam se rastala od muža, prestalo je svako zanimanje za religiju. Nisam mu mogla oprostiti neljudsko ponašanje prema meni u braku. Da bih mu vratila milo za drago, glumila sam prostitutku i lezbijku. Uzimala sam droge, opijala se s dečkima i djevojkama i s njima se upuštala u seksualne odnose. Počinila sam tri pobačaja. Savjest me je jako pekla. Na seminaru sam zavapila Bogu i zamolila ga za oproštenje. Za vrijeme molitve za nutarnje iscjeljenje, shvatila sam da sam ja uzrok raspada našega braka jer sam zapravo od svoga muža tražila očevu ljubav. Svoga oca nikada nisam vidjela, niti primila njegovu ljubav, jer je napustio majku još dok me nosila u utrobi. Nisu bili u braku, dakle, ja sam plod njihove požude i nemorala. Na tome sam seminaru spoznala da je u obiteljskom stablu moga oca bilo tri rastave braka, a u obitelji moje majke čak pet. I u jednoj i u drugoj obitelji bilo je mnogo ra-

sipnosti, nemorala i pobačaja. Zapravo, moj je muž došao iz dobre obitelji. Problemi su počeli nakon našega vjenčanja. U ponašanju je isprva bio fin. Ali ja sam prema njemu bila veoma zahtjevna, posebno u pogledu seksa. Prisiljavala sam ga na razne oblike nenormalnog seksualnog ponašanja, što mi je zamjerao. U isto vrijeme ponekad sam htjela sjediti na njegovu krilu i igrati se kao dijete. Zaista sam bila grozno čangrizava žena. On se jednostavno nije mogao nositi sa svim mojim zahtjevima. U svojoj nemoći, počeo je piti. Narav mu se potpuno promijenila. Svakodnevno smo se svađali. Konačno, na moju inicijativu, pokrenuli smo brakorazvodnu parnicu. Na seminaru, u srcu sam se pomirila s Bogom i s mužem. Posljednjeg dana seminara nazvala sam ga i zamolila za oproštenje zbog svega što sam mu učinila. Po savjetu oca Jamesa povukli smo zamolbu za poništenje našega braka. Kasnije smo zajedno bili na seminaru oca Jamesa. Sada živimo sretnim obiteljskim životom. Moj muž poučava katekizam a ja radim u dječjem vrtiću. Imamo djevojčicu od pet mjeseci. Svakoga dana zajedno molimo kod kuće i idemo na Svetu Misu. Postimo i prikazujemo Mise za duše naših predaka. Svakoga mjeseca dio naših prihoda šaljemo u sirotište. Naš Bog je silan Bog!

Claudia i Joseph
Beč, Austrija

Bog je zaista učinio velika čudesa u mome životu otkad sam bio na karizmatskom seminaru oca Jamesa. Živio sam u tami ali sada sam u svjetlu. U mojoj me obitelji nitko nije ništa naučio o kršćanskoj vjeri. Moj se otac tri puta ženio, a majka dva puta. Djed nije vjerovao ni u jednoga Boga, bio je komunist. Čuo sam da je nad našom obitelji izrečeno prokletstvo zbog ubojstva njegovog ujaka. Od mladosti sam upao u loše društvo i ponašanje. Bilo je tu pornografije, plesanja po disco klubovima, opijanja po kafićima. Zaljubio sam se u muslimanku i s njom pošao u krevet. Kad je zatrudnjela, rekao sam joj da pobaci dijete. Tada je na mene bacila čini. Otad nisam mogao postići erekciju. Već sam mislio da neću moći živjeti normalnim bračnim životom. Sedam godina uzimao sam tablete protiv depresije. Progonile su me samoubilačke misli. Nisam uopće molio niti išao u crkvu; mislio sam da me Bog ionako već osudio na pakao. Imao sam grižnju savjesti. Ponekad bih noću ugledao svoje pobačeno dijete kako mi dolazi poput duha i plaši me.

Ali u travnju 1998. Sveti Duh ušao je u moj život i potpuno ga promijenio – učinio ga novim. Sada sam iscijeljen u duši i umu. Oženio sam se prije godinu dana i žena sada nosi dijete. Živimo vrlo sretno. Oboje svaki dan molimo i idemo na Svetu Misu. Svakoga mjeseca prikazujemo Misu za dušu moga djeda. Otac James krstio je moje nerođeno dijete u molitvi, sada mi ono pomaže

kad sam u nevolji. Znam da je on slatki Božji anđeo. Ime mu je Rafael. Redovito pomažem ocu Jamesu u njegovim misijama u arapskim zemljama. Slavit ću Gospodina i hvaliti ga zauvijek. Sa zahvalnošću,

Peter, Augsburg
Njemačka

Đavao obilazi kao ričući lav

Na seminaru koji sam održavao u Međugorju u Bosni i Hercegovini, jednog je dana mnogo ljudi čekalo na polaganje ruku i molitvu. Dok sam molio, iznenada se pojavila jedna žena i počela bijesno i vrlo prostački vikati na mene. Stisnula je šake kao da će me udariti i počela pljuvati na mene. Tada su je neki ljudi pokušali zaustaviti ali je pokazala toliku snagu da ju osmorica jakih ljudi nije moglo obuzdati. Vikala je: "Ti, prokleti Indijac, došao si ovdje da nas uništiš i otjeraš? Može te biti stid – dolaziš ovdje a ne poznaješ naš jezik ni kulturu!" Onda je, smijući se jezovito, rekla: "Znam da ste siromašni i da umirete u Indiji, zato si i došao ovdje..." Počela je vrištati i skidati svoju odjeću.

Pokazivala je sva obilježja zlog duha opisana u Markovom Evanđelju 5,1-10. U pomoć mi je došao fra Slavko Barbarić, duhovnik Marijanskog centra u Međugorju! Svojim je ručnikom obrisao pljuvačku s moga lica i oprao mi lice svježom vodom. Uzeo sam svoje raspelo i krunicu i počeo moliti za tu ženu. Zapovjedio sam zlom duhu da ode! Odjednom je pala na zemlju, jezik joj je bio isplažen a lice sasvim poplavilo. Nastavila je pljuvati i izgovarati prostačke riječi. Iako je rodom bila iz Engleske, nije govorila engleski, već talijanski, koji nisam razumio. Đavao nas uvijek pokušava prevariti! Međutim, fra Slavko zna nekoliko stranih jezika pa mi je pomogao u molitvi egzorcizma koja je trajala nekoliko sati. Odlučili smo postiti i činiti pokoru. U takvim je slučajevima potrebno mnogo molitve, vjere i posta da bi ljudi bili oslobođeni! (Mt 17,20).

Kasnije, kad je zli duh izišao iz nje, razgovarao sam s njom i njenim mužem. Oboje su bili homeopatski liječnici iz Engleske, ali njihova je medicinska praksa bila pomiješana s ezoterijskim sredstvima koja korijen imaju u hinduizmu i budizmu. Te se ezoterijske prakse oslanjaju na sile prirode, koje su, pak, pomiješane sa zlim silama. *Znamo: od Boga smo, a sav je svijet (kozmos) pod Zlim* (1 Iv 5,19). Stoga je jako opasno ozdravljenje tražiti u ezoteriji koja se temelji na kozmičkim silama prirode. Velika je nesreća da okultne prakse kao što su čitanje iz dlana, astrologija, sretni brojevi, tarot karte, čaranje, vračanje, amuleti, voodoo lutke, horoskopi, okultizam, magija, bioenergija, kristalne kugle, alkemija, reiki, pranoterapija i mnoge druge u zapadnim zemljama donose mnoge nesreće i razaraju pojedince i cijele obitelji. Kršćanin mora bježati daleko od svega povezanog s New

Ageom jer su sve te "duhovnosti" povezane sa sotonizmom i spiritizmom. Kršćanin se ne smije utjecati tim jeftinim i veoma opasnim načinima zadobivanja zdravlja ili blagoslova. Naš Bog jedini ima silu da ozdravi i blagoslovi (Jr 2,23). Žena koju sam spomenuo ne samo da je prakticirala ezoteriju i praznovjerje, nego je i dugo vremena bila daleko od molitve i sakramenata.

Kao mladi svećenik također nisam vjerovao u postojanje zlih duhova. O tome nam nitko nije govorio za vrijeme školovanja. Kasnije u službi evangelizacije naišao sam na mnoge slučajeve ljudi koji su bili opsjednuti, napadani, mučeni i zarobljeni od strane đavla. Svaki bi svećenik morao imati iskustva u tim stvarima. Samo mu je tako moguće pomoći jadnim ljudima da se oslobode đavolske zavodljivosti i njegove taktike.

Da, usne svećenikove treba da čuvaju znanje, a iz njegovih usta treba tražiti Zakon: ta on je glasnik Jahve nad Vojskama (Mal 2,7).

Stanje današnjice veoma je dobro objasnio prorok Hošea žaleći se na svećenike: *Moj narod gine: nema znanja; jer si ti znanje odbacio, i ja odbacujem tebe iz svećenstva svoga; jer si Zakon svoga Boga zaboravio...* (Hoš 4,6).

Danas postoje obožavatelji Sotone koji se sakupljaju u sotonskim hramovima i služe se Sotoninom biblijom. Oni zazivaju Sotonu i predaju mu svoje duše u svojim ceremonijama punim seksualnih gadosti i nemoralnosti. Oni čak i

malu djecu žrtvuju đavlu i čine stvari o kojima je bolje ni pisati ni o tome govoriti.

Isus je, šaljući svoje učenike po svem svijetu, i njima dao silu da u Njegovo Ime izgone zloduhe (Mk 16,17; Mt 10,1). Oni su to uspješno i činili (Lk 10,17; Mk 16,17). Kršćaninu je dana vlast da gazi sile tame (Lk 10,19). Protiv đavla se možemo uspješno boriti mačem Božje Riječi (Ef 6,17). Odlično oružje od kojega đavao bježi je molitva slavljenja jer Bog stanuje u slavljenju svoga naroda. David je pjevanjem i sviranjem otjerao zlog duha koje je opsjedao kralja Šaula (1 Sam 16,23).

Zao duh ne može ništa čovjeku u kojem je Duh Sveti na djelu (1 Iv 4,4). Osoba koja se osjeća slabom i napastovanom mora ostati u stalnom zajedništvu s Isusom, po milosti koju dobivamo molitvom, sakramentima, postom i djelima milosrđa. I sam Isus nadvladao je đavla postom i molitvom, stoga je savjetovao apostolima da bdiju i mole da ne bi pali u napast (Mt 26,41).

Razliku između svjetla i tame moguće je znati samo ako postoji svjetlo. Oni koji hode po Duhu Božjem iskusit će napade zlog duha. Kad je Duh Božji sišao na Isusa nakon krštenja, odveo ga je u pustinju da ga napastuje zao duh. Vjernici, ne dajte se zavesti sumnjivim i dubioznim naukama psihologa i modernih teologa koji tvrde da đavao danas više ne postoji. Ako bismo se složili s njima, onda moramo reći da su Krist i

apostoli bili u krivu. Od samoga početka Crkva ima molitvene obrasce za egzorcizam. To je i jedna od službi koja se povjerava kandidatu za svećenstvo. U svakoj Biskupiji postoje službeni egzorcisti, određeni od biskupa. Vjernici, ne dajte se zavarati nego stojte čvrsto i oduprite se đavlu da biste pobijedili.

Priča o Brigiti, mojoj duhovnoj kćerki

Dok sam na jednoj duhovnoj obnovi govorio o Božjoj ljubavi, jedna je žena ustala sa svoga stolca i rekla: "Bog uopće ne postoji, zašto govorite o njegovoj ljubavi!" Kasnije mi je prišla i ponovno rekla: "... ako Bog i postoji, on je veoma zao!" Bila je sva u suzama, pa sam pretpostavio da je prošla kroz neku veliku životnu tragediju. Tada je ta žena, imenom Brigita, nastavila pričati svoju životnu priču.

"Roditelji su me kao novorođenče ostavili na ulici, gdje su me pronašle časne sestre i odgojile u svom sirotištu. Tamo sam se uvijek osjećala odbačeno i usamljeno. Često sam razmišljala o tome da skončam svoj život. Svaki put kad bih vidjela roditelje kako grle svoju djecu, ljube ih i poklanjaju im darove, plakala sam nad svojim promašenim životom, koji sam živjela bez roditeljske ljubavi i pažnje. Cijeloga sam života bila gladna i žedna prave ljubavi i pažnje koju bi mi netko uputio, ali to nisam dobivala. Znala

sam da su me moji roditelji odbacili jer sam rođena izvan braka.

Prema mojim neznanim roditeljima osjećala sam veliki gnjev, razmišljajući o tome kako žive sretnim životom sa svojom djecom. Osjećala sam mržnju i ljubomoru prema svima koji žive u bračnoj zajednici. U razdoblju rane adolescencije počela sam s navikom masturbacije, iako sam znala da je to grijeh. Neprestano sam u srcu osjećala krivnju, premda sam puno molila i dnevno išla na Svetu Misu.

Poslije školovanja časne su mi sestre savjetovale bračni život, ali ja to nisam mogla prihvatiti. Govorila sam: "Što je brak?! Živjeti zajedno, roditi djecu i onda ih baciti na ulicu!". Moja duša koja je bila toliko ranjena, ali i iskvarena i puna predrasuda, nije mogla zamisliti ništa optimistično.

Na kraju sam ipak pristala udati se za čovjeka koji je imao prekrasan karakter. Volio me, ne samo kao muž, nego poput brata i oca. Pružao mi je svu ljubav koja mi je u prošlosti bila uskraćena. Na nesreću, nisam dugo uživala u njegovoj ljubavi; poginuo je u autobusnoj nesreći. U razočaranju i panici vikala sam na Boga: "Zašto si, ti zli Bože, uzeo moga muža koji mi je bio sve na svijetu!".

Odlučila sam oduzeti si život; potrčala sam na obalu s namjerom da se popnem na stijene i strmoglavim se dolje. Dok sam s tom namjerom sjedila na stijeni, jedna mi je munjevita misao

prostrujala umom. Ako sada skončam svoj život, ubit ću i dijete koje sam nosila u svome tijelu; plod ljubavi između mene i mog muža. Zato sam ipak odlučila nastaviti živjeti, zbog svoga djeteta, ali bez Boga.

Rodila sam dječaka. Nisam ga krstila niti mu ikad govorila o Bogu. Gubitkom muža izgubila sam i vjeru. Prestala sam moliti i odlaziti u Crkvu. Nisam mogla vjerovati u tako okrutnog Boga. Moj je sin danas sedamnaestogodišnjak. Na ovaj sam seminar došla jer su mi poznanici rekli da ću možda ozdraviti od astme, bolova u leđima i kožnog osipa."

Dok je Brigita iznosila svoju priču, u molitvi sam ju predao Srcu Isusovu preko Bezgrešnog Srca Marijinog. To je bilo jedino što sam mogao učiniti. Rekao sam joj: "Kćeri moja, molim te budi na cijeloj duhovnoj obnovi, svih pet dana." Nasmiješila se i uzvratila: "Kad sam već platila za program, onda ću i ostati."

Dobro sam znao da Gospodin želi ući u život osobe koja mu spremno daruje svoje vrijeme. Za vrijeme duhovne obnove Riječ je Božja počela prodirati u Brigitino srce. Gorko je plakala kad je čula riječi:

Može li žena zaboravit svoje dojenče, ne imat sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe je zaboravit neću. Gle, u dlanove sam te svoje urezao... (Iz 49,15-16).

Kada je čula da Bog ima divan plan za njeno dobro i da će ispuniti sve njene potrebe (Jr 29,11; Fil 4,19), otvorila je svoje srce Božjem milosrdnom planu spasenja. Povjerovala je u Božju ljubav koja bi, pa bila ona i sama na svijetu, dala svoj život za nju. Božja je Riječ postala živa i u njenom životu. Shvatila je da je Biblija napisana i zbog nje!

Učinila je dobru životnu ispovijed i nakon dugih sedamnaest godina primila Tijelo i Krv Kristovu. Posljednjeg dana duhovne obnove svjedočila je kako je susrela Isusa, postala nova osoba i ozdravila od bolesti tijela. Pred svima je svjedočila: "Krstit ću svoje dijete i zajedno ćemo svjedočiti za Gospodina!"

Poslije godinu dana krstio sam njenog dječaka. On je također sudjelovao na duhovnim obnovama i oboje su primili različite karizme. Svjedočili su po kućama i molitvenim grupama, polagali ruke u molitvi za bolesne i osnivali mnoge molitvene grupe.

Poslije šest godina života u Duhu, Bog je ponovno od nje zatražio veliku žrtvu, njenog sina. Jednoga dana dok se vraćao s fakulteta udario ga je automobil. Brigita je cijeli događaj opisala ovako: "Dok sam čekala sina da se vrati s predavanja, došla su dva momka i rekla mi što se dogodilo. Istoga sam trenutka mog sina predala u ruke Gospodnje. Sa suzama u očima, ali s molitvom i hvalama u srcu i na usnama, otrčala sam u bolnicu. Molila sam za njega držeći ga za ruke. Bila sam sigurna da će Bog sve okrenuti na dobro jer me ljubi (Rim 8,28). U meni nije bilo

srdžbe ni straha, osjećala sam samo duboku bol gledajući u kakvom je stanju moj sin. Poslije nekog vremena otvorio je oči, zagledao se u mene, zavapio "Mama" i izdahnuo! Podigla sam svoje srce i ruke k nebu i prikazala dušu moga sina Srcu Isusovu. Prenula sam se iz molitve tek kad je jedna sestra došla i zazvala me imenom. Rekla sam joj: "Slava Bogu, moj je sin otišao u nebo."

Kada mi je prilikom našeg susreta ovo pričala, nisam mogao vjerovati da jedna udovica s toliko vjere može svoga jedinca predati Gospodinu. Rekla je: "Bilo mi je jako teško, osjećala sam kao da teret cijeloga svijeta pada na mene. Ipak, Duh Sveti dao mi je snagu da ovo predanje učinim s mirom i radošću Duha Svetoga."

Brigita je moja duhovna kćerka i zaista ju veoma dobro poznajem. Ona održava duhovne obnove, moli za bolesne i osniva molitvene grupe. Često kaže: "Sada sam dvostruko jaka jer je moj sin uz Isusa i moli za mene."

Na njoj jasno vidim razliku između života po tijelu i života u Duhu. Dok je živjela starim životom, nije mogla preboljeti muževljevu smrt. Na Boga se ljutila, čak osporavala Njegovo postojanje. Onoga trenutka kada je susrela Isusa i ozdravila od prijašnjeg načina života, zadobila je sposobnost s radošću prihvatiti još veće bolove. Kad osoba počne živjeti u Duhu, nalazi blago Božjega kraljevstva, u pravednosti i miru, a ne u materijalnim stvarima (Mt 6,33). Brigita sada živi

svetim udovičkim životom, poput proročice Ane (Lk 2,36-37).

Zaključak

Ne tvrdim da sam napisao najbolju knjigu o nutarnjem iscjeljenju. Čovjekov um je dubok i nepregledan poput oceana. Dakle, svaki pokušaj da se zaviri u svaki kutak i na svjetlo iznese sve što je skriveno, potisnuto i zaboravljeno, herojski je poduhvat. Budući da je svaki čovjek jedinstven i poseban, takvi su i njegovi problemi. Čovjek je u sebi velika tajna. Tako su i njegovi problemi čudni i tajnoviti. Zato bi svaki čovjek trebao pristupiti Otajstvu Božje ljubavi i otvoriti Bogu svoje biće, da ga ozdravi i daruje mu novi život. Duh Sveti izlit će svoje svjetlo na tamne, skrivene i slijepe zakutke čovječjega uma – rasvijetlit će mu misli i sjećanja da bi primio Božju milost i snagu. (1 Kor 2,9-10) Duh Sveti nam dolazi pomoći našoj slabosti i bespomoćnosti. (Rim 8,26) Ja sam osobno uvijek kritizirao svoje poglavare i bilo mi je veoma teško biti poslušan. Jednom, u molitvi, Duh Sveti mi je otkrio razlog. Moje rane zadobivene od nekih svećenika još prigodom očeve smrti, kao i kasnije na satovima vjeronauka; jedan me svećenik grubo kaznio za prekršaj koji nisam počinio. Kad sam oprostio tome svećeniku, Bog me ozdravio i otada se mogu podložiti autoritetu bez mrmljanja i kritike. Alergija na jaja ozdravljena je kada mi je u viđenju pokazan uzrok toj alergiji. Mnogo sam rana zadobio od ljudi nakon što sam postao karizmatski propovjednik. Mnogo me puta moji poglavari nisu razumjeli i ponižavali me. Bio sam kidnapiran, u zatvorima, nepotrebno kažnjavan. U svim tim događajima Gospodin mi je pomogao da mogu oprostiti i iskusiti nutarnje ozdravljenje. Čak i sada, u mojoj evangelizaciji širom svijeta, u različitim zemljama, često doživljavam uvrede, poniženja, ogovaranja i nerazumijevanja. Ali Duh Sveti mi uvijek pomaže oprostiti i daje mi snagu, ozdravljajući me iznutra. Tako sa sigurnošću mogu reći da će svi oni koji traže nutarnje iscjeljenje i promjenu života uvijek primiti pomoć Duha Svetoga ako ga traže.

Ne smijemo misliti da samo u savršenom stanju istoga trenutka kad prođe molitva za nutarnje ozdravljenje. Nutarnje ozdravljenje i blagoslove koje smo primili treba podržavati stalnim pokajanjem i molitvom. Neki se problemi mogu ponovno pojaviti; treba ići do kraja u iscjeljenju. Budući da živimo u svijetu i naš je život veoma ranjiv, uvijek postoji šansa da zadobijemo nove, svježe rane. Dakle, svakodnevno nam je potrebno ozdravljenje i sloboda. Ako ste odvojili vrijeme za svakodnevnu osobnu molitvu, u nju uključite i molitvu za nutarnje iscjeljenje. Osobna molitva i primanje Svete Pričesti ojačat će nas iznutra i dati nam snagu.

Iako smo iznutra ozdravljeni i ispunjeni snagom i milošću, svijet, tijelo i đavao borit će se

protiv nas. Kršćanski život je svakodnevna borba. (Gal 5,17; Ef 6,10-18) Ali osoba koja je iznutra ozdravljena, lako će pobijediti neprijatelja. (1 Iv 4,4) Također, ne smijemo se nikako vraćati na stare grijehe i grešno ponašanje, koje je zabranjeno. Uvijek moramo imati na umu da smo blagoslove i zdravlje primili kao veliko blago u zemljanim posudama; dakle, moramo biti oprezni i paziti da to blago ni pod koju cijenu ne izgubimo. (2 Kor 4,7-11) Kršćanski život je putovanje uskim putovima, i svakodnevno nošenje svoga križa. Dakle oslonimo se na snagu uskrsloga Krista, čvrsto držeći ono što smo primili, u molitvi, zahvaljivanju i slavljenju, ne gubeći radost i mir Duha. (Fil 3,12-14)

Želio bih i molim da svatko tko pročita ovu knjigu pronađe nutarnje iscjeljenje i novi život. Obećajem da ću se svih onih koji čitaju ovu knjigu sjetiti u svojim molitvama. Koristim prigodu da zahvalim svima koji su mi pomogli napisati ovu knjigu, osobito Gaby Landauro iz Lime, Peru, koja mi je pomogla otipkati materijal, uz različite ispravke. Sa zahvalnošću u srcu sjećam se onih koji mole i poste za mene i uspjeh moje svećeničke službe. Neka živi Isus blagoslovi sve koji su po Duhu Svetom povezani sa mnom.

A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu. Bogu, pak, Ocu našemu, slava u vijeke vjekova! Amen.

Otac James Manjackal, katolički svećenik iz Indije, pripada Misionarskoj zajednici sv. Franje Saleškog. Zaređen je za svećenika 1973. a karizmatski propovjednik postao je 1975. nakon što ga je Gospodin čudesno ozdravio. Gospodin ga je obdario posebnim darom propovijedanja (bez umora propovijeda satima) i darom spoznanja. Dok moli za bolesne, kad zatvori oči, jasno vidi (kao na ekranu) imena osoba koje ozdravljaju, ponekad i dio tijela koji Gospodin ozdravlja. U službi evangelizacije obišao je mnoge zemlje svijeta a i u našoj zemlji održao je seminare s mnogo plodova tjelesnih i duhovnih ozdravljenja.

Ova knjiga govori o nutarnjem ozdravljenju, posebno o tome kako je svakom čovjeku potrebno oslobađanje i ozdravljenje iznutra. Pročitajte kako naše nutarnje biće može ozdraviti od svih teškoća, slabosti, loših sklonosti, negativnih veza i spona kojima smo povezani sa svojim precima - kako ozdraviti da bismo živjeli novim životom. Čudesna su i prekrasna iskustva molitve za nutarnje ozdravljenje koja o. James opisuje u ovoj knjizi - ona će na vas ostaviti dubok dojam. I ne samo to: pripremit će vas duhovno za molitvu nutarnjeg ozdravljenja u vašim životima i životima vaših bližnjih.

ISBN 953-6952-16-5

Novi Nas Život Liječ

O. JAMES MANJACKAL M. S